Apollonius

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Δ.

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICORUM LIBROS QUATUOR

EX

OPTIMORUM EXEMPLARIUM GUELPHERBYTANIQUE
CODICIS FIDE

IN USUM

SCHOLARUM ET ACADEMIARUM

RECENSUIT

LUDOVICUS HÖRSTEL

SEREN. DUC. BRUNOVIC. PROF. PHILOS. DOCT.
ET SOCIET. DUC. LATIN. IENENS. SOC. HONOR.

ACCEDIT CODICIS GUELPHERBYTANI CUM BRUNKIANA EDITIONE
ACCURATA COLLATIO.

BRUNSVIGAE
APUD CAROLUM REICHARD, BIBLIOPOLAM,
MDCCCVI.

PRAEFATIO.

Apollonius Rhodius dignus sane est, quem omnes, Graecae linguae studiosi, in manibus habeant adolescentuli. At editiones, quae suppetunt — ad quas quidem Brunkiana, quam in librariis frustra quaeris, referenda non est — tanti venduntur, quanti plerique eas emere non possunt. Quare edendi huius Poëtae publico me iuventutis bono suscepisse consilium, facile quisque intelliget, qui eiusmodi laborem ipse tentavit atque expertus est. Quam vellem, ut hac editione, quae parvo parabilis est, studium legendi Apollonii incenderem! Optime de Poëta nostro Longini editor, Morus, (p. 186. in Animadverss. Lips. edit. 1769.) iudicat. Si quis, inquit, sumere carminis legendi operam velit, is secundum naturam institutum reperiet (nam situs locorum et iter ordinem reddidit necessarium); episodia plane e re et occasione itineris nata, ut vix digressionis speciem habeant; praecise (vere enim hoc verbo uti possum) et probabiliter rem quamlibet narratam; in ipsis fabulis et παραδόξοις semper opinionem eius aetatis παράδοξον conservatam; mores verosimiliter expressos;

similitudines cum aptas rei, tum loco usurpatas; ea denique descripta, quae prae caeteris digna essent. Modo paulo plus ingenii ad varietatem, ubertatis ad copiam, facilitatisque ad suavitatem ei contigisset, nec ubique studium exquisitae et subtilis scientiae literarum Graecarum eluceret! Nam profecto, Homerum legens, delectari tibi videare; Apollonium tractans, severe literis operam navare. —

Quod attinet ad id, quod autumat Vir eximiae doctrinae et sinceri subtilisque iudicii, Homerum Apollonio faciliorem esse, hoc minime inficiandum arbitror. At eodem iure, experientia, quam feci in filio meo, vix decem et tres annos nato, edoctus, Apollonium pueris, ne dum adolescentibus, legendum, et, si historiam et tempus respicis, merito Argonauticorum scriptorem Homero antecedere debere, iudico. Multa enim narrat Apollonius, quae Homerum illustrare possunt, et tenerae mentes non modo quae diserta, sed vel magis quae honesta sunt, discant. In Homero *ius* *) *fortioris* ubique commendatur; Apollonius, — ut de Euripide aliisque

*) Cf. *Plato* Polit. Lib. X. p. 605. seqq. *Philostorg.* (H. Eccl. Lib. II, 5.) qui Ulphilae de libris Regg. Jud. iudicium profert. *Plutarch.* in vita Alex. M. qui, Achille duce, hoc propositum tenuit, et in eo ad extremum usque permansit.

taceam — poenas scelere dignas describens, ad formandos adolescentulorum animos et mores aptior est. — Quae res mihi in legendis cum pueris scriptoribus haud parva videtur:

Τροφαὶ δ' ἀι παιδευόμεναι
Μέγα φέρεσ' εἰς ἀρετάν.

Nostra tempora, quae opus sunt, si videre et sapere velimus, optime docent. — Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; — Alia educatio et alii mores, ex sapientiae praescripto instituti, nos in veterem libertatem ac dignitatem vindicabunt. — Educatoris praeceptorisque intelligentis hoc esse, haud temere arbitramur. —

Nunc de nostrae editionis ratione pauca adiiciam. Primum Codice Guelpherbytano, humanitate *Langeri*, V.C. uti mihi licuit. Qui Codex est membranaceus, in forma quarta, ut vocant, seculi*) undecimi, et continet non multas quidem, sed nonnullas tamen minime spernendas lectiones; quae sunt verba Piersoni, Verisimil. p. 197, qui eius collationem a Jo. Aug. Ernesti acceperat.

---

*) At Brunsius, Academiae Helmstadiensis Decus, inspecto apud me hoc Codice, eum seculi decimi tertii aut quarti esse, iudicavit. — Recte. Cf. Montfauc. Palaeograph. Graec. p. 324 ubi exemplum a. 1336, iisdem literis scriptum, adducitur.

Brunkius, qui collationes Codicum, Medicei et Guelpherbytani, a Chr. G. Heyne, V. C. acceperat, in fine praefationis suae subiicit: „Huius (Guelph. Cod.) selectas lectiones iam vulgaverat Jo. Piersonus. Aliquanto melior esset haec editio, si collationes illae citius ad me pervenissent; nam bonas aliquot lectiones in iis reperi, quae mihi aliunde non innotuerunt."

Piersoni et Brunkii commotus iudicio, accuratam Guelpherbytani Codicis cum Brunkiana editione collationem ita denuo institui, ut, qui hanc et Brunkii textum habeat, Codicem hunc plane cognoscere possit. Qua re omnes eius variantes, vel minutissimas, lectiones ad calcem subiecimus. Pauca tantum de Codice addam. — Rei metricae auctor eius haud gnarus fuisse videtur. Saepius enim et voces et versus desunt; saepius voces vel syllabae redundant et contra metricae leges scribuntur; e. g. Lib. I. V. 332. ἐφοπλισασθαι. V. 995. ἔβαλον. V. 1037. ἔκτοσθεν. V. 1197. λάβε. V. 1209. ἀφυσάμενος. V. 1210. ἐπαρτίσειεν. V. 1226. ὅσσαι. V. 1227 et 1244. ἀπόπροσθεν. V. 1232. βάλε. V. 1247. κάμνησιν. V. 1305. ἀμφιῤῥύτη. Lib. II. V. 67. ἱμᾶσσι. V. 333. τέμνεσθ'. V. 394. φῦλλα. V. 672. εἰσελάσσαντες. V. 682. αὐγάσασθαι. V. 794. ἐβάλλοντο. V. 1040. ἐξείρυσε etc.

At bene scribit Noster Ἐριχθείδας Lib. I. V. 101. Ὀρείδης. V. 190. πανσυδίη. V. 323. περιῤῥήδης. V. 431. ὑποδδείσας. Lib. III. v. 435. etc. Quae enim orthographia et metricae respondet et antiqua esse videtur. Qua re hanc Codicis rationem semper sum secutus.

Augmentum, more Jonum, Noster plerumque omittit; et hanc rationem retinuimus. E. g. Lib. I. V. 42. ἐπιθωρήσσοντο. V. 389. κήκιε. V. 1074. διαζώεσκον. etc. Vid. Var. Lectt.

Saepius Noster formas Atticas habet E. g. Lib. I. V. 5. Πελίας. V. 14. Ἥρας. V. 257. Δειλός. V. 285. λελείψομαι. Lib. II. V. 441. πάρει, etc. Quod quidem, Alexandrinis multum cum Atheniensibus versantibus, haud a vero aberrare videtur, inprimis si consideres, Apollonium apud Rhodios vixisse. —

Praeter hunc Codicem et duobus aliis, Gottingensi et Mediceo, quos ad Stephani editionem *Emperius* Noster, V. C. contulerat, et, qua est benevolentia, humaniter mecum communicaverat, usus sum. Pauca tamen, multis iam ex hisce Codicibus a Brunkio in textum receptis, inde summenda mihi supererant. E. g. Lib. I. V. 665. μητίσσεται Cf. Il. III, 416. V. 764. ἔοικε. V. 799. Θρηϊκίης ad ἀστοῖσι ref. etc.

Ex editionibus a Brunkio, Beckio, Stephano,

Hoelzlino et Brubachio, curatis, tres priores mihi in primis magno usui fuerunt.

Quae nos in textu mutavimus, haec sunt. Lib. I. v. 1188, ubi ἑτάροις οἷς εὖ durum est, nos, Nostrum sequentes, qui ἑτάροισιν εὖ ἐπ. habet, ἑτάροισιν ἑοῖς ἐπ. reposuimus; nam illud εὖ superfluum videtur. V. 1207. Pro χαλκίῃσι, quod Noster habet, metri causa, χαλκίῃσιν recepi. Lib. II. V. 842. ubi Noster legit ἔνεπι, recepi ἐπι, quod cum θαλέει coniungo. Lib. III. V. 77. ἔνθ' ex ἔνθεν. V. 686. περαιτέρω propter sensum. Lib. IIII. V. 269. εὔῤῥοος. V. 1228. τότε. — Doctorum virorum coniecturis semper fere lectionem Codicis, et huius et Homeri formas aliis praetuli. De lectionibus e Codice in textum a nobis receptis, quas in fine subieci crucisque signo notavi, quisque studiorum iudex ipse iudicet.

Errores typographicos, in accentibus et spiritibus plerumque preli vitio commissos, Legentes humaniter corrigant. Equidem et me et bibliopolam omnia fecisse, ut adolescentibus prosimus, sancte protestor. Scripsi Brunsvigae IIII. Cal. Sextil. MDCCCVI.

ΓΕΝΟΣ ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Ἀπολλώνιος, ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητὴς, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δέ τινες, Ἰλλέως, φυλῆς Πτολεμαΐδος. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, Καλλιμάχου μαθητής. Τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικὰ, καὶ κατεγνῶσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ὄνειδος, καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα, καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. Διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ, καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἠξιώθη.

ἌΛΛΩΣ.

Ἀπολλώνιος, ὁ ποιητὴς, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατρὸς δὲ Σιλλέως, ἢ Ἰλλέως, μητρὸς δὲ Ῥόδης. Οὗτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. Σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ, κἀκεῖ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους· ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. Ἐνταῦθα τοίνυν διάγων, καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ

ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος, εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ.

ἘΚ ΤΩΝ ΣΟΪ́ΔΑ.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπῶν ποιητὴς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τυρὼ, ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ, ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδὶ, καὶ τίκτει ἐξ αὐτοῦ Αἴσονα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων· ἐκ δὲ Φέρητος Ἄδμητος· ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντος, καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. Χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον· τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰάσων αὐξηθεὶς ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς,

μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. Γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὑρίσκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν, γραΐ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἑστῶσαν. Λαβὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰάσων ἐπὶ τῶν ὤμων, διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἓν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. Εἶτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὑρίσκει πανήγυριν δημοσίαν, καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελίου. Θεασάμενος οὖν τὸν Ἰάσονα μονοπέδιλον ὁ Πελίας, ὑπομιμνήσκεται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἆθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρός. Τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὡς κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπό τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσειν. Τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὧδέ πως ἔχει·

Ἀθάμας, υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς αὐτός φησιν Ἀπολλώνιος, (III. 360.)

Ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷε,

ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας, Φρίξον καὶ Ἕλλην. Τελευτησάσης δὲ αὐτῆς γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα, τὴν Ἰνώ. Αὕτη δὲ, ὡς μητρυιὰ, ἐπεβούλευσε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς, καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. Οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῇ· ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, οὐκ ἐδίδου τοὺς ἐτησίους καρποὺς, διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας οὖν ὡς βασιλεὺς συναγαγὼν τοὺς μάντεις, ἠρώτα αὐτοὺς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. Ἡ δὲ Ἰνὼ πέμπει πρὸς αὐτοὺς, δῶρα ἐπαγγελλομένη δώσειν,

εἰ Φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθείη τὰ τέκνα, τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξος καὶ Ελλη, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τοὺς καρπούς. Πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγουσι ταῦτα ὑποστρέψαντες τῷ Ἀθάμαντι. Μελλόντων δὲ τῶν παίδων τῆς Νεφέλης, Φρίξου καὶ Ἕλλης, φονεύεσθαι, κριὸς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον· εἶτα ἐπὶ τῶν νώτων λαβὼν εἴσεισιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἀποβάλλει τὴν Ἕλλην· ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη. Τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζει, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριόν, καὶ θύει Φυξίῳ Διΐ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυιᾶς. Γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου, τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν, καὶ οὕτως ἐκεῖσε τελευτᾷ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνῃ Πελίαο,
χρύσειον μετὰ κῶας ἐΰζυγον ἤλασαν Ἀργώ.

Τοίην γὰρ Πελίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τοίην κατὰ βάξιν ἸΗΣΩΝ,
χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
Ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν, ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
Αἶψα δὲ τόν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καί οἱ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἠέ κεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσῃ.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Ἄργον Ἀθηναίης, καμέειν ὑποθημοσύνῃσι.

Νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἁλὸς, ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.
Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτὴ
Καλλιόπη Θρήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
Αὐτὰρ τόν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
Φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίας Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
ἑξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅ γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἑῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνῃσι πιθήσας,
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
Ἤλυθε δ' ΑΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδὸν, ὅν ῥα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσίας, ὄρεος Φυλληΐου ἀγχόθι, ναίων,
ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας, καὶ δῖος Ἐνιπεὺς
ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθι εἰς ἓν ἰόντες.
Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἵκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότ' αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὡς τοπάρος περ.
Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκῃ ἔνι δηρὸν ἔλειπτο,
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν
Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακηΐδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηοσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ ἐϋρρήνεσσιν ἀνάσσων
μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
Οὐδ' Ἀλόπῃ μίμνον πολυλήϊοι Ἑρμείαο
υἷες, εὖ δεδαῶτε δόλους, ΕΡΥΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.
Τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσοῖο ῥοῇσι

Μυρμιδόνος κούρη Φθιὰς τέκεν Εὐπολέμεια·
τὼ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηΐδος Ἀντιανείρης.
Ἤλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ
Καινεΐδης, ἐσθλὸς μὲν, ἑοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζωόν περ ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
ἤλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες
οὔτέ μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
ἀλλ' ἄρρηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,
θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.
Ἤλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τιταρήσιος, ὃν πέρι πάντων
Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάασκε.
Καὶ μὴν Ἄκτωρ υἷα ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ Ὀπόεντος
ὦρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
Εἵπετο δ' ΕΥΡΥΤΙΩΝ τε, καὶ ἀλκήεις ἘΡΙΒΩΤΗΣ,
υἷες, ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο·
ἤτοι ὁ μὲν Τελέοντος ἐϋκλειὴς Ἐριβώτης,
Ἴρου δ' Εὐρυτίων. Σὺν καὶ τρίτος ἦκεν ὈΪΛΕΥΣ
ἔξοχος ἠνορέην, καὶ ἐπαΐξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαὼς δηΐοισιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.
Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης ΚΑΝΘΟΣ κίε, τόν ῥα Κάνηθος
πέμπεν Ἀβαντιάδης λελιημένον· οὐ μὲν ἔμελλε
νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος· αἶσα γὰρ ἦεν
αὐτὸν ὁμῶς, Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων,
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δῃωθῆναι.
Ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακῶν μήκιστον ἐπαυρεῖν!
ὁππότε κἀκείνους Λιβύῃ ἔνι ταρχύσαντο,
τόσσον ἑκὰς Κόλχων, ὅσσόν τέ περ ἠελίοιο
μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπι ΚΛΥΤΙΟΣ τε καὶ ἼΦΙΤΟΣ ἠγερέθοντο,
Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἷες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἑκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἑκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.

Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἅμ' ἄμφω,
οὐδ' ὁμόθεν. νόσφι γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
ἀφραδίῃ. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ·
ΠΗΛΕΥΣ δὲ Φθίῃ ἔνι δώματα ναῖε λιασθείς.
Τοῖς δ' ἔπι Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἤλυθε ΒΟΥΤΗΣ,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, ἐϋμμελίης τε ΦΑΛΗΡΟΣ·
Ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
γήραος υἷας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας·
ἀλλά ἑ, τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μοῦνον ἐόντα,
πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἡρώεσσι.
Θησέα δ', ὃς περὶ πάντας Ἐρεχθεΐδας ἐκέκαστο,
Ταιναρίην ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε,
Πειρίθῳ ἑσπόμενον κεινὴν ὁδόν. ἦ τέ κεν ἄμφω
ῥηΐτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
ΤΙΦΥΣ δ' Ἁγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι
κῦμ' ἁλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
καὶ πλόον ἠελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
Αὐτή μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
ὦρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
Αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἄργος
τεῦξεν Ἀρεστορίδης, κείνης ὑποθημοσύνῃσι.
τῷ καὶ πασάων προφερεστάτη ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
ΦΛΙΑΣ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν,
ἔνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἕκητι,
πατρὸς ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΑΟΣ καὶ ἈΡΗΪΟΣ, υἷε Βίαντος
ἤλυθον, ἴφθιμός τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρὼ
Νηληΐς· τῆς δ' ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος ἩΡΑΚΛΗΟΣ
πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.
ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,

νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίης Λυκήϊον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδὸν, ᾗ ζωὸν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσῃς
φέρβετο Λαμπείης, Ἐρυμάνθιον ἀμμέγα τῖφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσι
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·
αὐτὸς δ' ᾗ ἰότητι, παρὲκ νόον Εὐρυσθῆος,
ὡρμήθη· σὺν καί οἱ Ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς, φύλακός τε βιοῖο.
Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
ΝΑΥΠΛΙΟΣ. ἦ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρίν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναῒς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίῃσιν.
ἼΔΜΩΝ δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
Ἄργος, ἐπεὶ δεδαὼς τὸν ἑὸν μόρον οἰωνοῖσιν
ἤιε, μή οἱ δῆμος ἐϋκλείης ἀγάσαιτο.
Οὐ μὲν ὅγ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλά μιν αὐτὸς
γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσι
Λητοΐδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
οἰωνούς τ' ἀλέγειν, ἠδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
Καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερὸν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Λήδη
ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὦρσε δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἥ γε δόμοις ἔνι Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπίθησε
νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.
Οἵ τ' Ἀφαρητιάδαι ΛΥΓΚΕΥΣ καὶ ὑπέρβιος ἼΔΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλῃ περιθαρσέες ἀλκῇ
ἀμφότεροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΣ Νηλήιος ὦρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἠδ' ὅ ττι κεν ἀρήσαιτο

μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
Καὶ μὴν ἈΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΥΣ τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
υἷε δύω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἕσπετ' ἰοῦσιν
ἈΓΚΑΙΟΣ, τὸν μέν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε,
τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἀμπόλιν ὄφρα κομίζοι,
παῖδα δ' ἑὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσε.
Βῆ δ' ὅ γε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλιῇ,
αἴ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
Βῆ δὲ καὶ ΑΥΓΕΙΗΣ, ὃν δὴ φάτις Ἠελίοιο
ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὅγ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
ὄλβῳ κυδιόων· μέγα δ' ἵετο Κολχίδα γαῖαν
αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.
ἈΣΤΕΡΙΟΣ δὲ καὶ ἈΜΦΙΩΝ Ὑπερασίου υἷες
Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιΐδος, ἥν ποτε Πέλλης
πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.
Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΕΥΦΗΜΟΣ ἵκανε,
τόν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων
Εὐρώπη Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.
Κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
ἴχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο·
ἤτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἀγαυοῦ Μιλήτοιο
νοσφισθεὶς ἘΡΓΙΝΟΣ, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἕδος Ἥρης
Παρθενίης ἈΓΚΑΙΟΣ ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
ἠμὲν ναυτιλίης, ἠδ' ἄρεος εὐχετόωντο.
Οἰνεΐδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκήεις ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε, ΛΑΟΚΟΩΝ τε,
Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεὸς, οὐ μὲν ἰῆς γε
μητέρος. ἀλλά ἑ θῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἴαλλεν·

ὧδ᾽ ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δῦνεν ὅμιλον
ἡρώων. τοῦ δ᾽ οὔ τιν᾽ ὑπέρτερον ἄλλον ὀΐω,
νόσφιν γ᾽ Ἡρακλῆος, ἐσελθέμεν, εἴ κ᾽ ἔτι μοῦνον
αὖθι μένων λυκάβαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσι.
Καὶ μήν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης ἼΦΙΚΛΟΣ ἐφωμάρτησε κιόντι.
Σὺν δὲ ΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΣ Λέρνου πάϊς Ὠλενίοιο,
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεήν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοὔνεκ᾽ ἔην πόδε σιφλός. ἀτὰρ δέμας οὔ κέ τις ἔτλη
ἠνορέην τ᾽ ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
πᾶσιν ἀριστήεσσιν, Ἰήσονι κῦδος ἀέξων.
Ἐκ δ᾽ ἄρα Φωκήων κίεν ἼΦΙΤΟΣ Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισι.
ΖΗΤΗΣ δ᾽ αὖ ΚΑΛΑΪΣ τε Βορήϊοι υἷες ἵκοντο,
οὕς ποτ᾽ Ἐρεχθηῒς Βορέῃ τέκεν Ὠρείθυια
ἐσχατιῇ Θρήκης δυσχειμέρου· ἔνθ᾽ ἄρα τήν γε
Θρηΐκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,
Ἰλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσαν.
καί μιν ἄγων ἕκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
κλείουσι, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
Τὼ μὲν ἐπ᾽ ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμνὰς
σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, (μέγα θάμβος ἰδέσθαι!)
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
Οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτοῖο πάϊς μενέαινεν ἌΚΑΣΤΟΣ
ἰφθίμου Πελίαο δόμοις ἔνι πατρὸς ἑοῖο
μιμνάζειν, ἌΡΓΟΣ τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τὼ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Τόσσοι ἄρ᾽ Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο.
Τοὺς μὲν ἀριστῆας ΜΙΝΥΑΣ περιναιετάοντες

κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδη, Κλυμένης Μινυηΐδος ἐκγεγαυῖα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δμώεσσιν ἐπάρτεα πάντ' ἐτέτυκτο,
ὅσσαπερ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότ' ἴσαν μετὰ νῆα δὶ ἄστεος, ἔνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ, φαεινοὶ
ἀστέρες ὣς νεφέεσσι, μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν ἀΐσσοντας.
“ Ζεῦ ἄνα, τίς Πελίαο νόος; πόθι τόσσον ὅμιλον
„ ἡρώων γαίης Παναχαιΐδος ἔκτοθι βάλλει;
„ αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῷ πυρὶ δηώσειαν
„ Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἑκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
„ Ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν!
Ὣς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα·
“ Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν, ὀψέ περ, ἔμπης
„ ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο.
„ Αἴσων αὖ μέγα δή τι δυσάμμορος. ἦ τέ οἱ ἦεν
„ βέλτερον, εἰ τοπάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυσθεὶς
„ νειόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
„ Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἕλλη,
„ κῦμα μέλαν κριῷ ἅμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
„ ἀνδρομένην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
„ Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.
Αἱ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
Ἤδη δὲ δμῶές τε πολεῖς, δμωαί τ' ἀγέροντο·
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη· ὀξὺ δ' ἑκάστην
δῦνεν ἄχος· σὺν δὲ σφι πατὴρ ὀλοῷ ὑπὸ γήραϊ
ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.

Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήϋνεν ἀνίας,
θαρσύνων, δμώεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' ἀείρειν
πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείροντο.
Μήτηρ δ' ὡς ταπρῶτ' ἐπεχεύατο πήχεε παιδὶ,
ὣς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἠΰτε κούρη
οἰόθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ᾗ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
ἀλλ' ὑπὸ μητρυιῇ βίοτον βαρὺν ἡγηλάζει,
καί ἑ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξε·
τῇ δέ τ' ὀδυρομένῃ δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ,
οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον, ὅσσον ὀρεχθεῖ·
ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν, ἑὸν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα,
Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
« Αἴθ' ὄφελον κεῖν' ἦμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
» δειλὴ ἐγὼ Πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
» αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
» ὄφρ' αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶ,
» τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
» ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
» Νῦν γε μὲν ἡ τοπάροιθεν Ἀχαιϊάδεσσιν ἀγητὴ,
» δμωὶς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισι,
» σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπι πολλὴν
» ἀγλαΐην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
» μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
» Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
» Ὤι μοι ἐμῆς ἄτης! Τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
» ὠϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.
Ὣς ἥγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι γοάασκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπε.
« Μή μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μῆτερ, ἀνίας
» ὧδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
» δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
» Πήματα γάρ τ' ἀΐδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσι,
» τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν, ἀνιάζουσά περ, ἔμπης

„ τλῆθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
„ ἠδὲ θεοπροπίοισιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
„ ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
„ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἕκηλος
„ μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ·
„ κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κιόντι.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
Οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
Δῆλον ἀν' ἠγαθέην, ἠὲ Κλάρον, ἢ ὅγε Πυθὼ,
ἢ Λυκίην εὐρεῖαν, ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσι,
τοῖος ἀνὰ πληθὺν δήμου κίεν· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
κεκλομένων ἄμυδις. Τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιὴ
Ἰφιὰς, Ἀρτέμιδος πολιηόχου ἀρήτειρα,
καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι,
ἔμπης ἱεμένη, δύνατο, προθέοντος ὁμίλου·
ἀλλ' ἡ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιὴ
ὁπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιὰς,
ἀκτὴν δ' ἵκανε Παγασηΐδα, τῇ μιν ἑταῖροι
δειδέχατ', Ἀργῴῃ ἄμυδις παρὰ νηῒ μένοντες.
Στῆ δ' ἄρ ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
Ἐς δ' ἐνόησαν Ἄκαστον ὁμῶς Ἄργον τε, πόληος
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ', ἐσιδόντες
πασσυδίῃ, Πελίαο παρὲκ νόον, ἰθύοντας.
Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤμους
Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
Ἀλλ' ἔμπης τὼ μέν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάασθαι ἄνωγεν.
αὐτοῦ δ' εἰλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἠδὲ καὶ ἱστῷ
κεκλιμένῳ, μάλα πάντες ἐπισχερὼ ἑδριόωντο.
Τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς ἐϋφρονέων μετέειπεν.
" Ἄλλα μὲν, ὅσσα τε νηῒ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικε,
„ πάντα μάλ' εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσι.
„ Τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα, τοῖο γ' ἕκητι,

„ ναυτιλίης, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
„ Ἀλλά, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
„ ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
„ τοὔνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε
„ ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
„ νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.
Ὣς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα,
ἥμενον ἐν μέσσοισι· μιῇ δέ ἑ πάντες ἀυτῇ
σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἧστο,
δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο, φώνησέν τε.
" Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
„ πείσομαι· ὥς γε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
„ αὐτὸς, ὅ τις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεύοι ὁμάδοιο.
Ἦ ῥα μέγα φρονέων· ἐπὶ δ' ᾔνεον, ὡς ἐκέλευεν
Ἡρακλέης· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήσων
γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
" Εἰ μὲν δή μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
„ μηκέτ' ἔπειθ', ὡς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
„ Νῦν γε μὲν ἤδη, Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσι,
„ δαῖτ' ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσι
„ δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλε
„ δεῦρο βόας ἀγέληθεν ἐῢ κρίναντας ἐλάσσαι,
„ τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἁλὸς, ὅπλά τε πάντα
„ ἐνθέμενοι, πεπάλαχθε κατὰ κληῗδας ἐρετμά.
„ Τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίοιο
„ θείομεν Ἀπόλλωνος, ὅ μοι χρείων ὑπέδεκτο
„ σημανέειν, δείξειν τε πόρους ἁλὸς, εἴ κε θυηλαῖς
„ οὗ ἕθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.
Ἦ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανέσταν
πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἵματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἅλμη.
Νῆα δ' ἐπικρατέως, Ἄργου ὑποθημοσύνῃσιν,
ἔζωσαν πάμπρωτον ἐϋστρεφεῖ ἔνδοθεν ὅπλῳ,
τεινάμενοι ἑκάτερθεν, ἵν' εὖ ἀραροίατο γόμφοι

δούρατα, καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
Σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρον,
ἠδὲ κατὰ πρώραν εἴσω ἁλὸς, ὁσσάτιόν περ
ἑλκομένη χείρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
Αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
στείρης, ἐν δ' ὁλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δὶ αὐτάων φορέοιτο.
Ὕψι δ' ἄῤ ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ,
πηχύιον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθε,
στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. Ἐν δ' ἄρα Τῖφυς
βήσαθ', ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἤϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
ᾧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῇ στυφέλιξαν ἐρωῇ
νειόθεν ἐξ ἕδρης, ἐπὶ δ' ἐῤῥώσαντο πόδεσσι
προπροβιαζόμενοι· ἡ δ' ἕσπετο Πηλιὰς Ἀργὼ
ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἑκάτερθεν ἐπίαχον ἀΐσσοντες.
Αἱ δ' ἄῤ ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀϊδνὴ κήκιε λιγνὺς
βριθοσύνῃ, κατόλισθε δ' ἔσω ἁλός· οἱ δέ μιν αὖθι
ἂψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
Σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δέ οἱ ἱστὸν,
λαίφεά τ' εὐποίητα, καὶ ἁρμαλίην ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
κληῗδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
ἄνδῤ ἐντυναμένω δοιὼ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
ᾕρεον Ἡρακλῆϊ, καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιε.
Τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῗδα λίποντο
αὔτως, οὔ τι πάλῳ. ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
Τῖφυν ἐϋστείρης οἰήια νηὸς ἔρυσθαι.
Ἔνθεν δ' αὖ λάϊγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
Ἀκτίου, Ἐμβασίοιό τ' ἐπώνυμον· ὦκα δὲ τοί γε

φιτροὺς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
βουκόλοι Αἰσονίδαο δύω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
κουρότεροι ἑτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ ἔπειτα
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσων
εὔχετο κεκλόμενος πατρώιον Ἀπόλλωνα.
« Κλῦθι ἄναξ, Παγασάς τε, πόλιν τ' Αἰτωνίδα ναίων,
„ ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης,
„ Πυθοῖ χρειομένῳ, ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
„ σημανέειν· αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
„ αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις
„ κεῖσέ τε, καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἂρ ὀπίσσω
„ τόσσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
„ ἱρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
„ ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
„ Νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμὶν, Ἑκηβόλε, δέξο θυηλὴν,
„ ἥν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
„ πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
„ πείσματα, σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
„ μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.
Ἦ, καὶ ἅμ' εὐχωλῇ προχύτας βάλε. Τὼ δ' ἐπὶ βουσὶ
ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος, Ἡρακλέης τε.
ἤτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
Ἀγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
χαλκείῳ πελέκει, κρατεροὺς διέκερσε τένοντας·
ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιῤῥηδὴς κεράεσσι.
Τοὺς δ' ἕταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
κόπτον, δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
κὰδδ' ἄμυδις τά γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ
καῖον ἐπὶ σχίζῃσιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λοιβὰς
Αἰσονίδης. Γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
πορφυρέαις ἑλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀΐσσουσαν·
αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοΐδαο·

" Ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περῆσαι
,, ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσῳ
,, κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
,, Αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
,, τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
,, ὧδε κακοῖς δεδαὼς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσι
,, πότμον ἐμὸν, πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην
,, νηὸς, ἐϋκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης ἀΐοντες
νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἕλεν Ἴδμονος αἴσῃ.
Ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
φυλλάδα χευάμενοι, πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
κέκλινθ' ἑξείης· παρὰ δέ σφισι μυρί' ἔκειτο
εἴδατα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσαμένων προχόῃσιν
οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
τερπνῶς ἑψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ
πορφύρεσκεν ἕκαστα, κατηφιόωντι ἐοικώς.
τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλῃ ὀπὶ νείκεσεν Ἴδας.
" Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἑλίσσεις;
,, αὔδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον! ἦέ σε δαμνᾷ
,, τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
,, Ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
,, κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρομαι, — οὐδ' ἐμ' ὀφέλλει
,, Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ! — μή νύ τι πῆμα
,, λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον,
,, Ἴδεω ἑσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόῳτο.
,, τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.
Ἦ, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσι
πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ· δεύετο δ' οἴνῳ
χείλεα, κυάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδησαν

πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσε.
“ Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώια καὶ πάρος αὐτῷ.
„ ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
„ οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
„ Ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί κεν ἀνὴρ
„ θαρσύνοι ἕταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
„ Τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
„ υἷας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
„ ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν ὀϊστοῖς
„ ἄμφω Λητοΐδαο, καὶ ἴφθιμοί περ ἐόντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσεν ἅδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
καί μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν·
“ Ἄγρει νῦν τόδε σῇσι θεοπροπίῃσιν ἐνισπε,
„ εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
„ οἷον Ἀλωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξε·
„ φράζεο δ' ὅππως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
„ χρειὼ θεσπίζων μεταμώνιον εἴ κεν ἁλώῃς.
Χώετ' ἐνιπλάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι,
αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς,
λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραζεν ἀοιδῆς.
Ἤειδε δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
τοπρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστρα, σεληναίη τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι·
οὔρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες,
αὐτῇσιν Νύμφῃσι, καὶ ἑρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
Ἤειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ὠκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο.
ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς
ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς,
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δέ μιν οὔπω

Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ,
βροντῇ τε, στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν αὐδῇ·
τοῦ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα
πάντες ἱμῶς, ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν ἠρεμέοντες
κηληθμῷ· τοίην σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν ἀοιδῆς.
Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβὰς,
ἣ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπί τε γλώσσῃσι χέοντο
αἰθομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώοντο.
Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἠὼς
Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὔδιοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
δὴ τότ' ἀνέγρετο Τῖφυς· ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἑταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Πηλιὰς ἴαχεν Ἀργὼ, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
Ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερὼ ἀλλήλοισιν,
ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἑδριόωντο.
Μέσσῳ δ' Ἀγκαῖος, μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
ἵζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καί οἱ ἔνερθε
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ' ἤδη
πείσματα, καὶ μέθυ λεῖβον ὕπερθ' ἁλός. Αὐτὰρ Ἰήσων
δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
Οἱ δ', ὥστ' ἠΐθεοι Φοίβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ,
ἤ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
ἀφρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκιεν ἅλμη,
δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
Στράπτε δ' ὑπ' ἠελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης

τεύχεα· μακραὶ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
ἀτραπὸς ὣς, χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν γένος, οἳ τότ' ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
ἔργον Ἀθηναίας Τριτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
Χείρων Φιλλυρίδης, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ
τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρείῃ χειρὶ κελεύων,
νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι·
σὺν καί οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
Φραδμοσύνῃ μήτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
Τίφυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐΰξοα τεχνηέντως
πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνοι·
δή ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῃ,
δῆσάν τε προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἑκάτερθε,
καδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦαν, ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες.
Ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλωας
ξεστῇσιν περόνῃσι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες,
Τισαίην εὔκηλοι ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
Τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
ἰχθύες ἀΐσσοντες ὕπερθ' ἁλός, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἕποντο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἀγραύλοιο κατ' ἴχνια σημαντῆρος
μυρία μῆλ' ἐφέπονται, ἅδην κεκορημένα ποίης,
εἰς αὖλιν, ὁ δέ τ' εἶσι πάρος, σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος. ὣς ἄρα τοί γε
ὡμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.

Αὐτίκα δ' ἠερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας,
αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιὰς ἄκρη,
φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
Πειρεσιαὶ, Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἠπείροιο
ἀκτὴ, καὶ τύμβος Δολοπήϊος· ἔνθ' ἄρα τοίγε
ἑσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίῃσιν ἔκελσαν,
καί μιν κυδαίνοντες, ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων
κεῖαν, ὀρινομένης ἁλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
Τὴν δ' ἀκτὴν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
Ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
ἀκτήν τ' αἰγιαλόν τε δυσήνεμον ἐκνεύσαντες.
Ἠῶθεν δ' Ὁμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
πόντῳ κεκλιμένην, παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
Κεῖθεν δ' Εὐρυμένας τε πολυκλύστους τε φάραγγας
Ὄσσης Οὐλύμποιό τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
κλίτεα Παλλήναια, Καναστραίην ὑπὲρ ἄκρην,
ἤνυσαν ἐννύχιοι, πνοιῇς ἀνέμοιο θέοντες.
Ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Λῆμνον ἐοῦσαν,
ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν ἐΰστολος ὁλκὰς ἀνύσσαι,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρι Μυρίνης.
Τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
πάγχυ μάλ' ἀκραὴς, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
Αὐτὰρ ἅμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος,
εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηΐδα Λῆμνον ἵκοντο.
Ἔνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναῖκας
ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι
τρηχὺν ἔρων, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηϊκίην δῃοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζε

Κύπριδος, οὕνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
Ὦ μέλεαι, ζήλοιό τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι!
Οὐκ οἶον σὺν τῇσιν ἑοὺς ἔῤῥαισαν ἀκοίτας
ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
μή τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
Οἴη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασσε·
λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὕπερθ' ἁλὸς ἧκε φέρεσθαι,
αἴ κε φύγοι. Καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
πρόσθεν, ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθύστερον, αὐδηθεῖσαν
νῆσον, ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τόν ῥα Θόαντι
Νηιὰς Οἰνοίη Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
Τῇσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν
τεύχεα, πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
ῥηΐτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
οἷς αἰεὶ τοπάροιθεν ὁμίλεον. Ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
δείματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρήικες ἴασι.
Τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργώ,
αὐτίκα πανσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρίνης,
δήια τεύχεα δῦσαι, ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυιάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι· φὰν γάρ που ἱκάνειν
Θρήικας· ἡ δ' ἄμα τῇσι Θοαντιὰς Ὑψιπύλεια
δῦν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. Ἀμηχανίῃ δ' ἐπέχυντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἠωρεῖτο.
Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοόν, τῷπερ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας, καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπον Ἑρμείαο,
σφωιτέροιο τοκῆος, ὅς οἱ μνῆστιν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος
δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
Ἀλλ' ἥ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἠελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. Ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρειώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;

ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας
ἤματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοῖ
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέαο.
Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἷζον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
" Ὦ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
,, ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
,, ἤϊα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
,, μίμνωσι, μηδ' ἄμμε κατὰ χρειὼ μεθέποντες
,, ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
,, βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
,, θυμηδὲς τοῖσίν γε τόδ' ἔσσεται, εἴ κε δαεῖεν.
,, Ἡμετέρη μὲν νυν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
,, ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσσεται ἄλλη,
,, ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἑοῖο
λάϊνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξὼ,
γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι,
βάκτρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι.
Τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
Στῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃ ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ' ἔειπε.
" Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ὑψιπυλείῃ,
,, πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
,, Υ̓́μμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαύρεσθαι βιότοιο,
,, αἴ κεν ἐπιβρίσῃ Θρήϊξ στρατὸς; ἠέ τις ἄλλος
,, δυσμενέων, ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
,, ὡς καὶ νῦν ὅδ' ὅμιλος ἀνωΐστως ἀφικάνει;
,, Εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
,, μυρία, δηϊοτῆτος ὑπέρτερα, πήματα μίμνει.
,, Εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
,, κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,

„ πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἠὲ βαρείαις
„ αὐτόματοι βόες ὔμμιν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
„ γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
„ καὶ πρόκα, τελλομένου ἔτεος, στάχυν ἀμήσονται;
„ Ἦ μὲν ἐγὼν, εἰ καί με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
„ Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὀΐομαι εἰς ἔτος ἤδη
„ γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἑλοῦσαν
„ αὔτως ᾗ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητι πελάσσαι.
„ Ὁπλοτέρῃσι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
„ Νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἀλεωρὴ,
„ εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν
„ ὑμετέρην ξείνοισι, καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορὴ πλῆτο θρόου. Εὔαδε γάρ σφι
μῦθος. Ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.
“ Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινὴ,
„ ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
Ἦ ῥα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἆσσον ἰοῦσαν.
“ Ὄρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα
„ ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
„ ὄφρα τι οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
„ καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλωσι,
„ κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ἦ, καὶ ἔλυσ' ἀγορήν· μετὰ δ' εἰς ἑὸν ὦρτο νέεσθαι.
Ὣς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἵκεθ'. οἱ δ' ἐρέεινον
χρεῖος ὅ τι φρονέουσα μετήλυθεν. Ὦκα δὲ τούς γε
πανσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.
“ Κούρη τοί μ' ἐπέηκε Θοαντιὰς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
„ Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
„ ὄφρα τι οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
„ καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κε θέλητε,
„ κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ὣς ἄρ ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἥνδανε μῦθος.
Ὑψιπύλην δ' εἴσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσέμεν· ὦκα δὲ τόν γε

πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσε
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
Τῆς μὲν ῥηΐτερόν κεν ἐπ' ἠέλιον ἀνιόντα
ὄσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
Δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ, πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ ἑκάστῳ
τέρμασι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.
Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἥμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι, ὃς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἀκτῖνος, τὴν οἵγε σιδηρείης ἐλάασκον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀϋτμῇ.
Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δοιὼ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη
κεῖτο πέλας, τῆς οἵγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἱέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν
οὔρεος ἠλιβάτοιο κάρη, μογέοντι ἐοικώς·
Ἀμφίων δ' ἐπί οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων
ἤιε, δὶς τόσση δὲ μετ' ἴχνια νίσσετο πέτρη.
Ἑξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθερείη
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος
νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκὲς αὔτως
χαλκείῃ δείκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἐν δὲ βοῶν ἔσκε λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ
Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἱέες Ἠλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἵγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
λῃϊσταὶ Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμὼν
ἑρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε, τινάσσων
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια·

τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους·
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πῖπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.
Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο,
βούπαις οὔπω πολλός, ἑὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα, θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὅν ῥ' ἔτεκέν γε
δῖ' Ἐλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἂψ ἐλοχεύσατο Γαῖα.
Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήϊος, ὡς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὁ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἔοικε.
Κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμόν,
ἐλπόμενος πυκινήν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρόν νυν ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
Δεξιτερῇ δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅ ῥ' Ἀταλάντη
Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξε,
πρόφρων ἀντομένη· πέρι γὰρ μενέαινεν ἕπεσθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἑκὼν ἀπερήτυε κούρην·
δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότητος ἕκητι.
Βῆ δ' ἴμεναι προτὶ ἄστυ, φαεινῷ ἀστέρι ἶσος,
ὅν ῥά τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύβῃσι
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπεραντέλλοντα,
καί σφισι κυανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
καλὸν ἐρευθόμενος, γάνυται δέ τε ἠϊθέοιο
παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
ἀνδράσιν, ᾧ κέν μιν μνηστὴν κομέωσι τοκῆες·
τῷ ἴκελος πρὸ πόληος ἀνὰ στίβον ἤϊεν ἥρως.
Καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας
νίσσετ' ἀπηλεγέως, ὄφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
Ὑψιπύλης· ἄνεσαν δὲ θύρας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηραμένας σανίδεσσιν.
Ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἔνι παμφανόωντι
ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἷσεν ἄγουσα

ἀντία δεσποίνης· ἡ δ᾽ ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας· ἔμπα δὲ τόνγε
αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἱμυλίοισι.
,, Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
,, ἧσθ᾽ αὔτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ᾽ ἀνδράσι ναίεται ἄστυ.
,, Ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάστιοι ἠπείροιο
,, πυροφόρους ἀρόωσι γύας. Κακότητα δὲ πᾶσαν
,, ἐξερέω νημερτὲς, ἵν᾽ εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
,, Εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
,, τηνίκα Θρηΐκης, οἵ τ᾽ ἀντία ναιετάουσι,
,, Λήμνου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους
,, ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ᾽ ἀπείρονα ληΐδα κούραις
,, δεῦρ᾽ ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
,, Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
,, Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων,
,, ᾗ ματίῃ εἴξαντες, ἀπεσσεύοντο γυναῖκας·
,, αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορυκτήταις παρίαυον,
,, σχέτλιοι. Ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ᾽ αὖτις
,, ὀψὲ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
,, πῆμα κακὸν προὔβαινεν. Ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
,, γνήσι᾽ ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ᾽ ἀνέτελλε γενέθλη.
,, Αὔτως δ᾽ ἀδμῆτές τε κόραι, χῆραί τ᾽ ἐπὶ τῇσι
,, μητέρες ἀμπτολίεθρον ἀτημελέες ἀλάληντο.
,, Οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἑῆς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
,, εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόωτο
,, μητρυιῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ᾽ ἀπὸ μητρὸς
,, λώβην, ὡς τοπάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
,, οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
,, Ἀλλ᾽ οἶαι κοῦραι ληΐτιδες ἔν τε δόμοισιν,
,, ἔν τε χοροῖς, ἀγορῇ τε, καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο·
,, εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
,, ἂψ ἐπανερχομένους Θρῃκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις
,, δέχθαι, ἵν᾽ ἢ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἠέ πῃ ἄλλῃ
,, αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο.
,, Οἱ δ᾽ ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο

„ ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
„ Θρηϊκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσι.
„ Τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
„ ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἄδοι, ἦτ' ἂν ἔπειτα
„ πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τι σ' οἴω
„ γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήιος ἄλλων
„ νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν.
„ Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κιὼν ἑτάροισιν ἔνισπε
„ μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόληος.
Ἴσκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὅ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.
« Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
„ χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι, σέθεν χατέουσιν, ὀπάζεις.
„ Εἶμι δ' ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἕκαστα
„ ἐξείπω κατὰ κόσμον. Ἀνακτορίη δὲ μελέσθω
„ σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
„ χάζομαι, ἀλλά με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
Ἦ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
βῆ ῥ' ἴμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
μυρίαι εἱλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
ἐξέμολε· μετέπειτα δ' ἐϋτροχάλοισιν ἁμάξαις
ἀκτὴν εἰσανέβαν, ξεινήια πολλὰ φέρουσαι,
μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε,
τόν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·
καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
ῥηϊδίως· Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσεν,
Ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
Ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλήιον ἐς δόμον ὦρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,
Ἡρακλῆος ἄνευθεν. Ὁ γὰρ παρὰ νηῒ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκὼν, παῦροί τε διακρινθέντες ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγήθει,
καπνῷ κνισσήεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης υἷα κλυτὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὴν

Κύπριν ἀοιδῇσι θυέεσσί τε μειλίσσοντο.
Ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦεν
ναυτιλίης· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλήσας ἑτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέης, τοίοισιν ἐνιπλάζων προσέειπε.
" Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
,, ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
,, κεῖθεν, ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας; αὖθι δ' ἕαδε
,, ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
,, Οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνείῃσι γυναιξὶν
,, ἐσσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶας
,, αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
,, Ἴομεν αὖτις ἕκαστος ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
,, Ὑψιπύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
,, παισὶν ἐπανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἑ βάξις ἵκηται.
Ὣς νείκεσσεν ὅμιλον· ἐναντία δ' οὔ νύ τις ἔτλη
ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἀλλ' αὔτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι. Ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
Ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληΐδος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἑρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτέ τ' ἄλλον
καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὣς ἄρα ταί γε
ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,
εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
Ὣς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο, χεῖρας ἑλοῦσα
Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.
" Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖτις ἑταίροις
,, χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντι
,, αὔτως, ὡς ἐθέλεις καί τοι φίλον· ἥδε δὲ νῆσος
,, σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμεῖο παρέσσεται, εἴ κεν ὀπίσσω
,, δή ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄψορρον ἱκέσθαι.
,, Ῥηϊδίως δ' ἂν τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
,, ἄλλων ἐκ πολίων. Ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινὴν

„ σχήσεις, οὔτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
„ Μνώεο μὴν ἀπεών περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἤδη
„ Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἧμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
„ πρόφρων, ἤν ἄρα δή με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.
Τὴν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
" Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
„ ἐκ μακάρων· τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
„ ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἅλις Πελίαο ἕκητι
„ ναιετάειν· μοῦνόν με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
„ Εἰ δ' οὔ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
„ τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκηαι,
„ πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
„ πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἤν ἄρα τούς γε
„ τέτμῃ ἔτι ζώοντας, ἵν' ἄνδιχα τοῖο ἄνακτος
„ σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.
Ἦ, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
ἐνσχερὼ ἑζόμενοι· πρυμνήσια δέ σφίσιν Ἄργος
λῦσεν ὑπὲκ πέτρης ἁλιμυρέος· ἔνθ' ἄρα τοίγε
κόπτον ὕδωρ δολιχῇσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.
Ἑσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνῃσιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀῤῥήτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
θαρσύτεροι κρυόεσσαν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοιντο.
Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο, καὶ οἳ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν ἀείδειν.
Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἱέμενοι, τῇ μὲν Θρῃκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην
Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο
δυομένου, Χερόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἵκοντο.
Ἔνθα σφι λαιψηρὸς ἄητο νότος, ἱστία δ' οὔρῳ
στησάμενοι, κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ῥοιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς

μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ,
Περκώπην δ' ἐπὶ τῇ, καὶ Ἀβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠϊόνα, ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
Καὶ δὴ τοί γ' ἐπὶ νυκτὶ, διάνδιχα νηὸς ἰούσης,
δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
Ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐου ἠπείροιο
εἰς ἅλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
χέρσῳ ἐπιπρηνὴς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἀκταὶ
ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο.
Ἄρκτον μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἀμφινέμονται
Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
Ἓξ γὰρ ἑκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε
τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαι.
Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολίονες ἀμφενέμοντο
ἀνέρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνήϊος υἱὸς ἄνασσε
Κύζικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
Αἰνήτη. Τοὺς δ' οὔ τι, καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες,
Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
Ἔνθ' Ἀργὼ προύτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι
Θρηϊκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
Κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἑλκύσαντες,
Τίφυος ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἕλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἱδρύσαντο
ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι Δολίονες, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος, ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἶεν, ἐϋξείνως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας

ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
Ἔνθ' οἵ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι,
εἱσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίης τ' ἐμέλοντο.
Δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισι,
μῆλά θ' ὁμοῦ. Δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
Νεῖόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
Κλείτη ἐϋπλόκαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίοις ἕδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
Ἀλλὰ καὶ ὅς, θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης,
τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
Ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίς· ἤτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλίης ἄνυσιν, Πελίαό τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας, καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἠείδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαῆναι.
Ἠοῖ δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα κεν αὐτοὶ
θηήσαιντο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα Χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὅρμου·
ἥτε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδὸς, ἥνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες δ' ἑτέρωθεν ἀπ' οὔρεος ἀΐξαντες
φράξαν ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ στόμα, νειόθι πέτρης,
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἐόντα.
Ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὁπλοτέροισιν
Ἡρακλέης, ὃς δή σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
πέτρας ἀμφιρρῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.
Δὴ γάρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
Σὺν δὲ καὶ ὦλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρίν περ ἀνελθέμεναι σκοπιὴν, ἥπτοντο φόνοιο

Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἠμὲν ὀϊστοῖς,
ἠδὲ καὶ ἐγχείῃσι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
ὧς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἑξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἁλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθε
χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο
κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
ἄμφω ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἥρωες δ', ὅτε δή σφιν ἀταρβὴς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῇς ἀνέμοιο
λυσάμενοι, προτέρωσε διὲξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.
Ἡ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἁρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὖτις ἐυξείνοισι Δολίοσιν. Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἱερὴ δὲ φατίζεται ἤδ' ἔτι πέτρη,
ᾗ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
Οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἂψ ἀνιόντας
ἥρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλά που ἀνδρῶν
Μακριέων εἴσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
Σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
ὀξείῃ ἴκελοι ῥιπῇ πυρός, ἥ τ' ἐνὶ θάμνοις
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινός τε ζαμενής τε Δολιονίῳ πέσε δήμῳ.
Οὐδ' ὅγε δηιοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι·
ἀλλά μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἑοῖο
πλῆξεν ἐπαΐξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
ὀστέον ἐρραίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς

μοῖραν ἀνέπλησεν. Τὴν γὰρ θέμις οὔ ποτ' ἀλύξαι
θνητοῖσι· πάντη δὲ περὶ μέγα πέπταται ἕρκος.
ὣς τὸν οἰόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησε
μαρνάμενον κείνοισι. Πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
ἔκταθεν. Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ἄκαστος·
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἷλεν, ἀρηΐθοόν τε Γέφυρον.
Αὐτὰρ ἐϋμελίης Τελαμὼν Βασιλῆα κατέκτα.
Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλυτίος δ' Ὑάκινθον ἔπεφνε.
Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσσάκεα, Φλόγιόν τε
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἕλε θρασὺν Ἰτυμονῆα,
ἠδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
ἐνναέται τιμαῖς ἡρωΐσι κυδαίνουσιν.
Οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἠΰτε κίρκους
ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
Ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' ἀϋτῆς
πλῆτο πόλις, στονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
Ἠῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερὸν δ' ἄχος εἷλεν ἰδόντας
ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἷα πάροιθε
Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
Ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς λαοί τε Δολίονος. Αὐτὰρ ἔπειτα
τρὶς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
ἣ θέμις, ἀμπεδίον λειμώνιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
οὗ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο
ἤνυσεν, ἁψαμένη βρόχον αὐχένι. Τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηΐδες ὠδύραντο·
καί οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαί, ἣν καλέουσι
Κλείτην, δυστήνοιο περικλεὲς οὔνομα νύμφης.

Αἰνότατον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
ἔτλη τις πάσσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν,
ἐξ ἀχέων, ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο·
ἀλλ' αὔτως ἄφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
Ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἄν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησαν ἄελλαι
ἦμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὖθι
ναυτίλλεσθαι ἔρυκον. Ἐπιπλομένῃ δ' ἐνὶ νυκτὶ
ὧλλοι μὲν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
ὕπνῳ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἄκαστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ἐπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
Καὶ τὴν μὲν θεὸς αὖτις ἀπέτραπεν, ἷζε δ' ὕπερθε
νηΐου ἀφλάστοιο μετήορος ἀΐξασα.
Τὸν δ' ὅ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἰῶν
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν, ὧδέ τ' ἔειπεν.
« Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
„ Δινδύμου ὀκριόεντος, εὔθρονον ἱλάξασθαι
„ μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
„ ζαχρηεῖς. Τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
„ ἀλκυόνος ἁλίης, ἥτε κνώσσοντος ὕπερθε
„ σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφαυσκομένη πεπότητο.
„ Ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμός τε, θάλασσά τε, νειόθι τε χθὼν
„ πᾶσα πεπείρηται, νιφόεν θ' ἕδος Οὐλύμποιο·
„ καί οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
„ Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
„ ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
Ὤρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ' ἑταίρους

πάντας ἐπισπέρχων, καί τε σφίσιν ἐγρομένοισιν
Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευσεν.
Αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
ἔνθεν ἐπ' αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἄκρην.
Οἱ δ' ἄρα, λυσάμενοι Ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης,
ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηΐκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαῖνον, παυροτέρους ἑτάρων ἐν νηῒ λιπόντες.
Τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περαίη
Θρηικίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
Φαίνετο δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολῶναι
Μυσίαι· ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο,
ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήιον Ἀδρηστείης.
Ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλῃ
πρόχνυ γεράνδρυον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
εὐκόσμως, καὶ δή μιν ἐπ' ὀκριόεντι κολωνῷ
ἵδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτῃσιν,
αἵ ῥά τε πασάων πανυπέρταται ἐῤῥίζωντο.
Βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεψάμενοι δρυΐνοισι θυηπολίης ἐμέλοντο,
Μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα, Κύλληνόν τε,
οἳ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασι
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὕς ποτε Νύμφη
Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρῃσι
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησε.
Πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριωλὰς
Αἰσονίδης γουνάζετ' ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωὴ
δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
κηδείῃ βασιλῆος ἀνέστενον· ἔνθεν ἐσαιεὶ
ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείην Φρύγες ἱλάσκονται.

Ἡ δέ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
Δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
Θῆρες δ' εἰλυούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον· ἡ δὲ καὶ ἄλλο
θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔ τι παροίτερον ὕδατι ναῖε
Δίνδυμον. ἀλλά σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὔτως
ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσι
κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναιέται ἄνδρες ὀπίσσω.
Καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὔρεσιν ἄρκτων,
μέλποντες Ῥείην πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἐς ἠῶ,
ληξάντων ἀνέμων, νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.
Ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. Ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ
νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.
Οἳ δὲ γαληναίῃ πίσυνοι ἐλάασκον ἐπιπρὸ
νῆα βίῃ· τὴν δ' οὔ κε διὲξ ἁλὸς ἀΐσσουσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
Ἔμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,
αἳ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἠερέθοντο,
τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον. Αὐτὰρ ὁ τούσγε
πανσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
Ἡρακλέης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο,
Ῥυνδακίδας προχοάς, μέγα τ' ἠρίον Αἰγαίωνος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παραμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετρυχότος οἴδματος ὁλκοὺς,
μεσσόθεν ἆξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
κλύζε παλιῤῥοθίοισι φέρων. Ἀνὰ δ' ἕζετο σιγῇ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσαν ἠρεμέουσαι.
Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, ἤ τις ἀροτρεὺς
ἀσπασίως εἰς αὖλιν ἑὴν, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δὲ προμολῇ τετριμμένα γούνατ' ἔκαμψεν

αὐσταλέος κονίῃσι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἑῇ ἠρήσατο γαστρί·
τῆμος ἄρ' οἵ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης,
ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.
Τοὺς μὲν ἐΰξείνως Μυσοὶ φιλότητι κιόντας
δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἤιά τε σφι
μῆλά τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
Ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον·
οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἑτάροισιν ἑοῖς ἐπιτείλας
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διὸς, ὥς κεν ἐρετμὸν
οἱ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
Εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
ἀλλ' οἷον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
τόσση ὁμῶς μῆκος καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
Ῥίμφα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδυ δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
Τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσὶν,
ἠνορέῃ πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύρριζόν περ ἐοῦσαν,
προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
Ὡς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἱστὸν νεὸς, εὖτε μάλιστα
χειμερίη ὀλοοῖο πέλει δύσις Ὠρίωνος,
ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοὴ ἀνέμοιο καταῖξ
αὐτοῖσιν σφήνεσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσηται·
ὣς ὅγε τὴν ἤειρεν. Ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς,
δέρμα θ' ἑλὼν, ῥόπαλόν τε, παλίσσυτος ὦρτο νέεσθαι.
Τόφρα δ' Ὕλας χαλκέῃσιν κάλπισι νόσφιν ὁμίλου
δίζετό τε κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κεν οἱ ὕδωρ
φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα

ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
Δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβε
νηπίαχον τὰ πρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε
νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
Ἤτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας ἀνίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
βοῦν ἀρότην ἤνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Ἵετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλέην, ἐπεὶ οὔ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς —
Αἶψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγὰς ἀμφίγυοι περιναιέται. Οἱ δέ που ἄρτι
Νυμφάων ἵσταντο χοροί· μέλε γάρ σφίσι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
Αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλους,
αἵ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο·
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε
κάλλεϊ καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσι.
Πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
βάλλε Σεληναίη· τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησε
Κύπρις, ἀμηχανίῃ δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὡς τὰ πρῶτα ῥόῳ ἔνι κάλπιν ἔρεισε
λέχρις ἐπιχριμφθείς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἠχήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἥγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χειρί, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
Τοῦ δ' ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου.
Δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὁππόθ' ἵκοιτο.
Βῆ δὲ μεταΐξας Πηγέων σχεδὸν, ἠΰτε τις θὴρ
ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων,

λιμῷ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσε
ποίμνῃσι· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν·
ὣς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοίτα κεκληγώς· μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
Αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο νέεσθαι,
μή πως ἢ θήρεσσιν ἕλωρ πέλοι, ἠέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληΐδ' ἑτοίμην.
Ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆι,
γυμνὸν ἐπαΐσσων παλάμῃ ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. Αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν·
“ Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
„ Οὐ γὰρ Ὕλας, κρήνηνδε κιών, σόος αὖτις ἱκάνει.
„ Ἀλλά ἑ ληιστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
„ ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἀΐοντι κατὰ κροτάφων ἅλις ἱδρὼς
κήκιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
Χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τὴν θέεν, ᾗ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον ἀΐσσοντα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδόν, ἄλλοτ' ἄπαστος,
ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων,
ἵησι μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ·
ὣς ὅγε μαιμώων, ὁτὲ μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλε
συνεχέως, ὁτὲ δ' αὖτε μεταλλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλῃ βοάασκεν ἀϋτῇ.
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ
ἠῷος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τῖφυς
ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν, ἐπαυρέσθαί τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δ' εἴσβαινον ἄφαρ λελιημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
Κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
γηθόσυνοι φορέοντο παραὶ Ποσιδήιον ἄκρην.

Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠὼς
ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποὶ,
καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ,
τῆμος τούσγ' ἐνόησαν ἀιδρείῃσι λιπόντες.
Ἐν δέ σφι κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολωὸς
ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωιτέρων ἑτάρων. Ὁ δ' ἀμηχανίῃσιν ἀτυχθεὶς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἧστο βαρείῃ νειόθεν ἄτῃ
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἕλε χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν.
« Ἧσ' αὔτως εὔκηλος, ἐπεί νύ τοι ἄρμενον ἦεν
„ Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
„ ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μή σε καλύψῃ,
„ αἴ κε θεοὶ δώωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
„ Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
„ εἶμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτήναντο.
Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τῖφυν θόρε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὣς ἰνδάλλοντο.
Καί νύ κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωὴν,
εἰ μὴ Θρηϊκίοιο δύω υἷες Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσι,
σχέτλιοι· ἦ τέ σφι στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὅ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
Ἄθλων γὰρ Πελίαο δεδουπότος ἂψ ἀνιόντας
Τήνῳ ἐν ἀμφιρρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυται ἠχήεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
Τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' ἀείρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο χειρὶ
νηίου ὁλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισι.

« Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
„ Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
„ Ἄργεϊ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆϊ
„ ἐκπλῆσαι μογέοντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους,
„ ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
„ ἐξανύσῃ· τῷ μή τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
„ Αὔτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
„ πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστυ καμόντα,
„ μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
„ Αὐτὰρ Ὕλαν φιλότητι θεὰ ποιήσατο Νύμφη
„ ὃν πόσιν, οἷό περ οὕνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
Ἦ, καὶ κῦμ' ἀλίαστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·
ἀμφὶ δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον, κοίλην δὲ διὲξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
Γήθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει
Αἰακίδης Τελαμὼν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.
« Αἰσονίδη, μή μοι τι χολώσεαι, ἀφραδίῃσιν
„ εἴ τι περ ἀασάμην. Πέρι γάρ μ' ἄχος ἦκεν ἐνίσπειν
„ μῦθον ὑπερφίαλόν τε καὶ ἄσχετον. Ἀλλ' ἀνέμοισι
„ δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
« Ὦ πέπον, ἦ μάλα δή με κακῷ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
„ φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
„ ἔμμεναι. Ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
„ πρίν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μήλων,
„ οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
„ ἀλλ' ἑτάρου περὶ φωτός. Ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλον
„ ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτέ, δηρίσεσθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπῃ πάρος, ἑδριόωντο.
Τὼ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολισσάμενος ποταμοῖο
Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. Ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὁππότε μή οἱ

ἢ ζωοῦ εὕροιεν Ὕλα μόρον, ἠὲ θανόντος.
Τοῖο δὲ ῥύσι' ὄπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
μή ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοί,
κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. Δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
οὕς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
λάβρως ἐμπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
ἠοῦς τελλομένης. Οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
ἀκτὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖάν γ' ἐσιδέσθαι
φρασσάμενοι, κώπῃσιν ἅμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαν.
(Ἠὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐφαάνθη)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἔνθαδ᾽ ἔσαν σταθμοί τε βοῶν, αὔλεις τ᾽ Ἀμύκοιο,
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὅν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν·
ὅς τ᾽ ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέως θεσμὸν ἔθηκε,
μή τιν᾽ ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑεῖο
πυγμαχίης, πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάιξε.
Καὶ τότε δὴ προτὶ νῆα κιὼν, χρειώ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίης, οἵ τ᾽ εἶεν, ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε·
τοῖον δ᾽ ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.
“ Κέκλυθ᾽ ἁλίπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὔμμιν ἔοικεν.
„ Οὔ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
„ ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσσῃ,
„ πρὶν χείρεσσιν ἐμῇσιν ἑὰς ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι·
„ τῷ καί μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου
„ πυγμαχίῃ στήσασθε καταυτόθι δηρινθῆναι.
„ Εἰ δ᾽ αὖ ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
„ ἦ κέν τις στυγερῶς κρατερὴ ἐπιέψετ᾽ ἀνάγκη.
Ἦ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ᾽ ἄγριος εἰσαΐοντας

εἷλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
Αἶψα δ' ἑῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο, φώνησέν τε·
“Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὔχεαι εἶναι,
„ φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
„ Αὐτὸς ἑκὼν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάασθαι.
Ὣς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἑλίξας,
ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὅντ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ
τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐΰστιπτον θέτο φᾶρος
λεπτόμιτον, τό ῥά οἱ τὶς ἑὸν ξεινήϊον εἶναι
ὤπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
αὐτῇσιν περόνῃσι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνοιο.
Αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
ἷζον ἑοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἢ ὀλοοῖο Τυφωέος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Γαίης εἶναι ἔικτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθε,
χωομένη Διῒ, τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὗπερ κάλλισται ἔασιν
ἑσπερίην διὰ νύκτα φαεινομένου ἀμαρυγαί.
Τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς, ἔτι χνοάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν· ἀλλά οἱ ἀλκὴ
καὶ μένος ἠΰτε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας,
πειράζων εἴθ' ὡς πρὶν ἐϋτρόχαλοι φορέονται,
μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύθοιεν.
Οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σῖγα δ' ἄπωθεν
ἑστηὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καί οἱ ὀρέχθει
θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἷμα κεδάσσαι.
Τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἑκάτερθεν ἱμάντας
ὠμοὺς, ἀζαλέους, πέρι δ' οἵ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
Αὐτὰρ ὁ τόν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.

« Τῶνδέ τοι, ὅν κ' ἐθέλησθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
» αὐτὸς ἑκὼν, ἵνα μή μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
» Ἀλλὰ βάλευ περὶ χειρί· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις
» ὅσσον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
» ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηΐδας αἵματι φύρσαι.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδαινεν.
Ἦκα δὲ μειδήσας, οἵ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
τοὺς ἕλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἤλυθε Κάστωρ
ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.
Τῷ δ' αὖτ' Ἀρητός τε καὶ Ὄρνυτος, οὐδέ τι ᾔδειν
νήπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι διασταδὸν ἠρτύναντο
αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ῥεθέων προπάροιθε βαρείας
χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
Ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἅτε κῦμα θαλάσσης
τρηχὺ θοῇ ἐπὶ νηῒ κορύσσεται, ἡ δ' ὑπὸ τυτθὸν
ἰδρείῃ πυκινοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος·
ὣς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἕπετ', οὐδέ μιν εἴα
δηθύνειν. Ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος, ἣν διὰ μῆτιν
ἀΐσσων, ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
πυγμαχίην, ᾗ κάρτος ἀάατος, ᾗ τε χερείων,
στῆ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν·
ὡς δ' ὅτε νήϊα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
ἀνέρες ὑληουργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
θείνωσι σφύρῃσιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
δοῦπος ἄδην· ὣς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθε
καὶ γένυες κτύπεον· βρυχὴ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
ἔς τε περ οὐλοὸν ἆσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
Στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπῳ
ἱδρῶ ἅλις, καματηρὸν ἀϋτμένα φυσιόωντες.
Ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἠΰτε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.

Ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς,
βουτύπος οἷα, πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπί οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ὑπέστη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὤμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρ' ἐκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
κόψε μεταΐγδην ὑπὲρ οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχησαν
ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.
Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύννους
ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάασκον.
Τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
ἔσταν ἐρυσσάμενοι. Πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
ἤλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὕπερ· ἡ δ' ἑκάτερθεν
ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
Αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα πελώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο θοῷ ποδὶ λὰξ ἐπορούσας,
πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δ' ἆσσον ἰόντος
δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρὶ,
δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο, βίην ὑπέροπλος, ὀπάων
οὖτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μοῦνον,
νηδυίων ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
Αὔτως δ' Ἄρητος μενεδήϊον Εὐρύτου υἷα
Ἴφιτον ἀζαλέῃ κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἦ τάχ' ἔμελλεν.
αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργοιο θρασὺς υἱὸς
αἶψα μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν
ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσῳ
ἐμμεμαὼς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο
Αἰακίδαι, σὺν δέ σφιν ἀρήιος ὤρνυτ' Ἰήσων.
Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὁρμηθέντες

λάθρῃ εὐρίνων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομήων,
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἕλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὔτως
στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὡς ἄρα τοίγε
λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσιν,
αἱ δή τοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς ἀΐσσουσιν·
ὡς οἵγ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
εἴσω Βεβρυκίης, Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δή σφισιν ἐγγύθεν ἄλλο
πῆμ' ἀΐδηλον ἔην. Πέρθοντο γὰρ ἠμὲν ἀλωαὶ,
ἠδ' οἶαι τῆμος δηΐῳ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
Αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
Οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὔλια δηϊάασκον·
ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δή τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπε.
“ Φράζεσθ' ὅττι κεν ᾖσιν ἀναλκίῃσιν ἔρεξαν,
,, εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
,, Ἤτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
,, οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμοὺς
,, ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευε
,, θεσμοῖσιν ῥοπάλῳ μιν ἀγηνορίης λελαθέσθαι.
,, Ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἔνι τόνδε λιπόντες
,, πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
,, εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἐόντος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
Καὶ τότε δὴ μένον αὖθι διὰ κνέφας, ἕλκεά τ' ἀνδρῶν
οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
εἷλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσι.
Ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα

αἰγιαλῷ, τῇ καὶ τὰ περὶ πρυμνῆσι ἀνῆπτον,
Ὀρφείῃ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκτὴ
μελπομένοις· κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἷα.
Ἦμος δ' ἠέλιος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
ἐκ περάτων ἀνιὼν, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης
ληΐδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσην χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
Ἔνθα μὲν ἠλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
ἐμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ἐοικὸς,
αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἠερμένον· οὐδέ κε φαίης
φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. Ἀλλά τό γ' ἔμπης
στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ.
Τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαημοσύνῃσι νέοντο,
ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι· ἤματι δ' ἄλλῳ
ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.
Ἔνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
ὃς πέρι δὴ πάντων ὀλοώτατα πήματ' ἀνέτλη,
εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λητοΐδης· οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ,
χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
Τῷ καί οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἴαλλεν,
ἐκ δ' ἕλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
θέσφατα πευθόμενοι περιναιέται οἴκαδ' ἄγειρον.
Ἀλλὰ διὲκ νεφέων ἄφνω πέλας ἀΐσσουσαι
Ἅρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῇσι
συνεχέως ἥρπαζον. Ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
μὴ καὶ λαυκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
ἑστηώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
Αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,

τοὺςδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἑῆς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
Ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἠΰτ' ὄνειρον,
βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἅψεα νισσομένοιο
ἀδρανίῃ γήραΐ τε· πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς
ἐσκλήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
Ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψε
πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
νειόθεν, ἀβληχρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἄναυδος.
Οἱ δέ μιν ὡς εἴδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο,
καὶ τάφον. Αὐτὰρ ὃ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνῃσι.
« Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
„ οἵδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
„ Ἀργῴης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
„ Ὑμεῖς ἀτρεκέως — Ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ ᾗσι θεοπροπίῃσι — Χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
„ υἱὲ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
„ Ἱκεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
„ ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης
„ λίσσομαι, ᾗ περίαλλα θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
„ χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„ μηδέ μ' ἀκηδείῃσιν ἀφορμήθητε λιπόντες
„ αὔτως. Οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἐριννὺς
„ λὰξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω.
„ Πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„ Ἅρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδὴν,
„ ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
„ Ἴσχω δ' οὔ τινα μῆτιν ἐπίῤῥοθον. Ἀλλά κε ῥᾶον
„ αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλὼς,
„ ἢ κείνας· ὧδ' αἶψα διηέριαι ποτέονται.
„ Τυτθὸν δ' ἢν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
„ πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς·

,, οὔ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσαι,
,, οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
,, Ἀλλά με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
,, μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
,, Τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητῦσαι Βορέαο
,, υἱέας. Οὐδ' ὀθνεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες,
,, εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρίν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
,, ὄλβῳ μαντοσύνῃ τε, πατὴρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ·
,, τῶν δὲ κασιγνήτην, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἄνασσον,
,, Κλειοπάτρην ἕδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦγον ἄκοιτιν.
Ἴσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἕλε κῆδος ἕκαστον
ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύω υἷας Βορέαο
Δάκρυ δ' ὀμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθεν, ὧδέ τ' ἔειπε
Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος.
«Ἆ δείλ', οὔ τινα φημὶ σέθεν στυγερώτερον ἄλλων
,, ἔμμεναι ἀνθρώπων. Τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;
,, ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀτροπίῃσι,
,, μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
,, Ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι
,, χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
,, νῶιν — Ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
,, ἀθανάτων — Οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
,, Ἁρπυίας, μάλα περ λελιημένοι, ἔς τ' ἂν ὀμόσσῃς
,, μὴ μὲν τοῖό γ' ἕκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέσχε
γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσι.
«Σίγα· μή μοι ταῦτα νόῳ ἐνιβάλλεο, τέκνον.
,, Ἴστω Λητοῦς υἱός, ὅ με πρόφρων ἐδίδαξε
,, μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσώνυμος, ἥ μ' ἔλαχεν κήρ,
,, καὶ τόδ' ἐπ' 'φθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἵ θ' ὑπένερθε
,, δαίμονες, οἳ μηδ' ὧδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
,, ὡς οὔ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.
Τὼ μὲν ἔπειθ' ὅρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.
Αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
λοίσθιον Ἁρπυίῃσιν ἑλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω

στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.
Καὶ δὴ τὰ πρώτισθ᾽ ὁ γέρων ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ᾽ ἄφαρ, ἠΰτ᾽ ἄελλαι ἀδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς
καὶ πρόφατοι, νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος: οἱ δ᾽ ἐσιδόντες
ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ᾽ ἅμ᾽ ἀϋτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὀδμὴ δὲ δυσάσχετος αὖθι λέλειπτο.
Τάων δ᾽ αὖ κατόπισθε δύω υἷες Βορέαο
φάσγαν᾽ ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. Ἐν γὰρ ἔηκε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὔ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰὲν, ὅτ᾽ ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐνὶ κνημοῖσι κύνες, δεδαημένοι ἄγρης,
ἢ αἶγας κεραοὺς, ἠὲ πρόκας ἰχνεύοντες,
θείωσι, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὣς Ζήτης Κάλαΐς τε μάλα σχεδὸν ἀΐσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσί.
Καί νύ κε δή σφ᾽ ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
πολλὸν ἑκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὠκέα Ἶρις ἴδεν, κατὰ δ᾽ αἰθέρος ἆλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.
“ Οὐ θέμις, ὦ υἷες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
„ Ἁρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὅρκια δ᾽ αὐτὴ
„ δώσω ἐγὼν, ὡς οὔ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.
Ὣς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι
ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται,
μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
Οἱ δ᾽ ὅρκῳ εἴξαντες ὑπέστρεφον ἂψ ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ᾽ ἄνθρωποι
νήσους τοῖό γ᾽ ἕκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Ἅρπυιαί τ᾽ Ἶρίς τε διέτμαγον. Αἱ μὲν ἔδυσαν
κευθμῶνα Κρήτης Μινωΐδος· ἡ δ᾽ ἀνόρουσεν

Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχθονίῃ πτερύγεσσι.
Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
πάντῃ φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο
μῆλα, τά τ' ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· σὺν δέ σφισι δαίνυτο Φινεὺς
ἁρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἷας ἐγρήσσοντες.
Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἧστο γεραιὸς,
πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.
“ Κλῦτέ νυν· οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὔμμι δαῆναι
„ ἀτρεκές· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
„ Ἀασάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
„ χρείων ἑξείης τε καὶ ἐς τέλος. Ὧδε γὰρ αὐτὸς
„ βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
„ μαντοσύνης, ἵνα καί τι θεῶν χατέουσι νόοιο.
„ Πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορμηθέντες ἐμεῖο,
„ Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι.
„ Τάων οὔ τινά φημι διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.
„ Οὐ γάρ τε ῥίζῃσιν ἐνήρεινται νεάτῃσιν·
„ ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
„ εἰς ἕν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύνεται ὕδωρ
„ βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτή.
„ Τῶ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,
„ εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
„ πείρετε· μηδ' αὔτως αὐτάγρετον οἶτον ὄλησθε
„ ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
„ Οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
„ νηὸς ἄπο προμεθέντες ἐφιέμεν. Ἣν δὲ δι' αὐτῶν
„ πετράων Πόντονδε σόη πτερύγεσσι δίηται,
„ μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου,
„ ἀλλ', εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ,
„ τέμνεθ' ἁλὸς στεινωπόν· ἐπεὶ φάος οὔ νύ τι τόσσον
„ ἔσσετ' ἐν εὐχωλῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.

„ Τῷ καὶ τἆλλα μεθέντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
„ θαρσαλέως· πρὶν δ' οὔ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
„ Εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὄληται,
„ ἄψοῤῥοι στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
„ ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέασθε
„ πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρείη πέλει Ἀργώ.
„ Ὦ μέλεοι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,
„ εἰ καί με τρὶς τόσσον ὀΐεσθ' Οὐρανίδῃσιν,
„ ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον, στυγέεσθαι,
„ μὴ τλῆτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηῒ περῆσαι.
„ Καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλῃ, τὼς ἔσσεται. Ἢν δὲ φύγητε
„ σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνδοθι Πόντου,
„ αὐτίκα, Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες,
„ πλώετε, ῥηγμῖνα πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὖτε,
„ Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
„ γνάμψαντες, νήσου Θυνηΐδος ὅρμον ἵκησθε.
„ Κεῖθεν δ' οὐ μάλα πουλὺ διὲξ ἁλὸς ἀντιπέραιαν
„ γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
„ Ἔνθα μὲν εἰς Ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος,
„ ἀκτή τε προβλὴς Ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει,
„ δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
„ ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοὰς ἵησι φάραγγος.
„ Ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
„ Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήϊος ἐμβασίλευε
„ πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καί περ ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
„ Ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλίκης κατεναντίον ἄρκτου,
„ πάντοθεν ἠλίβατος, καί μιν καλέουσι Κάραμβιν,
„ τῆς καὶ ὕπερ Βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·
„ ὧδε μάλ' ἀμπέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
„ τήνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
„ αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
„ ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο
„ δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τόνδ' ἀγχίῤῥοος Ἶρις
„ μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
„ Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν

„ τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο·
„ εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόρει, ἦτ' ἄν, ὀΐω,
„ γηθήσεις ὅσον, εἴπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἱκοίμην.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφήσας προσέειπεν.
« Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
„ ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
„ Ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
„ καί τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.
Ὣς τώ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
Ἠριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἠγερέθοντο
ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κεῖσε θάμιζον
αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
Τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαυρὸς ἵκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πήματ' ἔλυσε
μαντοσύνῃ· τῷ καί μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
Σὺν τοῖσιν δ' ἵκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦε
φίλτατος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἔνι τούς γ' ἐνόησε.
Πρὶν γὰρ δὴν ὑπό τ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
πείσματ' ἂν ἄψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
οἵ τε οἱ Ἁρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσι
πέμφ' ὁ γέρων· οἷον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
σφωϊτέρων οἰῶν ὅτις ἔξοχος εἰς ἑὲ κομίσσαι
ἧκεν ἐποτρύνας. Τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κιόντος,
μειλιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
« Ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν
„ οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες· ὡς καὶ ὅδ' ἀνὴρ
„ τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἑὸν μόρον ὄφρα δαείη.
„ Εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
„ δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρη βιότοιο
„ χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἦμαρ ὀρώρει
„ κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.

„ Ἀλλ' ὅ γε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
„ ἀμπλακίης. Ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνων
„ δή ποθ' Ἁμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
„ ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
„ μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἔπι πουλὺν
„ αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
„ ἀφραδέως ἔτ' μηξεν, ἀγηνορίῃ νεότητος·
„ τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ Νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
„ αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. Ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
„ ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δὲ κέλευσα καμόντα
„ Θυνιάδος Νύμφης, λωφήια ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
„ ἱερὰ, πατρῴην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
„ Ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὔποτ' ἐμεῖο
„ ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριζε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
„ πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
ἤλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς. Ἀνὰ δ' ἵστατ' Ἰήσων,
ἂν δὲ Βορήϊοι υἷες, ἐφημοσύνῃσι γέροντος,
Ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
ῥέζον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.
Κουρότεροι δ' ἑτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
Ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
Ἦρι δ' ἐτήσιοι αὖραι ἐπέχραον, αἵ τ' ἀνὰ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀρωγῇ.
Κυρήνη πέφαταί τις ἕλος παρὰ Πηνειοῖο
μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὔαδε γάρ οἱ
παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον· αὐτὰρ Ἀπόλλων
τήν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν,
τηλόθεν Αἱμονίης, Χθονίῃς παρακάτθετο Νύμφαις,
αἳ Λιβύην ἐνέμοντο, παραὶ Μυρτώσιον αἶπος.
Ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἱμονιῆες.
Τὴν μὲν γὰρ φιλότητι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· υἷα δ' ἔνεικε

νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισι κομέεσθαι.
Τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Ὄθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥέον Ἀπιδανοῖο.
Ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσι,
τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνῃς Ἑκάτοιο,
λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. Λίπεν δ' ὅ γε πατρὸς ἐφετμῇ
Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παῤῥάσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο
ἱερά τ' εὖ ἔῤῥεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διΐ. Τοῖο δ' ἕκητι
γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέζουσι θυηλάς.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὖθι
μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
πᾶν ἦμαρ, Φινῆϊ χαριζόμενοι, προΐαλλον.
Ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
νῆα θοὴν εἴσβαινον ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης
τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
δείματι πεπτηυῖαν ἑῇ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος, γαίης δ' ἀπὸ διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
Οὐδ' ἄῤ Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὁρμηθέντες.
Αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρήν περ ἐοῦσαν,
σεύατ' ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτῃσιν.
Ὡς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
σφωΐτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος

ὑγρή τε, τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
ὣς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα
θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηίδος ἀκτῆς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο
τρηχείης σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθε,
δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
ἤδη δέ σφισι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἁλιμυρέες ἀκταί,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος πρώρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
Τίφυος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
εἰρεσίην, ἵν' ἔπειτα διὲκ πέτρας ἐλάσειαν,
κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. Τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
οἰγομένας, ἀγκῶνα περιγνάμψαντες, ἴδοντο.
Σὺν δέ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' ἀΐξαι πτερύγεσσιν
Εὔφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
ἤειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἔπτατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. Ὦρτο δὲ πολλὴ
ἅλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖε δὲ Πόντος
σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
Κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.
Νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν
οὐραῖα πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
ἀσκηθής. Ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
Τῖφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὖθις
ἄνδιχα. Τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχε φόβος, ὄφρα μιν αὐτῶν
πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἷλε
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἴδετο Πόντος,

καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθε
κυρτὸν, ἀποτμῆγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. Εἴσατο γάρ ῥα
νηός ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
Ἀλλά μιν ἔφθη Τῖφυς ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὲρ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
Εὔφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἑταίρους,
ἐμβαλέειν κώπῃσιν, ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῷ
κόπτον ὕδωρ. Ὅσσον δ' ἀνυπείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι,
δὶς τόσον ἂψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
ἠΰτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
Ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κῦμα,
ἡ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
προπροκαταΐγδην κοίλης ἁλός. Ἐν δ' ἄρα μέσσαις
Πληγάσι δινήεις εἶχε ῥόος· αἱ δ' ἑκάτερθε
σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νήϊα δοῦρα. —
Καὶ τότ' Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὦσε φέρεσθαι.
Ἡ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ' ὀϊστῷ.
ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. Αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
Πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν
νωλεμὲς ἐῤῥίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηΐ περάσσῃ.
Οἱ δέ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
τῆλ' ἀναπεπταμένον. Δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
σώεσθαι· Τῖφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων·
"Ἔλπομαι αὐτῇ νηΐ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
„ ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
„ ἥ οἱ ἐνέπνευσε θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
„ γόμφοισι συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἁλῶναι.

,, Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμήν,
,, εὖτε δὶ' ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἧμιν ὄπασσε,
,, μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
,, εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς,
Ἦ ῥ' ἅμα καὶ προτέρωσε παραὶ Βιθυνίδα γαῖαν
νῆα διὲκ πέλαγος σεῦε μέσον. Αὐτὰρ ὅ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε.
" Τῖφυ, τίη μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
,, ἤμβροτον, ἀασάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
,, Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καταντικρὺ Πελίαο
,, αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
,, νηλειῶς μελεϊστὶ κεδαιόμενος θανέεσθαι·
,, νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
,, ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἁλὸς κρυόεντα κέλευθα
,, νηΐ διαπλώειν, στυγέων δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
,, βαίνομεν· πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν
,, Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἤματι νύκτα φυλάσσω,
,, ἐξότε τὸ πρώτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,
,, φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
,, οἷον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
,, εἷο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
,, καὶ τοῦ, ὁμῶς καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἑταίρων,
,, εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ὔμμε κομίσσω.
Ὣς φάτ' ἀριστήων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. Ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
κεκλομένων, καί ῥ' αὖτις ἐπιῤῥήδην μετέειπεν·
" Ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω.
,, τοὔνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε διὲξ Ἀΐδαο βερέθρων
,, στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
,, ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. Ἀλλ' ὅτε πέτρας
,, Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὀΐομαι οὐκέτ' ὀπίσσω
,, ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἐτεόν γε
,, φραδμοσύνῃ Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.
Ὣς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεσίῃ δ' ἀλίαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγε

,, ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
,, κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
,, μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
,, Ἐνθάδε Δοίαντος πεδίον, σχεδόθεν δὲ πόληες
,, τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. Μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
,, τρηχείην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
,, ἐργατίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεια ἔργα μέλονται.
,, Ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύῤῥηνες Τιβαρηνοὶ
,, Ζηνὸς Εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
,, Τοῖς δ' ἔπι Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
,, ἑξείης ἤπειρον, ὑπώρειάς τε νέμονται,
,, δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτήναντες.
,, Τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,
,, μήτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
,, οἰωνοὺς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι
,, νῆσον ἐρημαίην. Τῇ μέν τ' ἔνι νηὸν Ἄρηος
,, λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
,, Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότε στρατόωντο.
,, Ἔνθα γὰρ ὔμμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶσιν
,, ἄῤῥητον· τῷ καί τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
,, ἰσχέμεν. Ἀλλὰ τίη με πάλιν χρειὼ ἀλιτέσθαι
,, μαντοσύνῃ, τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντα; —
,, Νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἠπείροιο περαίης
,, φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
,, Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων.
,, Ἑξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσι·
,, Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
,, αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. Ἀλλ' ἐνὶ νηΐ
,, πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσσῃ.
,, Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταιΐδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν
,, τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιό τε Κιρκαίοιο
,, Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
,, Κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοὰς ποταμοῖο
,, πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
,, ἄλσος τε σκιόεν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης

,, πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
,, ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
,, οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθαρ ἕλεν δέος εἰσαΐοντας.
Δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὀψὲ δ' ἔειπεν
ἥρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι.
" Ὦ γέρον, ἤδη μέν τε διίκεο πείρατ' ἀέθλων
,, ναυτιλίης, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στυγερὰς διὰ πέτρας
,, πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὖτις
,, τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
,, ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαείην·
,, πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,
,, νῆϊς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήϊσιν; Αἶα δὲ Κολχὶς
,, Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
" Ὦ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
,, θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
,, ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἅλις πομπῆες ἔσονται.
,, Ἀλλά, φίλοι, φράζεσθε θεοῦ δολόεσσαν ἀρωγὴν
,, Κύπριδος· ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων. —
,, Καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἷε δοιὼ
Θρηϊκίου Βορέαο καθ' αἰθέρος ἀΐξαντες
οὐδῷ ἐπὶ κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
ἐξ ἑδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
Ζήτης δ' ἱεμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
ἆσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
ἤλασαν, ἠδ' ὡς Ἶρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
ὅρκιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσαν
δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
Γηθόσυνοι δ' ἤπειτα δόμοις ἔνι πάντες ἑταῖροι
αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. Ὦκα δὲ τόν γε
Αἰσονίδης πέρι πολλὸν ἐΰφρονέων προσέειπεν.
" Ἦ ἄρα δή τις ἔην, Φινεῦ, θεός, ὃς σέθεν ἄτης
,, κήδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πέλασσε

„ τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο·
„ εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόρει, ἦτ' ἄν, ὀΐω,
„ γηθήσεις ὅσον, εἴπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἱκοίμην.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφήσας προσέειπεν.
" Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
„ ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
„ Ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
„ καί τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.
Ὣς τώ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
Ἠριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἠγερέθοντο
ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κεῖσε θάμιζον
αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
Τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαυρὸς ἵκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πήματ' ἔλυσε
μαντοσύνῃ· τῷ καί μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
Σὺν τοῖσιν δ' ἵκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦε
φίλτατος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἔνι τούς γ' ἐνόησε.
Πρὶν γὰρ δὴν ὑπό τ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
πείσματ' ἂν ἅψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
οἵ τε οἱ Ἁρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσι
πέμφ' ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
σφωϊτέρων ὀΐων ὅτις ἔξοχος εἰς ἕ κομίσσαι
ἧκεν ἐποτρύνας. Τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κιόντος,
μειλιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
" Ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν
„ οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες· ὡς καὶ ὅδ' ἀνὴρ
„ τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἑὸν μόρον ὄφρα δαείη.
„ Εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
„ δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρη βιότοιο
„ χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἦμαρ ὀρώρει
„ κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.

„ Ἀλλ' ὅ γε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
„ ἀμπλακίης. Ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνων
„ δή ποθ' Ἁμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
„ ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
„ μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἔπι πουλὺν
„ αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
„ ἀφραδέως ἔτ' μηξεν, ἀγηνορίῃ νεότητος·
„ τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ Νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
„ αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. Ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
„ ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δὲ κέλευσα καμόντα
„ Θυνιάδος Νύμφης, λωφήια ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
„ ἱερὰ, πατρῴην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
„ Ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὔποτ' ἐμεῖο
„ ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριξε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
„ πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
ἤλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς. Ἀνὰ δ' ἵστατ' Ἰήσων,
ἂν δὲ Βορήιοι υἷες, ἐφημοσύνῃσι γέροντος,
Ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήιον Ἀπόλλωνα
ῥέζον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.
Κουρότεροι δ' ἑτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
Ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
Ἦρι δ' ἐτήσιοι αὖραι ἐπέχραον, αἵ τ' ἀνὰ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀρωγῇ.
Κυρήνη πέφαταί τις ἕλος παρὰ Πηνειοῖο
μῆλα νέμειν προτέροισι παῤ ἀνδράσιν· εὔαδε γάρ οἱ
παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον· αὐτὰρ Ἀπόλλων
τήν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν,
τηλόθεν Αἱμονίης, Χθονίης παρακάτθετο Νύμφαις,
αἳ Λιβύην ἐνέμοντο, παραὶ Μυρτώσιον αἶπος.
Ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήιον Αἱμονιῆες.
Τὴν μὲν γὰρ φιλότητι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· υἷα δ' ἔνεικε

νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισι κομέεσθαι.
Τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Ὄθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥέον Ἀπιδανοῖο.
Ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσι,
τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνῃς Ἑκάτοιο,
λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. Λίπεν δ' ὅ γε πατρὸς ἐφετμῇ
Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παῤῥάσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο
ἱερά τ' εὖ ἔῤῥεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διΐ. Τοῖο δ' ἕκητι
γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέζουσι θυηλάς.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὖθι
μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
πᾶν ἦμαρ, Φινῆϊ χαριζόμενοι, προΐαλλον.
Ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
νῆα θοὴν εἴσβαινον ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης
τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
δείματι πεπτηυῖαν ἑῇ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος, γαίης δ' ἀπὸ διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
Οὐδ' ἄῤ Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὁρμηθέντες.
Αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρήν περ ἐοῦσαν,
σεύατ' ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτῃσιν.
Ὡς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
σφωϊτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος

ὑγρή τε, τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
ὣς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα
θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηΐδος ἀκτῆς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο
τρηχείῃς σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθε,
δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
ἤδη δέ σφισι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἁλιμυρέες ἀκταί,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος πρώρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
Τίφυος Ἁγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
εἰρεσίην, ἵν' ἔπειτα διὲκ πέτρας ἐλάσειαν,
κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. Τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
οἰγομένας, ἀγκῶνα περιγνάμψαντες, ἴδοντο.
Σὺν δέ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' ἀΐξαι πτερύγεσσιν
Εὔφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
ἤειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἔπτατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. Ὦρτο δὲ πολλὴ
ἅλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖε δὲ Πόντος
σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
Κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.
Νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἶλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν
οὐραῖα πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
ἀσκηθής. Ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
Τῖφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὖθις
ἄνδιχα. Τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχε φόβος, ὄφρα μιν αὐτῶν
πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἷλε
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἴδετο Πόντος,

καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθε
κυρτόν, ἀποτμῆγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. Εἴσατο γάρ ῥα
νηός ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
Ἀλλά μιν ἔφθη Τῖφυς ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὲρ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
Εὔφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἑταίρους,
ἐμβαλέειν κώπῃσιν, ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῷ
κόπτον ὕδωρ. Ὅσσον δ' ἀνυπείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι,
δὶς τόσον ἂψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
ἠΰτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
Ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κῦμα,
ἡ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
προπροκαταΐγδην κοίλης ἁλός. Ἐν δ' ἄρα μέσσαις
Πληγάσι δινήεις εἶχε ῥόος· αἱ δ' ἑκάτερθε
σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νήϊα δοῦρα. —
Καὶ τότ' Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὦσε φέρεσθαι.
Ἡ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ' ὀϊστῷ.
ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. Αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
Πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν
νωλεμὲς ἐρρίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηῒ περάσσῃ.
Οἱ δέ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
τῆλ' ἀναπεπταμένον. Δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
σώεσθαι· Τῖφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων·
" Ἔλπομαι αὐτῇ νηῒ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
,, ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
,, ἥ οἱ ἐνέπνευσε θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
,, γόμφοισι συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἁλῶναι.

„ Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμὴν,
„ εὖτε δι᾽ ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἧμιν ὄπασσε,
„ μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
„ εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς,
Ἦ ῥ᾽ ἅμα καὶ προτέρωσε παραὶ Βιθυνίδα γαῖαν
νῆα δι᾽ ἐκ πέλαγος σεῦε μέσον. Αὐτὰρ ὁ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε.
“ Τῖφυ, τίη μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
„ ἤμβροτον, ἀασάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
„ Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο κατάντικρὺ Πελίαο
„ αὐτίκ᾽ ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
„ νηλειῶς μελεϊστὶ κεδαιόμενος θανέεσθαι·
„ νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
„ ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἁλὸς κρυόεντα κέλευθα
„ νηΐ διαπλώειν, στυγέων δ᾽, ὅτ᾽ ἐπ᾽ ἠπείροιο
„ βαίνομεν· πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν
„ Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ᾽ ἤματι νύκτα φυλάσσω,
„ ἐξότε τὸ πρώτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,
„ φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ᾽ εὐμαρέως ἀγορεύεις,
„ οἶον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
„ εἷο μὲν οὐδ᾽ ἠβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
„ καὶ τοῦ, ὁμῶς καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι᾽ ἑταίρων,
„ εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ὔμμε κομίσσω.
Ὣς φάτ᾽ ἀριστήων πειρώμενος· οἱ δ᾽ ὁμάδησαν
θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. Ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
κεκλομένων, καί ῥ᾽ αὖτις ἐπιῤῥήδην μετέειπεν·
“ Ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω.
„ τοὔνεκα νῦν, οὐδ᾽ εἴ κε διὲξ Ἀΐδαο βερέθρων
„ στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
„ ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. Ἀλλ᾽ ὅτε πέτρας
„ Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὀΐομαι οὐκέτ᾽ ὀπίσσω
„ ἔσσεσθαι τοιόνδ᾽ ἕτερον φόβον, εἰ ἐτεόν γε
„ φραδμοσύνῃ Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.
Ὣς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεσίῃ δ᾽ ἀλίαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγε

Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
τῇ δ' ἄρ' ἔπι προχοὰς Φυλληΐδας, ἔνθα πάροιθε
Διψακὸς υἷ' Ἀθάμαντος ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
ὁππόθ' ἅμα κριῷ φεῦγε πτόλιν Ὀρχομενοῖο·
τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
ἥνδανεν, ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο
μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πώεα φέρβων.
τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυῤῥείοντά τε Κάλπην
δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι νύκτα
νήνεμον ἀκαμάτῃσιν ἐπεῤῥώοντ' ἐλάτῃσιν.
Οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἱδρὼς
εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δέ σφι
λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀϋτμὴ
αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
τοῖς ἴκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά.
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω φάος ἄμβροτον, οὔτε τι λίην
ὀρφναίη πέλεται, λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι,
τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
Τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λιβύηθεν
τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
ἐξεφάνη· χρύσεοι δὲ παρειάων ἑκάτερθε
πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπεῤῥώοντο κιόντι.
λαιῇ δ' ἀργύρεον νώμα βιὸν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ
σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
Τοὺς δ' ἕλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
ἀντίον αὐγάσσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
Σταν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
βῆ ῥ' ἴμεναι Πόντονδε δι' ἠέρος· ὀψὲ δὲ τοῖον

Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφαύσκων.
“ Εἰ δ' ἄγε δή, νῆσον μὲν Ἑῴου Ἀπόλλωνος
„ τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
„ ἠῷος μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεστι,
„ βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
„ γαῖαν ἐς Αἱμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσσῃ,
„ δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θύσομεν αἰγῶν.
„ Νῦν δ' αὔτως κνίσῃ λοιβῇσί τε μειλίξασθαι
„ κέκλομαι. Ἀλλ' ἵληθι ἄναξ, ἵληθι φαανθείς!
Ὣς ἄῤ ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο
χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
εἴ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλῃ.
Τοῖσι δὲ Λητοΐδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δέ νυ πάντων
εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
καῖον, ἐπικλείοντες Ἑώϊον Ἀπόλλωνα.
Ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον
μελπόμενοι· σὺν δέ σφιν ἐῢς πάϊς Οἰάγροιο
Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς·
ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησσοῖο
Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξε,
κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς. —
Ἱλήκοις· αἰεί τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. Οἰόθι δ' αὐτὴ
Λητὼ Κοιογένεια φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἀφάσσει. —
Πολλὰ δὲ Κωρύκιαι Νύμφαι, Πλείστοιο θύγατρες
θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖαι·
ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ
λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἦ μὲν ἀρήξειν
ἀλλήλοισιν ἐσαιὲν ὁμοφροσύνῃσι νόοιο,
ἁπτόμενοι θυέων· καί ῥ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖσ' Ὁμονοίης ἱρὸν ἐΰφρονος, ὅῤῥ' ἐκάμοντο
αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.

Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότ᾽ ἔπειτα
ἀκραεῖ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
Ἔνθεν δ᾽ ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο,
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα, καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην
δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες,
ὅπλα τε νήϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
Ἠῶθεν δ᾽ ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὅρμον ἵκοντο.
Ἡ μέν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,
εἰς ἅλα δερκομένη Βιθυνίδα· Τῇ δ᾽ ὕπο πέτραι
λισσάδες ἐῤῥίζωνται ἁλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσι
κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
Ἐκ δ᾽ αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἤπειρόνδε
κοίλη ὕπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ᾽ Ἀΐδαο
ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἔνθεν ἀϋτμὴ
πηγυλὶς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
συνεχὲς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην,
ἥτε μεσημβριόωντος ἰαίνεται ἠελίοιο.
Σιγὴ δ᾽ οὔ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
ἀλλ᾽ ἅμυδις πόντοιό θ᾽ ὑποστένει ἠχήεντος,
φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσιν.
Ἐνθάδε καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
ὅστε διὲξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων
ἠῴην· κοίλη δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
Τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοωναύτην ὀνόμηναν
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
γῆν Μαριανδυνῶν. Δὴ γάρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῇσιν νήεσσι, κακῇ χρίμψαντας ἀέλλῃ.
Τῇ ῥ᾽ οἵγ᾽ αὐτίκα νηῒ διὲξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.
Οὐδ᾽ ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύκοιο, κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον.

ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖό γ' ἕκητι.
Αὐτὸν δ', ὥστε θεὸν, Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπὶ δηρὸν
ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
Καὶ δὴ πανσυδίη μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
κεῖν' ἦμαρ φιλότητι, μετὰ πολίεθρον ἰόντες,
δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἑτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμὰς·
ἠδ' ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξὶν,
ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν·
Μυσίδα δ' ὡς ἀφίκοντο, Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἥρω
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἄμυκόν τ' ἐδάϊξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
ἠδ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν
Λητοΐδῃ κατὰ νῆσον. Ὁ δ' ἑξείης ἐνέποντος
θέλγετ' ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ' ἕλεν Ἡρακλῆϊ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.
“Ὦ φίλοι, οἵου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
„ πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. Εὖ γὰρ ἐγώ μιν
„ Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταυτόθι πατρὸς ἐμεῖο
„ οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἠπείροιο
„ πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
„ Ἱππολύτης· ἐμὲ δ' εὗρε νέον χνοάοντα ἰούλους.
„ Ἐνθάδ' ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
„ ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὅντινα λαὸς
„ οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
„ ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
„ καρτερὸν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισιν
„ εἶδός τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἤλασ' ὀδόντας.
„ Αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσε
„ καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμώλακας ἧμιν ἀρούρας,
„ φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσσατο γαίῃ,
„ ἐς τ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοὰς σκόπελόν τε Κολώνης·

„ Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἴκαθον αὔτως,
„ ὅσσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
„ Ἀλλά με νῦν Βέβρυκες, ὑπερβασίη τ' Ἀμύκοιο,
„ τηλόθι ναιετάοντος, ἐνόσφισαν, Ἡρακλῆος,
„ δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἅλις, ὄφρ' ἐβάλοντο
„ οὖρα βαθυῤῥείοντος ὑφ' εἱαμεναῖς Ὑπίοιο.
„ Ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ γε φημὶ
„ ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
„ Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνε.
„ Τῷ νῦν ἥντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμὶ,
„ τίσω προφρονέως. Ἡ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
„ ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
„ Ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὔμμιν ἕπεσθαι
„ Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν υἱέα· τοῖο δ' ἰόντος,
„ ἦτ' ἂν εὐξείνοισι διαμπερὲς ἀντιάοιτε
„ ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
„ Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης
„ εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
„ ναυτίλοι ἀμπέλαγος θηεύμενοι ἱλάξονται·
„ καί κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος, οἷα θεοῖσι
„ πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην.
Ὣς τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ πανήμεροι ἐψιόωντο.
Ἠρί γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήισαν ἐγκονέοντες·
καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρί' ὀπάσσας
δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.
Ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
Ἴδμονα, μαντοσύνῃσι κεκασμένον· ἀλλά μιν οὔ τι
μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
κεῖτο γὰρ εἱαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὅν ῥα καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἑλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἠείδει· οἶος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τῖφος.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο
νίσσετ' Ἀβαντιάδης· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ποθεν ἀφράστοιο

ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
αἴγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσεν.
Ὀξὺ δ' ὅγ' ἐγκλάγξας οὔδει πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
ἀθρόοι ἀντιάχησαν. Ὀρέξατο δ' αἶψ' ὀλοοῖο
Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ' εἰς ἕλος ὁρμηθέντος
καπρίου· ἔσσυτο δ' αὖτις ἐναντίος· ἀλλά μιν Ἴδας
οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῷ περικάππεσε δουρί.
Καὶ τοὶ μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
τὸν δ' ἕταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορραγέοντα,
ἀχνύμενοι, χείρεσσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
Ἐνθάδε ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρῳ δέ μιν ἤδη
τάρχυον μεγαλωστί· συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
Καὶ δή τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπ', καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
νηΐου ἐκ κοτίνοιο, φάλαγγι θαλέει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. Εἰ δέ με καὶ τὸ
χρειὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσι
Νισαίοισί τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἱλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
ἄστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσι.
Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὖτις ἔχευαν
ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάροιο.
Δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
Ἀγνιάδην Τῖφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦε
μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἑκαστέρω· ἀλλά νυ καὶ τὸν
αὖθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὔνασε νοῦσος,
εἰσόκ' Ἀβαντιάδαω νέκυν κτερέϊξεν ὅμιλος.
ἄτλητον δ' ὀλοῷ ἐπὶ πήματι κῆδος ἕλοντο.
Δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέϊξαν

αὐτοῦ, ἀμηχανίῃσιν ἁλὸς προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνώοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
Καί νύ κ' ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασιν Ἀστυπάλαια
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
ἰθύνειν· Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
" Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
„ γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρηος
„ ἴδριν ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
„ Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιίστορα νηῶν.
„ Τῷ μή τοι τυτθόν γε δέος περὶ νηΐ πελέσθω.
„ Ὣς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασι,
„ τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις ἰάψει
„ ναυτιλίην. Ἀλλ' ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
„ θαρσαλέως ὀρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλων.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ἀέξετο γηθοσύνῃσιν —
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε·
" Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὔτως;
„ Οἳ μὲν γάρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο —
„ Ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
„ καὶ πολέες. Τῷ μή τι διατριβώμεθα πείρης·
„ ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀποῤῥίψαντες ἀνίας.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν·
" Αἰακίδη, πῇ δ' οἵδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
„ οὓς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
„ οἵδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλόον ἀσχαλόωσι.
„ τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
„ εἰ δὲ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
„ ἔσσεται, ἠὲ καὶ αὖτις ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
„ πετράων ἔκτοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
„ ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτώσια γηράσκοντας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο

νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὁρμῇ.
Τὸν δὲ μέτ' Ἐργῖνος, καὶ Ναύπλιος, Εὔφημός τε
ὤρνυντ', ἰθύνειν λελιημένοι. Ἀλλ' ἄρα τούσγε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνησαν ἑταίρων.
Ἠῷοι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
ἤματι· δὴ γάρ σφι Ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
Καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λίνα, πουλὺ δ' ἐπιπρὸ
λαιφέων πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
Ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήιον υἷα,
Ἰνδῶν ἡνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,
ὀργιάσαι, στῆσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδήτους ἀγρίας ηὐλίζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναιετάοντες,
ἠδὲ καὶ Αὔλιον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.
Ἔνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
ἂψ ἀνιὼν — δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ —
βλήμενος ἰῷ, κεῖθεν ἐπ' αἰγιαλοῦ θάνεν ἀκτῆς.
Οὐ μὲν θὴν προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. Ἧκε γὰρ αὐτὴ
Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
λισσομένην τυτθόν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
Τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
τοῖος ἐών, οἷος πόλεμόνδ' ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ.
Καί ῥ' ὁ μὲν αὖτις ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
θάμβησαν· τοὺς δ' ὦρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῇσί τε μειλίξασθαι.
Οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν· ἐκ δὲ βαλόντες
πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
χύτλα τέ οἱ χεύαντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων.
Ἄνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσσόῳ Ἀπόλλωνι
βωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.

Αὐτίκα δ' οἵ γ', ἀνέμοιο κατασπέρχοντος, ἔβησαν
νῆ' ἔπι· κὰδ δ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
ἐντενὲς, ἠΰτε τίς τε δι' ἠέρος ὑψόθι κίρκος
ταρσὸν ἐφεὶς πνοιῇ, φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
ῥιπὴν, εὐκήλοισιν ἐνευδιόων πτερύγεσσι.
Καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοὰς ἁλιμυρήεντος,
πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἔνι κούρη
Λητωῒς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσι.
Νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπὶ προτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον, αἰπεινούς τε παρεξενίοντ' Ἐρυθίνους,
Κρωβίαλον, Κρῶμνάν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
Ἔνθεν τ' αὖτε Κάραμβιν ἅμ' ἠελίοιο βολῇσι
γνάμψαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ' ἤλαυνον ἐρετμοῖς
αἰγιαλὸν, πρόπαν ἦμαρ, ὁμῶς τ' ἐπὶ ἤματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἔνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καί οἱ ὄπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς, ὑποσχεσίῃσι δολωθείς.
Δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ
δωσέμεναι, ὅ κεν ᾗσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
Ἡ δέ ἑ παρθενίην ᾐτήσατο κερδοσύνῃσιν.
Ὣς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι
ἱέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἅλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τήν γέ τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
Ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο
υἷες, Δηϊλέων τε, καὶ Αὐτόλυκος, Φλόγιός τε,
τῆμος, ὅθ' Ἡρακλῆος ἀπεπλάγχθεν, παρέναιον·
οἵ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηῒ,
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνείοντος, ἔβησαν.
Τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρῃ
λεῖπον Ἅλυν ποταμὸν, λεῖπον δ' ἀγχίῤῥοον Ἶριν,
ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἤματι δ' αὐτῷ

γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ᾽ ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
τῆς οἵ γ᾽ ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἔπι Θερμώδοντος,
κέλσαν, ἐπεὶ καὶ Πόντος ὀρίνετο νισσομένοισι.
Τῷ δ᾽ οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
τόσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἵησι παρὲξ ἕθεν ἄνδιχα βάλλων.
Τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
πεμπάζοι· μία δ᾽ οἴη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγή·
ἡ μέν τ᾽ ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἠπειρόνδε
ὑψηλῶν, ἅ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
Ἔνθεν δ᾽ αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρύ· τῷ καί οἱ ἐπίστροφοί εἰσι κέλευθοι·
αἰεὶ δ᾽ ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλιστα
ἠπείρου χθαμαλῆς, εἱλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμνοι ἔασιν,
ὅππη ὑπεξαφύονται· ὁ δ᾽ ἀμφαδὸν ἄμμιγ᾽ ἀπαύραις
Πόντον ἐς Ἄξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄκρην.
Καί νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
ὑσμίνην — καὶ δ᾽ οὔ κεν ἀναιμωτί γ᾽ ἐρίδηναν —
(οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ᾽ ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
ἀλλ᾽ ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει.
Δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἁρμονίης τε
Νύμφης, ἥ τ᾽ Ἄρηϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
ἄλσεος Ἀλκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·) —
εἰ μὴ ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν Ἀργέσταο
ἤλυθον· οἱ δ᾽ ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην,
ἔνθα Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες ὡπλίζοντο.
Οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἀμπόλιν, ἀλλ᾽ ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φῦλα διὰ τρίχα ναιετάασκον·
νόσφι μὲν αἵδ᾽ αὐταὶ τῆσι τότε κοιρανέεσκεν
Ἱππολύτη, νόσφι δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,

νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. Ἤματι δ' ἄλλῳ
νυκτί τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.
Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλίη καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἵ γε
ποίμνας ἑρσήεντι νομῷ ἔνι ποιμαίνουσιν·
ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτέ σφιν
ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι.
Τοὺς δὲ μετ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
γνάμψαντες, σώοντο παρὲξ Τιβαρηνίδα γαῖαν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται.
Ἱερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος, καὶ γαῖαν ἄμειβον,
ᾗ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι
δουρατέους πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι
Μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
Ἀλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
Ὅσσα μὲν ἀμφαδίη ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.
Οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σύες ὣς
φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.
Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
σχέτλιος· ἢν γάρ πού τι θεμιστεύων ἀλίτηται,
λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
Τοὺς παραμειβόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίῃσιν
ἠμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.
Ἤδη καί τιν' ὕπερθεν Ἀρήϊον ἀΐσσοντα

ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἴδοντο,
ὅς ῥα τιναξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσαν
ἧκ' ἐπί οἱ πτερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὤμῳ
δίου Ὀιλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον, πτερόεν βέλος εἰσορόωντες.
καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,
ἕλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατήορον· ἐκ δὲ φαάνθη
ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μὲν ἥρως
Εὐρυτίδης Κλύτιος — πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα —
ἧκεν ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος, αὐτὰρ ἔπειτα
πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἐγγύθι νηός.
Τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.
"Νῆσος μὲν πέλας ἡμὶν Ἀρητιὰς, ἴστε καὶ αὐτοὶ
„τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. Ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
„τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. Ἀλλά τιν' ἄλλην
„μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίρροθον, εἴ γ' ἐπικέλσαι
„μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
„Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης, ὁπότ' ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
„πλωάδας ὄρνιθας Στυμφηλίδος ἔσθενε λίμνης
„ὤσασθαι τόξοισι, τὸ μέν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
„Ἀλλ' ὅγε χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων
„δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δ' ἐφέβοντο
„τηλοῦ, ἀτυζηλῷ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖαι.
„Τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
„αὐτὸς δ' ἂν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
„ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
„ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδὶς, ἡμίσεες δὲ
„δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσατε νῆα.
„αὐτὰρ πανσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ' ἀϋτὴν
„ἀθρόοι, ὄφρα κολωὸν ἀηθείῃ φοβέωνται,
„νεύοντάς τε λόφους, καὶ ἐπήορα δούραθ' ὕπερθεν.
„εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἱκοίμεθα, δὴ τότ' ἔπειτα
„σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσατε δοῦπον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίρροθος ἥνδανε μῆτις.

Ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο
φοινίκεοι. Καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάασκον·
τοὶ δ' αὖτ' ἐγχείῃσι καὶ ἀσπίσι νῆα κάλυψαν.
Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἑρκίον ἀνὴρ,
δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
ἄλλῳ δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
ὣς οἵγ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
Οἵη δὲ κλαγγὴ δηΐου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
τοίη ἄρ' ὑψόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ' ἀϋτή.
Οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἵ γε
μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
Ὡς δ' ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστυ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαΐοντες
ἧνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὔ σφε κατέλλαβε χείματος ὥρη
ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
ὣς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν ἀΐσσοντες
ὕψι μάλ' ἀμπέλαγος περάτης εἰς οὔρεα γαίης.

Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἱκέσθαι;
Υἷες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου,
Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄροιντο
πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
Καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἄηναι,
ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
αὐτὰρ ὅγ' ἠμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίνασσε
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὦρσε δὲ κῦμα
κεκληγὼς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς

ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
Οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
υἷες Φρίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὔτως.
Ἱστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
Ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν, πίσυρές περ ἐόντες,
δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
ῥαισθείσης κεκέδαστο, θοοῖς συναρηρότα γόμφοις.
Καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε, παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο,
κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.
Αὐτίκα δ' ἐῤῥάγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὗε δὲ πόντον
καὶ νῆσον, καὶ πᾶσαν ὅσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
Τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῷ σὺν δούρατι κύματος ὁρμὴ
υἷας Φρίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου
νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆξεν ἅμ' ἠελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοις, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
“ Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινές ἐστε
„ ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
„ Πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
„ νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν.
„ τοὔνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ', αἴ κε πίθοισθε,
„ δοῦναι ὅσον θ' εἶλυμα περὶ χροὸς, ἠδὲ κομίσσαι,
„ ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
„ Ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε
„ Ξεινίου, Ἱκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
„ καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινε,
μαντοσύνας Φινῆος ὀϊσσάμενος τελέεσθαι·
“ Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
„ Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὧς ποθι γαίης
„ ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπεὶρ ἅλα νεῖσθαι ἀνώγει,
„ αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν, ἠδὲ γενέθλην;

Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι·
" Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἶαν ἱκέσθαι,
„ ἀτρεκέως, δοκέω που, ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
„ Φρίξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο,
„ κριοῦ ἐπεμβεβαώς, τόν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
„ Ἑρμείης — κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε —
„ Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνησι
„ Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διΐ. Καί μιν ἔδεκτο
„ Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξε
„ Χαλκιόπην ἀνάεδνον, ἐϋφροσύνησι νόοιο·
„ τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
„ γηραιὸς θάνε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
„ ἡμεῖς δ' αὐτίκα, πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες,
„ νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν, κτεάτων Ἀθάμαντος ἕκητι.
„ Εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
„ τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷδε δὲ, Φρόντις·
„ τῷ δὲ, Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον.
Ὣς φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο,
καί σφέας ἀμφίεπον περιθαμβέες. Αὐτὰρ Ἰήσων
ἐξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
" Ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώϊοι ἄμμιν ἐόντες
„ λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
„ Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι.
„ Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγὼ σὺν τοῖσίδ' ἑταίροις
„ Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.
„ Ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαῦτις ἐνίψομεν ἀλλήλοισι·
„ νῦν δ' ἕσσασθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίῃσι δ' ὀΐω
„ ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἱκέσθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἵματα δῦναι.
Πανσυδίῃ δ' ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρηος,
μῆλ' ἱερευσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
ἐσσυμένως, ἥ τ' ἐκτὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ,
στιάων· εἴσω δὲ μέλας λίθος ἠρήρειστο
ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.
οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἵκοιντο,

μήλων τ' ἠδὲ βοῶν τῇδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·
ἀλλ' ἵππους δαίτρευον, ἐπηετανὸν κομέουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πάσαντο,
δὴ τοτ' ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἦρχέ τε μύθων.
« Ζεὺς αἰτεῖ τά! — ἕκαστ' ἐπιδέρκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
„ λήθομεν ἔμπεδον, οἵ τε θεουδέες ἠδὲ δίκαιοι —
„ ὡς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμὶν ὑπεξείρυτο φόνοιο
„ μητρυιῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
„ ὧς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε
„ χείματος οὐλομένοιο. Πάρεστι δὲ τῆσδ' ἐπὶ νηὸς
„ ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπῃ φίλον, εἴτε μετ' Αἶαν,
„ εἴτε μετ' ἀφνειὴν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
„ Τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
„ δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πέρι· σὺν δέ οἱ Ἄργος
„ τεῦξεν. Ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμ' ἐκέδασσε,
„ πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἵ τ' ἐνὶ Πόντῳ
„ στεινωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλῃσιν.
„ Ἀλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισι
„ κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίῤῥοθοι ἄμμι πέλεσθε,
„ καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξοιο θυηλὰς
„ στέλλομαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.
Ἴσκε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστυγον εἰσαΐοντες.
Οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰήταο
κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδέ τ' ἔειπεν
Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
« Ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὔποτ' ἀρωγῆς
„ σχήσεται, οὐδ' ἠβαιὸν, ὅτε χρειώ τις ἵκηται.
„ Ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείῃσιν ἄρηρεν
„ Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
„ Στεῦται δ' Ἠελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
„ ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει
„ σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
„ Οὐ μὴν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἑλεῖν δέρος Αἰήταο
„ ῥηΐδιον, τοῖός μιν ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται
„ ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν αὐτὴ Γαῖ' ἀνέφυσε

„ Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφαονίη ὅθι πέτρη,
„ ἔνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
„ βλήμενον, ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
„ θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὔτως
„ οὔρεα καὶ πεδίον Νυσήιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
„ κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἷλε παρειὰς
αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. Αἶψα δὲ Πηλεὺς
θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
« Μὴ δ' οὕτως, ἠθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
„ οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερείους
„ ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
„ Ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴω ἐπισταμένους πολέμοιο
„ κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
„ τῷ, εἰ μὴ φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσοι,
„ οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.
Ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο,
μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.
Ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐϋκραὴς ἄεν οὖρος·
ἱστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνέμοιο
τείνετο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένοι Φιλυρηΐδα νῆσον ἄμειβον·
ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὖτ' ἐν Ὀλύμπῳ
Τιτήνων ἤνασσεν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισι,
Ῥείην ἐξαπάφων, παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·
ἡ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα
Ὠκεανὶς Φιλύρη, εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν ἵππῳ,
ἄλλα δὲ θεῷ, ἀτάλαντον, ἀμοιβαίη τέκεν εὐνῇ.
Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας, ἀπειρεσίην τε Βεχείρων
γαῖαν, ὑπερφιάλους τε παρεξενέοντο Σάπειρας,
Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμνον

ἐσσυμένως, λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
Καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνετο Πόντου·
καὶ δὴ Καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον ἐρίπναι
ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελοῖσι πάγοισιν
ἰλλόμενος χαλκέῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεὺς
αἰετὸν ἥπατι φέρβε παλιμπετὲς ἀΐσσοντα.
Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἕσπερον ὀξέϊ ῥοίζῳ
νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
λαίφεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύξας πτερύγεσσιν.
Οὐ γὰρ ὅγ' αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
ἶσα δ' εὐξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
ἧπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αἰθὴρ
οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἀπ' οὔρεος ἀΐσσοντα
αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
Ἐννύχιοι δ' Ἄργοιο δαημοσύνῃσιν ἵκοντο
Φᾶσίν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα Πόντου.
Αὐτίκα δ' ἱστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
ἱστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
ἱστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἐρετμοῖς
εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντῃ
καχλάζων ὑπόεικεν, ἔχων δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
Καύκασον αἰπήεντα, Κυταιΐδα τε πτόλιν Αἴης,
ἔνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον, ἱερά τ' ἄλση
τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφις ἴδρυτο δοκεύων,
πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
οἴνου ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς
Γαίῃ τ', ἐνναέταις τε θεοῖς, ψυχαῖς τε καμόντων
ἡρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγοὺς
εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
Αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπε.
" Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
,, Φάσιδος· ὥρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι,
,, εἴτ' οὖν μειλιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,

„ εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή,
Ὣς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορίῃσιν Ἰήσων
ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
Δάσκιον εἰσελάσαντας ἕλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦε
νισσομένων, ἔνθ' οἵγε διὰ κνέφας ηὐλίζοντο.
Ἠὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοισι φάανθη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παρά θ' ἵστασο, καί μοι ἔνισπε
ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι· σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
παρθενικάς· τῷ καί τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.
Ὣς οἱ μὲν πυκινοῖσιν ἀνωΐστως δονάκεσσι
μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καί ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν, θάλαμόνδε κιοῦσαι.
βούλευον· πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.
“ Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διός, ἄρχεο βουλῆς.
„ Τί χρέος; ἠὲ δόλον τινὰ μήσεαι, ᾧ κεν ἑλόντες
„ χρύσεον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
„ ἢ καὶ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
„ μειλιχίοις; ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
„ Ἔμπης δ' οὔ τινα πεῖραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.
Ὣς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπε·
“ Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὁρμαίνουσαν,
„ Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. Ἀλλά τοι οὔπω

„ Φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
„ θυμὸν ἀριστήων· πολλὰς δ' ἐπεδοίασα βουλάς.
Ἦ, καὶ ἐπ' οὔδεος αἵγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,
ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ἥρη
τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον.
“ Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
„ παιδὶ ἑῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἴ κε πίθηται
„ κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
„ θέλξαι οἰστεύσας ἐπ' Ἰήσονι. Τὸν δ' ἂν ὀΐω
„ κείνης ἐννεσίῃσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνῃ,
καί μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μειλιχίοισιν·
“ Ἥρη, νήϊδα μέν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
„ οὐδέ τινα χρειὼ θελκτήριον οἶδα πόθοιο.
„ Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἦτ' ἂν ἔγωγε
„ ἑσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.
Ἦ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
Κύπριδος, ὅρρα τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
ὁππότε μιν τὰ πρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
Ἕρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
ἔσταν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστοιο.
Ἀλλ' ὁ μὲν εἰς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχὸν, ᾧ ἔνι πάντα
δαίδαλα χάλκευε ῥιπῇ πυρός· ἡ δ' ἄρα μούνη
ἧστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἄντα θυράων.
λευκοῖσιν δ' ἑκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
εἷσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
ἵζανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
Τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἱμυλίοισιν.
“ Ἠθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
„ δηναιὰς αὔτως; τί δ' ἱκάνετον, οὔ τι πάρος γε
„ λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;

Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
« Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτη.
„ Ἤδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
„ Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι, ὅσοι μετὰ κῶας ἕπονται.
„ Τῶν ἤτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρε,
„ δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
„ Τὸν μὲν ἐγὼν, εἴ καί περ ἐς Ἄιδα ναυτίλληται
„ λυσόμενος χαλκέων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
„ ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
„ ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
„ ὅς μ' ὑπερηνορέῃ θυέων ἀγέραστον ἔθηκε.
„ Καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
„ ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἅλις πλήθοντος Ἀναύρου,
„ ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένῃ ἀντεβόλησε
„ θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
„ οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες· οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
„ χείμαῤῥοι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο·
„ γρηΐ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καί μ' ἀναείρας
„ αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι δὶ ἐκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
„ Τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐ δέ κε λώβην
„ τίσειεν Πελίης, εἰ μή σύ γε νόστον ὀπάσσεις.
Ὣς ηὔδα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
Ἅζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔνθ' εἰσορόωσα,
καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσι·
« Πότνα θεὰ, μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
„ Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
„ ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὅ κεν χέρες αἵγε κάμοιεν
„ ἠπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥρη δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
« Οὔ τι βίης χατέουσαι ἱκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
„ Ἀλλ' αὔτως ἀκέουσα τεῷ ἐπικέκλεο παιδὶ,
„ παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
„ Εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
„ ῥηϊδίως μιν ἑλόντα δέρος χρύσειον οἴω
„ νοστήσειν ἐς Ἰωλκὸν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.

Ὣς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρῃσιν ἔειπεν·
“Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα,
„ἢ ἐμοί. Ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι
„τυτθή γ' αἰδὼς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
„οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
„Καὶ δή οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
„αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἆξαι ὀϊστοὺς
„ἀμφαδίῃ. Τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεὶς,
„εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
„ἕξω ἐμὰς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην ἑοῖ αὐτῇ.
Ὣς φάτο· μείδησαν δὲ θεαὶ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
ἀλλήλαις. Ἡ δ' αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
“Ἄλλοις ἄλγεα τἀμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
„μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἅλις δ' εἰδυῖα καὶ αὐτή.
„Νῦν δ' ἐπεὶ ὔμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι,
„πειρήσω, καί μιν μελίξομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.
Ὣς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρὸς,
ἦκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν·
“Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
„ἔρξον ἄφαρ· καὶ μή τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδαινε
„χωομένη σῷ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.
Ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
Ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι. Ἡδὲ καὶ αὐτὴ
βῆ ῥ' ἴμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
Εὗρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε, Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλωῇ,
οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισι,
κάλλεος ἱμερθείς. Ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τώγε
χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἑψιόωντο.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ἐπὶ μαζῷ
μάργος Ἔρως λαιῆς ὑποΐσχανε χειρὸς ἀγοστὸν,
ὀρθὸς ἐφεστηώς· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
χροιῇ θάλλεν ἔρευθος. Ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἧστο
σῖγα κατηφιόων· δοιὼ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔτ' αὔτως
ἄλλῳ ἐπιπροϊεὶς, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.

καὶ μὴν τούσγε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησε
Κύπριν ἐπιπλομένην. Ἡ δ' ἀντίη ἵστατο παιδὸς,
καί μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπε.
“ Τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἠέ μιν αὔτως
,, ἤπαφες, οὐδὲ δίκῃ περιέπλεο, νῆιν ἐόντα; —
,, Εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅττι κεν εἴπω·
,, καί κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
,, κεῖνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια,
,, ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
,, σφαῖραν εὐτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
,, χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσσῃ ἄρειον.
,, Χρύσεα μὴν οἱ κύκλα τέτυκται· ἀμφὶ δ' ἑκάστῳ
,, διπλόαι ἁψῖδες περιηγέες εἱλίσσονται·
,, κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἕλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
,, κυανέη: αὐτὰρ, εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
,, ἀστὴρ, ὅς φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὁλκὸν ἵησι.
,, Τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
,, θέλξον, ὀιστεύσας ἐπ' Ἰήσονι· μηδέ τις ἔστω
,, ἀμβολίη. δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
Μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
Λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν
ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρύσσασα παρειὰς,
κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόσα.
“ Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς,
,, ἦ μέν τοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐδ' ἀπατήσω,
,, εἴκεν ἐνισκίμψεις κούρῃ βέλος Αἰήταο.
Φῆ· ὁ δ' ἄρ ἀστραγάλους συναμήσατο, καδδὲ φαεινῷ
μητρὸς ἑῆς, εὖ πάντας ἀριθμήσας, βάλε κόλπῳ.
Αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέῃ περικάτθετο μίτρῃ,
πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἵλετο τόξον·
βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν.
Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο

αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
οὐρανίη· δοιὼ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἧχί τ' ἀερθεὶς
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσι.
Νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄστεά τ' ἀνδρῶν
φαίνετο, καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρι πολλὸν ἰόντι.
Ἥρωες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἠγορόωντο.
Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
ἠρέμας ᾗ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερὼ ἑδριόωντες.
« Ὦ φίλοι, ἤτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
» ἐξερέω· τοῦ δ' ὔμμι τέλος κρηῆναι ἔοικε.
» ξυνὴ γὰρ χρειὼ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι
» πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων,
» ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
» Ὧλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἕκηλοι·
» αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
» υἷας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἑταίρους.
» πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
» εἴ κε θέλει φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
» ἠὲ καὶ οὔ· πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
» Ὧδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες,
» φρασσόμεθ' εἴτ' Ἄρηϊ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
» μῆτις ἐπίῤῥοθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
» Μηδ' αὔτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
» τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. Ἀλλὰ πάροιθε
» λωΐτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
» Πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὃ κεν μόγις ἐξανύσειεν
» ἠνορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ᾗπερ ἐῴκει
» πρηΰνας. Ὁ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο,
» μητρυιῆς φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυηλάς. —
» Πάντες ἐπεὶ πάντῃ, καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν,
» Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν, ἠδ' ἀλεγίζει.
Ὣς φάτ', ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο

πανσυδίῃ, οὐδ' ἔσκε παρὲξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
Καὶ τότ' ἄρ' υἱῆας Φρίξου, Τελαμῶνά θ' ἕπεσθαι
ὦρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἕλεν Ἑρμείαο
σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕδωρ
χέρσονδ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ἑξείης πρόμαλοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασι,
τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρῇσι κρέμανται
δέσμιοι. Εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
ἔστι θέμις στείλαντας ὕπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντες βοείαις,
δενδρέων ἐξάπτειν ἑκὰς ἄστεος. Ἠέρι δ' ἴσην
καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι
θηλυτέρας· ἦ γάρ κε δίκη θεσμοῖο τέτυκτο.
Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
ἠέρα πουλὺν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες·
ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασε νέφος Ἥρη.
Ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἕρκε' ἄνακτος,
εὐρείας τε πύλας, καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
ἑξείης ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
λαΐνεος χαλκέῃσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
Εὔκηλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. Ἄγχι δὲ τοῖο
ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφέες πετάλοισιν
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. Αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
ἀέναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχηνεν
Ἥφαιστος· καί ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
ἡ δ' οἴνῳ, τριτάτη δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ·
ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποτὶ δυομένῃσι
θέρμετο Πληϊάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
κρυστάλλῳ ἴκελον κοίλης ἀνεκήκιε πέτρης.
Τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.

καί οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δέ σφέων
ἦν στόματ᾽, ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
ἤλασεν, Ἠελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτῆτι.
Ἔνθάδε καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ᾽ ἔπι πολλαὶ
δικλίδες εὐπηγεῖς, θάλαμοί τ᾽ ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
δαιδαλέη δ᾽ αἴθουσα παρὲξ ἑκάτερθε τέτυκτο.
Λέχρις δ᾽ αἰπύτεροι δόμοι ἕστασαν ἀμφοτέρωθε.
τῶν ἤτοι ἄλλων μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦε,
κρείων Αἰήτης σὺν ἑῇ ναίεσκε δάμαρτι·
ἄλλον δ᾽ Ἄψυρτος ναῖεν πάϊς Αἰήταο.
Τὸν μὲν Καυκασίη Νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια,
πρίν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
καί μιν Κόλχων υἷες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
ἔκλεον, οὕνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισι.
Τοὺς δ᾽ ἔχον ἀμφίπολοί τε, καὶ Αἰήταο θύγατρες
ἄμφω, Χαλκιόπη, Μήδειά τε. Τῇ μὲν ἄρ᾽ οἵγε,
ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσα, —
Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ᾽ οὔ τι θάμιζεν
ἐν μεγάροις, Ἑκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
νηὸν, ἐπεί ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα —
καί σφέας ὡς ἴδεν ἆσσον, ἀνίαχεν· ὀξὺ δ᾽ ἄκουσε
Χαλκιόπη· δμωαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
νήματα καὶ κλωστῆρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
ἔδραμον. Ἡ δ᾽ ἅμα τῇσιν ἑοὺς υἷας ἰδοῦσα
ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
μητέρα δεξιόωντο, καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.
„Ἔμπης οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλετ᾽ ἀκηδείῃ με λιπόντες
„τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ᾽ ὔμμεας ἔτραπεν αἶσα.
„Δειλὴ ἐγὼν, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκ ποθεν ἄτης
„λευγαλέης, Φρίξοιο ἐφημοσύνῃσιν ἕλεσθε
„πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπετείλατ᾽ ἀνίας

„ ἡμετέρῃ κραδίῃ. Τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
„ ὅστις ὅδ' Ὀρχομενὸς, κτεάνων Ἀθάμαντος ἕκητι,
„ μητέρ' ἐὴν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες, ἵκοισθε;
Ὣς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
ἐκ δ' αὐτὴ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο,
Χαλκιόπης ἀΐουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἕρκος ἐπεπλήθει. Τοὶ μὲν μέγαν ἀμφιπένοντο
ταῦρον ἅλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὃς καμάτου μεθίεσκεν, ὑποδρήσσων βασιλῆϊ.
Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἠέρος ἷξεν ἄφαντος,
τετρηχὼς, οἷόν τε νέαις ὑπὸ φορβάσιν οἶστρος
τέλλεται, ὅν τε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
Ὦκα δ' ὑπὸ φλιὴν προδόμῳ ἔνι τόξα τανύσσας
ἰοδόκης ἀβλῆτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
Ἐκ δ' ὅγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν,
ὀξέα δενδίλλων· αὐτὸς δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεὶς
Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσσῃ ἐνικάτθετο νευρῇ,
ἰθὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
ἧκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
Αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
καγχαλόων ἤϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ, φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καί οἱ ἄηντο
στηθέων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
μνῆστιν ἔχε, γλυκερῇ δὲ κατείβετο θυμὸν ἀνίῃ.
Ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεα χεύατο δαλῷ
χερνῆτις, τῇπερ ταλασήϊα ἔργα μέμηλεν,
ὥς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
δαλοῦ ἀνερχόμενον σὺν κάρφεα πάντ' ἀμαθύνει·
τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἴθετο λάθρῃ
οὖλος Ἔρως· ἁπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείῃσι νόοιο.
Δμῶες δ' ὁππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδὴν,

αὐτοί τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.
Ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
υἱῆας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσι.
" Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι, Φρίξοιό τε, τὸν περὶ πάντων
,, ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
,, πῶς Αἶάνδε νέεσθε παλίσσυτοι, ἦέ τις ἄτη
,, σωομένους μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
,, πείθεσθε, προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
,, Ἤδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἅρμασιν Ἠελίοιο
,, δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζε
,, Κίρκην Ἑσπερίης εἴσω χθονός, ἐκ δ' ἱκόμεσθα
,, ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
,, ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
,, Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὕμμιν ὄρωρεν
,, εἴπατ' ἀριφραδέως, ἠδ' οἵτινες οἵδ' ἐφέπονται
,, ἀνέρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.
Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
μειλιχίως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
" Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
,, ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
,, νήσου Ἐνυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῦμα
,, λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν.
,, Οὐδὲ γὰρ αἳ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
,, ηὐλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρήιαι, οὐδ' ἔτι κείνας
,, εὕρομεν· ἀλλ' οἵγ' ἄνδρες ἀπήλασαν, ἐξαποβάντες
,, νηὸς ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἤματι· καί σφ' ἀπέρυκεν
,, ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος, ἠέ τις αἶσα·
,, αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἅλις καὶ εἵματ' ἔδωκαν,
,, οὔνομά τε Φρίξοιο περικλεὲς εἰσαΐοντες,
,, ἠδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
,, Χρειὼ δ' ἣν ἐθέλῃς ἐξίδμεναι, οὔ σ' ἐπικεύσω.
,, Τόνδε τις ἱέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
,, καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὕνεκεν ἀλκῇ

„ σφωϊτέρη πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσι,
„ πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
„ στεῦται ἀμειλίκτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
„ καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος, Φρίξοιό τε ποινὰς,
„ Αἰολίδεω γενεὴν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἱκέσθαι.
„ Νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
„ οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,
„ τάων αἰνοτάτῃ ἐπεκύρσαμεν. ἤλιθα γάρ μιν
„ λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
„ ἴσχεται, ἣν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
„ Ἶσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
„ νωλεμέως χείρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς —
„ τῇ δ', ἀνεγειράμενος Παναχαιΐδος εἴ τι φέριστον
„ ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεὶς
„ ἄστεα, καὶ πελάγη στυγεροῦ ἁλὸς, εἴ οἱ ὀπάσσοις.
„ Αὐτῷ δ' ὥς κεν ἅδῃ, τὼς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἱκάνει
„ χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
„ δωτίνης, ἀΐων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
„ Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
„ Εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
„ ἴδμεναι, οἵτινές εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
„ Τόνδε μὲν, οἷό περ οὕνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ἄλλοι ἄγερθεν,
„ κλείουσ' Αἴσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθεΐδαο.
„ Εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
„ οὕτω κε γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο.
„ Ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷε·
„ Φρίξος δ' αὖτ' Ἀθάμαντος ἔην πάϊς Αἰολίδαο.
„ Τόνδε δ' ἄρ', Ἠελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
„ δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμὼν δ' ὅγε, κυδίστοιο
„ Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
„ Ὣς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
„ ἀθανάτων υἷές τε καὶ υἱωνοὶ γεγάασι.
Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὑψοῦ δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο·
φῆ δ' ἐπαλαστήσας — μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα

Χαλκιόπης· τῶν γάρ σφε μετελθέμεν οὕνεκ' ἐόλπει·
ἐκ δέ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο.
“ Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
„ νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
„ πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι
„ αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος! Οὐκ ἐπὶ κῶας,
„ σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληΐδα δεῦρο νέεσθε.
„ Εἰ δέ κε μὴ προπάροιθεν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,
„ ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμὼν καὶ χεῖρε κεάσσας
„ ἀμφοτέρας, οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
„ ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
„ οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσι.
Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς
ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν
Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μειλιχίοισιν.
“ Αἰήτη, χρέος μοι τῷδε στόλῳ. — Οὔ τι γὰρ αὔτως
„ ἄστυ τεὸν καὶ δώμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
„ οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. — Τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
„ τλαίη ἑκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; — ἀλλ' ἐμὲ δαίμων
„ καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὦρσεν ἐφετμή.
„ Δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
„ θεσπεσίην οἴσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
„ πρόφρονες εἰμὲν Ἄρηϊ θοὴν ἀποτῖσαι ἀμοιβήν,
„ εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
„ δῆμον σφωιτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.
Ἴσκεν ὑποσσαίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινήν,
ἤ σφέας ὁρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίζοι,
ἤ ὅγε πειρήσαιτο βίης. Τό οἱ εἴσατ' ἄρειον
Φραζομένῳ· καὶ δή μιν ὑποβλήδην προσέειπε.
“ Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;
„ Εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἠὲ καὶ ἄλλως
„ οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
„ δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἴ κ' ἐθέλησθα,

„ πειρηθείς. Ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,
„ ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
„ Πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
„ τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χεροῖιν, ὀλοόν περ ἐόντα.
„ Δοιώ μοι πεδίον τὸ Ἀρήιον ἀμφινέμονται
„ ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·
„ τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἄρηος
„ τετράγυον, τὴν αἶψα ταμὼν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,
„ οὐ σπόρον ὄλκοισι Δηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτῇ,
„ ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
„ ἀνδράσι τευχηστῇσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαΐζων
„ κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
„ Ἠέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δείελον ὥρην
„ παύομαι ἀμήτοιο. Σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
„ αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεαι ἐς βασιλῆος·
„ πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο. Δὴ γὰρ ἀεικὲς
„ ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας
ἧσθ' αὔτως ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πῃ εἶχε
θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·
ὀψὲ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.
“ Αἰήτη, μάλα τοί με δίκῃ περὶ πολλὸν ἐέργεις.
„ τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον, ὑπερφίαλόν περ ἐόντα,
„ τλήσομαι, εἰ καί μοι θανέειν μόρος. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
„ ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσετ' ἀνάγκης,
„ ἥ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.
Ὣς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὅ τόνγε
σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα.
“ Ἔρχεο νῦν μεθ' ὅμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
„ εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαις ἐπαεῖραι,
„ ἠὲ καὶ οὐλομένου μεταχάσσεαι ἀμήτοιο,
„ αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
„ ἀνὴρ ἐρρίγῃσιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.
Ἴσκεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ' Ἰήσων,

Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἵπετο δ' Ἄργος
οἶος, ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
κάλλεϊ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
κῆρ ἄχεϊ σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἠΰτ' ὄνειρος,
ἑρπύζων πεπότητο μετ' ἴχνια νισσομένοιο.
Καί ῥ' οἱ μέν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν υἱάσιν οἷσι βεβήκει.
Αὔτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
ὥρμαιν', ὅσσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα·
αὐτός θ' οἷος ἔην, οἵοισί τε φάρεσιν ἕστο,
οἷά τ' ἔειφ', ὥς θ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
ἤιεν· οὐδέ τιν' ἄλλον ὀΐσσατο πορφύρουσα
ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
αὐδή τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσε.
Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἠΰτε πάμπαν
ἤδη τεθνειῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
δάκρυον αἰνοτάτῳ ἐλέῳ ῥέε κηδοσύνῃσιν·
ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον.
“ Τίπτε με δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὅγε πάντων
„ φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
„ ἐρρέτω. — Ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι! —
„ Ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο.
„ Οἴκαδε νοστήσειε φυγὼν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
„ δμηθῆναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάροιθε δαείη,
„ οὕνεκεν οὔ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀιόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
τὴν ὁδόν, ἣν τοπάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
δὴ τότ' Ἰήσονα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσσιν.

"Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσεαι, ἥν τιν' ἐνίψω·
,, πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
,, Κούρην δή τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
,, φαρμάσσειν, Ἑκάτης Περσηΐδος ἐννεσίῃσι·
,, τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, ὀΐομαι, οὐκέτι τάρβος
,, ἔσσετ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
,, δείδω, μή πως οὔ μοι ὑποσταίη τόδε μήτηρ.
,, Ἔμπης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι, ἀντιβολήσων,
,, ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμὶν ὄλεθρος.
Ἴσκεν ἐϋφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
"Ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὔ τι μεγαίρω.
,, Βάσκ' ἴθι, καὶ πυκινοῖσι τεὴν παρὰ μητέρα μύθοις
,, ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἧμιν ὄρωρεν
,, ἐλπωρὴ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.
Ὣς ἔφατ'· ὦκα δ' ἔλος μετεκίαθεν. — Αὐτὰρ ἑταῖροι
γηθόσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον.
"Ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
,, ἄντικρυς κεχόλωται. Ἕκαστα γ' ἄρ οὔ νύ τι τέκμωρ
,, οὔτ' ἐμοὶ, οὔτε κεν ὔμμι διειρομένοισι πέλοιτο. —
,, Φῆ δὲ δύω πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
,, ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε,
,, τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι·
,, δώσειν δ' ἐξ ὄφεως γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησι
,, Γηγενέας χαλκέοις σὺν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ
,, χρειὼ τούσγε δαΐξαι. Ὃ δή νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
,, βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.
Ὣς ἄρ ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἴσατ' ἄεθλος. —
Δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο,
ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφέες· ὀψὲ δὲ Πηλεὺς
θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
"Ὥρη μητιάασθαι ὅ κ' ἔρξομεν. Οὐ μὲν ἔολπα
,, βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
,, Εἰ μὲν νυν τύνη ζεῦξαι βόας Αἰήταο,
,, ἥρως Αἰσονίδη, φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,

,, ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
,, εἰ δ' οὔ τοι μάλα θυμὸς ἑῷ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν
,, ἠνορέῃ, μήτ' αὐτὸς ἐπείγεο, μήτε τιν' ἄλλον
,, τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. Οὐ γὰρ ἔγωγε
,, σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσεται ἄλγος.
Ὣς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἱέες Τυνδαρέοιο·
σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους
ἀντέλλων· τοίῳ οἱ ἀείρετο κάρτεϊ θυμός.
Οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. Αὐτίκα δ' Ἄργος
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλου.
« Ὦ φίλοι, ἤτοι μὲν τόδε λοίσθιον. Ἀλλά τιν' οἴω
,, μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὔμμιν ἀρωγήν.
,, τῷ καί περ μεμαῶτες, ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηῒ
,, τυτθὸν ἔθ', ὡς τὸ πάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης,
,, λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἑλέσθαι.
,, Κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,
,, τὴν Ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
,, φάρμαχ', ὅσ' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ·
,, τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσετ' ἀϋτμήν,
,, καὶ ποταμοὺς ἵστησιν ἄφαρ κελαδεινὰ ῥέοντας,
,, ἄστρα τε, καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
,, τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
,, μνησάμεθ', εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
,, μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλῳ.
,, Εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφανδάνει, ἦ τ' ἂν ἱκοίμην
,, ἤματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
,, πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
Τρηρὼν μὲν φεύγουσα βίην κίρκοιο πελειὰς
ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλπῳ·
κίρκος δ' ἀφλάστῳ περικάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν.

«Ὕμμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
,, οὐδέ πῃ ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
,, παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
,, μήτι παντοίῃ. Δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
,, εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
,, πέφραδεν ἔσσεσθαι. Κείνης δ' ὅγε μείλιχος ὄρνις
,, πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
,, τόνδε κατ' οἰωνὸν προτιόσσεται, ὥς γε πέλοιτο.
,, Ἀλλὰ, φίλοι, Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
,, ἤδη νῦν Ἄργοιο παραιφασίῃσι πίθεσθε.
Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι, Φινῆος ἐφετμὰς
μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἀφαρήιος ἄνθορεν Ἴδας,
δείν' ἐπαλαστήσας μεγάλῃ ὀπὶ, φώνησέν τε.
«Ὢ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
,, οἵ Κύπριν καλέουσιν ἐπίῤῥοθον ἄμμι πέλεσθαι,
,, οὐκ ἔτ' Ἐνυαλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
,, καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
,, Ἔῤῥετε, μηδ' ὔμμι πολεμήϊα ἔργα πέλοιτο·
,, παρθενικὰς δὲ λιτῇσιν ἀνάλκιδας ἠπεροπεύειν.
Ὣς ηὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον·
Χωόμενος δ' ὅγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἑὸν νόον ὧδ' ἀγόρευσεν·
«Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἕαδε,
,, στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
,, ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. Ἦ γὰρ ἔοικε
,, μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας ἀϋτήν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο,
τυτθὸν ὑπὲξ ἕλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν ἑοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
Στεῦτο δ', ἐπεί κε πρῶτα βόες διαδηλήσωνται

ἄνδρα τεὸν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
δρυμὸν ἀναῤῥήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὔτανδρον φλέξειν δόρυ νήϊον, ὄφρ' ἀλεγεινὴν
ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
Οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃ πέρι πάντων
ξείνων μειλιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
εἰ μή οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἧκεν
Ἑρμείαν, ὥς κε προσκηδέος ἀντιάσειε.
Μὴ καὶ ληϊστῆρας ἑὴν ἐς γαῖαν ἰόντας
ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
ὀθνείοις ἐπὶ χεῖρα ἑὴν κτεάτεσσιν ἀείρειν,
κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν, ἠδὲ βοτήρων
αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίῃσι δαΐξαι.
Νόσφιν δ' οἷ αὐτῷ φάτ' ἐοικότα μείλια τίσειν
υἷας Φρίξοιο, κακοῤῥέκτῃσιν ὀπηδοὺς
ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδὸν, ὄφρα ἑ τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βάξιν
λευγαλέην οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἠελίοιο,
χρῆναί μιν πυκινόν τε δόλον, βουλάς τε γενέθλης
σφωιτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιΐδα γαῖαν
πατρὸς ἐφημοσύνῃ, δολιχὴν ὁδόν. Οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναί οἱ τυτθόν γε δέος, μή πού τινα μῆτιν
φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο·
ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισι,
χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ' ἐρύσθαι,
ἠδ' αὐτοὺς, ἵνα μή τις ὑπ' ἐκ κακότητος ἀλύξῃ.
Τόφρα δὲ μητέρ' ἑὴν, μετιὼν δόμον Αἰήταο,
Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι,
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάασκε: δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μή πως ἠὲ παρ' αἶσαν ἐτώσια μειλίξαιτο
πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἠὲ λιτῇσιν

ἐσσομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
  Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. Ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες,
οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι —
Τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
οὔ τι μάλ' ὁρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖό γ' ἕκητι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
κουριδίην παράκοιτιν· ὀΐετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὕνεκεν οὐ κούρῃ ζεῦξαι βόας, ἀλλά οἱ αὐτῷ
προὔθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τὼς ἔμεν, ὥς κεν ἑῇσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
Ἡ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκήων,
εἵλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκε.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περί τ' ἀμφί τε τοίχους
πάπτηνεν θαλάμοιο· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
ὡς πάρος, ἐν στέρνοις, ἀδινὴν δ' ἀνενείκατο φωνήν.
  " Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι!
,, Δείδια, μὴ μέγα δή τι φέρῃ κακὸν ἥδε κέλευθος
,, ἡρώων. Περί μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.
,, Μνάσθω ἑὸν κατὰ δῆμον Ἀχαιΐδα τηλόθι κούρην·
,, ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι καὶ δῶμα τοκήων.
,, Ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκ ἔτ' ἄνευθεν
,, αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλῳ
,, χραισμεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
,, παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.
  Ἦ ῥα, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ὤϊξε δόμοιο,
νήλιπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε, καὶ ἕρκεος οὐδὸν ἄμειψε.
Δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐνὶ προδόμῳ θαλάμοιο,
αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὖτις, ὀπίσσω

στρεφθεῖσ᾽· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, ἂψ τ᾽ ἀλέεινεν
εἴσω· τηΰσίην δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἤτοι ὅτ᾽ ἰθύσειεν, ἔρυκέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
αἰδοῖ δ᾽ εἰργομένην θρασὺς ἵμερος ὀτρύνεσκε.
Τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ᾽ ἔσχετο, τέτρατον αὖτις
λέκτροισι πρηνὴς ἐνικάππεσεν εἱλιχθεῖσα.
Ὡς δ᾽ ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισι
μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφεοὶ ἠδὲ τοκῆες,
οὐδέ τι πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
αἰδοῖ ἐπιφροσύνῃ τε· μυχῷ δ᾽ ἀχέουσα θαάσσει·
τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
δήνεσιν ἀλλήλων· ἡ δ᾽ ἔνδοθι, δαιομένη περ,
σῖγα μάλα κλαίει, χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
τῇ ἰκέλη Μήδεια κινύρετο. Τὴν δέ τις ἄφνω
μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ᾽ ἐνόησε
δμωάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
Χαλκιόπῃ δ᾽ ἤγγειλε παρασχεδόν· ἡ δ᾽ ἐνὶ παισὶν
ἧστ᾽ ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπίθησεν, ὅτ᾽ ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ᾽ ἔσσυτο θαμβήσασα
ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε διαμπερές, ᾧ ἔνι κούρη
κέκλιτ᾽ ἀκηχεμένη, δρύψεν δ᾽ ἑκάτερθε παρειάς·
ὡς δ᾽ ἴδε δάκρυσιν ὄσσα πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
‟Ὤι μοι ἐγώ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
„ τίπτ᾽ ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
„ ἤ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἅψεα νοῦσος,
„ ἠέ τιν᾽ οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν
„ ἀμφί τ᾽ ἐμοὶ καὶ παισίν; — Ὄφελλέ με, μήτε τοκήων
„ δῶμα τόδ᾽ εἰσοράαν, μήτε πτόλιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαίης
„ πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.
Ὣς φάτο· τῆς δ᾽ ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδὼς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
Μῦθος δ᾽ ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ᾽ ἀκροτάτης ἀνέτελλε
γλώσσης, ἄλλοτ᾽ ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.

Πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπεῖν·
φθογγὴ δ' οὐ προὔβαινε περαιτέρω· ὀψὲ δ' ἔειπε
τοῖα δόλῳ· θρασέες γὰρ ἐπικλονέεσκον Ἔρωτες.
" Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
,, μή σφε πατὴρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσσῃ,
,, τοῖα κατακνώσασα μινυνθαδίῳ νέον ὕπνῳ
,, λεύσσω ὀνείρατα λυγρά, τά τις θεὸς ἀκράαντα
,, θείη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἱάσι κῆδος ἕλοιο.
Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτὴ
ἀντιάσειε πάροιθεν ἑοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
Τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη,
δείματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὧδ' ἐπέεσσι·
" Καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὁρμαίνουσα,
,, εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγήν.
,, Ἀλλ' ὄμοσον Γαῖάν τε καὶ Οὐρανόν, ὅττι τοι εἴπω
,, σχήσειν ἐν θυμῷ, σύν τε δρήστειρα πέλεσθαι.
,, Λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων, σέο τ' αὐτῆς, ἠδὲ τοκήων,
,, μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαῤῥαισθέντας ἰδέσθαι
,, λευγαλέως· ἦ σοί γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
,, εἴην ἐξ Ἀΐδεω στυγερὴ μετόπισθεν Ἐρινύς.
Ὣς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·
νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσί,
σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. Ἔνθ' ἐλεεινὸν
ἄμφω ἐπ' ἀλλήλῃσι θέσαν γόον· ὦρτο δ' ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσι.
Τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα.
" Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορεύεις,
,, ἀράς τε στυγερὰς καὶ Ἐρινύας; αἲ γὰρ ὄφελλον
,, ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοὺς υἷας ἔρυσθαι.
,, Ἴστω — Κόλχων ὅρκος ὑπέρβιος, ὅντιν' ὀμόσσαι
,, αὐτὴ ἐποτρύνεις — μέγας Οὐρανός, ἥ θ' ὑπένερθε
,, Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
,, μή σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιόωσαν.
Φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
" Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης, χατέοντι καὶ αὐτῷ,

„ ἢ δόλον, ἤ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου,
„ παίδων εἵνεκ᾽ ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιό δ᾽ ἱκάνει
„ Ἄργος, ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
„ μεσσηγὺς μὲν τόνδε δόμον λίπον ἐνθάδ᾽ ἰοῦσα.
Ὣς φάτο· τῇ δ᾽ ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι θυμός·
φοινίχθη δ᾽ ἄμυδις καλὸν χρόα, καδδέ μιν ἀχλὺς
εἷλεν ἰαινομένην, τοῖον δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔειπε·
“ Χαλκιόπη, ὡς ὔμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
„ ὣς ἔρξω. Μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
„ ἠὼς, μηδέ μέ δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,
„ εἴ ἔτι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἠέ τι παίδων
„ σῶν θείην, οἵ δή μοι ἀδελφειοὶ γεγάασι,
„ κηδεμόνες τε φίλοι, καὶ ὁμήλικες. — Ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
„ φημὶ κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
„ ἶσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ
„ νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἐγώ ποτε μητρὸς ἄκουον.
„ Ἀλλ᾽ ἴθι, κεῦθε δ᾽ ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
„ λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
„ εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων
„ οἰσομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν.
Ὣς ἥ γ᾽ ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισί τ᾽ ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. Τὴν δέ μιν αὖθις
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρὲξ οὗ πατρὸς ἐπ᾽ ἀνέρι μητιάασθαι.

Νὺξ μὲν ἔπειτ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἄγε κνέφας· οἱ δ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καί τις ὁδίτης
ἤδη, καὶ πυλαωρὸς, ἐέλδετο· καί τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ᾽ ἐκάλυπτεν:
οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ᾽ ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
Ἀλλὰ μάλ᾽ οὐ Μήδειαν περ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ᾽ ἔγειρε
δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλε
φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.

Πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυιεν,
ἠελίου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὕδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι,
ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσουσα·
ὣς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης —
Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέῳ ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς, ἀμφί τ' ἀραιὰς
ἶνας, καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρις,
ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότ' ἀνίας
ἀκάματοι πραπίδεσσιν ἐνιχρίμψωσιν Ἔρωτες.
Φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὔτως εὔκηλος ἑὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
ἑζομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο, φώνησέν τε.
" Δειλὴ ἐγὼ, νῦν ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι,
„ πάντη μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
„ πήματος· ἀλλ' αὔτως φλέγει ἔμπεδον. Ὡς ὄφελόν γε
„ Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
„ πρὶν τόν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκέσθαι
„ Χαλκιόπης υἷας· τοὺς μὲν θεὸς, ἤ τις Ἐριννὺς
„ ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας —
„ φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι
„ μοῖρα πέλει. — Πῶς γάρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
„ φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
„ τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσετ' ἀρωγῆς;
„ ἦ μιν ἄνευθ' ἑτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
„ δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιό περ ἔμπης
„ λωφήσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
„ κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. Ἐῤῥέτω αἰδὼς,
„ ἐῤῥέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῇ ἰότητι σαωθεὶς
„ ἀσκηθὴς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
„ Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
„ τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,

„ ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
„ Ἀλλὰ καὶ ὣς φθιμένῃ μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
„ κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
„ πότμον ἐμόν· καί κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
„ Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
„ ἥ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
„ κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ οὓς ᾔσχυνε τοκῆας,
„ μαργοσύνῃ εἴξασα. Τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχος;
„ Ὤ μοι ἐμῆς ἄτης! Ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
„ τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισι
„ πότμῳ ἀνωΐστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
„ πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.
Ἦ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ᾗ ἔνι πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ῥαιστήρι', ἔκειτο.
Ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. Δεῦε δὲ κόλπους
ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἔῤῥεεν ἀσταγὲς αὔτως,
αἴν' ὀλοφυρομένης τὸν ἑὸν μόρον. Ἵετο δ' ἥγε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, ὄφρα πάσαιτο.
Ἤδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος· ἀλλά οἱ ἄφνω
δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.
Ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
Μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθέος, οἷά τε κούρη·
καί τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι,
ἢ πάρος, εἰ ἐτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
Καὶ τὴν μέν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
Ἥρης ἐννεσίῃσι μετάτροπος, οὐδ' ἔτι βουλὰς
ἄλλῃ δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
ἠῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
φάρμακα συνθεσίῃσι, καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπήν.
Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληΐδας ἑῶν λύεσκε θυράων,
αἴγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ἠριγενὴς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.

Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μήδεα κούρης·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίε προπάροιθε λιασθείς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἠῶ
παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο,
αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χρόα· δῦνε δὲ πέπλον
καλόν, ἐϋγνάμπτοισιν ἀρηράμενον περόνῃσιν·
ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
ἀργυφέην. Αὐτοῦ δὲ δόμοις ἔνι δινεύουσα
στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦε
θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω. —
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἵ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ηὐλίζοντο,
ἥλικες, οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ,
οἵ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
Ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
φάρμακον, ὅῤῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι·
τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
Δαῖραν μουνογένειαν, ἑὸν δέμας ἱκμαίνοιτο,
ἦτ' ἂν ὅγ' οὔτε κ' ἔοι ῥηκτὸς χαλκοῖο τυπῇσιν,
οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
λωΐτερος κεῖν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
Πρωτοφυὲς τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
Τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὕπερθε,
χροιῇ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ, ἐξεφαάνθη,
καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίη ἔπλετο ῥίζα.
Τῆς, οἵην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ,
Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,

ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
ἑπτάκι δὲ Βριμὼ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
λυγαίῃ ἐν νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοισι φάρεσσι.
Μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα,
ῥίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.
Τόν ῥ' ἥγ' ἐξανελοῦσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
ἥ τε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἑκάτερθεν ἔβησαν.
Αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε,
τρώχων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
Οἵη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
ἠὲ καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο,
χρυσείοις Λητωῒς ἐφ' ἅρμασιν ἑστηυῖα,
ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἑκατόμβης·
τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἕπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς
ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
κνυζηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
ὧς αἵ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
εἶκον, ἀλευάμενοι βασιληΐδος ὄμματα κούρης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὲκ πεδίων ἐλάουσα,
δὴ τότ' ἐϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
“Ὦ φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
„ μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἵτ' ἐπὶ γαῖαν
„ ἡμετέρην στρωφῶσιν. Ἀμηχανίῃ βεβόληται
„ πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὔ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν

„ τάων, αἳ τοπάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέροντο.
„ Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκόμεσθα, καὶ οὔ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
„ εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
„ μειλιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
„ λεξάμεναι· τότ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονεισόμεθ' ὥρην.
„ Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
„ ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσεται ἥδε μενοινή.
„ Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
„ Χαλκιόπη· — τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχετ' εἰσαΐουσαι
„ ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται. —
„ Τὸν ξεῖνόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
„ δῶρ' ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
„ Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῄνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
„ κέκλομαι εἰς ὠπὴν, ἑτάρων ἄπο μοῦνον, ἱκέσθαι,
„ ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσσοι
„ δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
„ φάρμακον. Ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθ' ἐμοὶ, εὖτ' ἂν ἵκηται.
Ὣς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἥνδανε μῆτις.
Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἑτάρων ἀπονόσφιν ἐρύσσας
Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
ἠερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἵπετο Μόψος
Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσσασθαι ἰοῦσιν.
Ἔνθ' οὔπω τὶς τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
ἠμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.
Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
Ἀμπυκίδης, ἤδη που ὀισσάμενος τὰ ἕκαστα.
Ἔστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.

τάων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς.
" Ἀκλειὴς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
„ οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὅθ' οὕνεκεν οὔτε τι λαρὸν
„ οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιτο
„ ἠϊθέῳ, εὖτ' ἄν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἕπωνται.
„ Ἔῤῥοις, ὦ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐδέ σε Κύπρις,
„ οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείουσιν Ἔρωτες.
Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον, ὧδέ τ' ἔειπε·
" Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
„ δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπίῃ ἀντιβολήσεις,
„ Κύπριδος ἐννεσίῃς, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
„ ἔσσεται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
„ Νῶϊ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὖτ' ἂν ἵκηαι,
„ τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἐπεσσόμεθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς
„ λίσσεό μιν πυκινοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ᾔνεον ἄμφω.
Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἥν τιν' ἀθύροι
μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανον ἑψιάασθαι.
Ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς.
Ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὁππότε δοῦπον
ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι. —
Αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη,
ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὠκεανοῖο,
ὃς δή τοι καλὸς μὲν, ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν·
ὧς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὔτως
ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος.
Γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι

ἔσθενεν, ἀλλ᾽ ὑπένερθε πάγη πόδας. Αἱ δ᾽ ἄρα τείως
ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
Τὼ δ᾽ ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
ἢ δρυσὶν, ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
αἵ τε παρᾶσσον ἕκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐῤῥίζωνται,
νηνεμίῃ· μετὰ δ᾽ αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὣς ἄρα τώ γε
μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.
Γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ περιπεπτηυῖαν
θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον.
“ Τίπτέ με, παρθενικὴ, τόσον ἅζεαι, οἶον ἐόντα;
„ οὔ τι ἐγὼν, οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
„ ἀνέρες, οὐδ᾽, ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάασκον,
„ ἦα πάρος. Τῷ μή με λίην ὑπεραίδεο, κούρη,
„ ἤ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι.
„ Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
„ χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ᾽ οὐ θέμις ἔστ᾽ ἀλιτέσθαι,
„ ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδέ με τερπνοῖς
„ φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
„ αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
„ Πρός σ᾽ αὐτῆς Ἑκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων,
„ καὶ Διὸς, ὃς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖῤ ὑπερίσχει·
„ ἀμφότερον δ᾽, ἱκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ᾽ ἱκάνω,
„ χρειοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος. Οὐ γὰρ ἄνευθεν
„ ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ᾽ ἀέθλου.
„ Σοὶ δ᾽ ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
„ ἣ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
„ οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὣς δὲ καὶ ὦλλοι
„ ἥρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
„ ἡρώων τ᾽ ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἵ νύ που ἤδη
„ ἡμέας ἠιόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
„ τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
„ Δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ᾽ ἀέθλων
„ παρθενικὴ Μινωῒς ἐϋφρονέουσ᾽ Ἀριάδνη,
„ ἥν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἠελίοιο.

,, Ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
,, σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
,, ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμωρ
,, ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
,, πάννυχος οὐρανίοισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν —
,, ὥς καί σοι θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσῃς
,, τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. Ἦ γὰρ ἔοικας
,, ἐκ μορφῆς ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.
Ὣς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
νεκτάρεον μείδησ'· ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
οὐδ' ἔχεν, ὅ ττι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιτο,
ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.
Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς.
Καί νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
στράπτεν Ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση
τήκεται ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
αἰδόμενοι, ὁτὲ δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπάς,
ἱμερόεν φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
Ὀψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη.
" Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγήν.
,, Εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
,, ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
,, δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
,, ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
,, οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
,, βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
,, ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
,, αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.

„ μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσειο,
„ λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν.
„ Ἔνθα δ' ἐπεί κε θεὰν μεμνημένος ἱλάσσηαι,
„ ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο· μηδέ σε δοῦπος
„ ἠὲ ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
„ ἠὲ κυνῶν ὑλακή, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
„ οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἑτάροισι πελάσσῃς.
„ Ἦρι δὲ μυδήνας τόδε φάρμακον, ἠΰτ' ἀλοιφῇ,
„ γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
„ ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
„ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
„ Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω,
„ καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἄν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
„ γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος ἀΐσσουσα
„ φλὸξ ὀλοῶν ταύρων. Τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
„ ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μή ποτ' ἀέθλου
„ χάζεο. Καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
„ Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξῃς βόας, ὦκα δὲ πᾶσαν
„ χερσὶ καὶ ἠνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσῃς,
„ οἱ δ' ἤδη κατὰ ὦλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
„ σπειρομένων ὄφιος δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
„ αἴ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσῃς,
„ λάθρῃ λᾶαν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
„ καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
„ ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγεο δηιοτῆτος
„ ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ' ἕκητι
„ οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθί· νίσσεο δ' ἔμπης,
„ ᾗ φίλον, εἴ τι ἕαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὄσσε βαλοῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦε,
μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν ἑοῖο
πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἷλέ τε χειρὸς
δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς.
“ Μνώεο δ', ἢν ἄρα δή ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,

„ οὔνομα Μηδείης· ὧς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
„ μνήσομαι. Εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῆ τοι ἔασι
„ δώματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεὶρ ἅλα νηὶ περήσεις·
„ ἤ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξεαι Ὀρχομενοῖο,
„ ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
„ ἥν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
„ Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιός ἐστιν ἐμοῖο.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
οὖλος Ἔρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα·
“ Καὶ λίην οὐ νύκτας ὀΐομαι, οὐδέ ποτ' ἦμαρ,
„ σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὼν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
„ φεύξομαι ἀσκηθὴς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
„ Αἰήτης προβάλησι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
„ εἰ δέ τι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὔαδε πάτρην,
„ ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
„ Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
„ πάμπαν ἐΰρρηνός τε καὶ εὔβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
„ Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
„ ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
„ ἀθανάτων, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
„ Αἱμονίην δὴ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
„ Ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
„ πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
„ Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὁρμηθέντα,
„ Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
„ δή ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι.
„ Ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώνια πάντ' ἀγορεύω,
„ ἡμετέρους τε δόμους, τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
„ κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
„ παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἥν μ' ἐρεείνεις;
„ Αἴθε γάρ, ὡς Θησῆι τότε ξυναρέσσατο Μίνως
„ ἀμφ' αὐτῆς, ὧς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.
Ὣς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὀάροισι·
τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνῖαι,
καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῷ προσπτύξατο μύθῳ.

“Ἑλλάδι που τάδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
„ Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
„ Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνῃ
„ ἰσοῦμαι· τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε.
„ Ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,
„ μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
„ μνήσομαι. Ἔλθοι δ' ἥμιν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
„ ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
„ ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
„ ἔνθενδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
„ ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
„ μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. Αἴθε γὰρ εἴην
„ ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·
“Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
„ ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
„ Εἰ δέ κεν ἤθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
„ τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν, αἰδοίη τε,
„ ἔσσεαι, οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὣς πορσανέουσιν,
„ οὕνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
„ σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
„ καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
„ ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
„ πορσανέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
„ ἄλλο, πάρος θάνατόνγε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῇ.
Ἔμπης δ' ἔργ' ἀΐδηλα κατερρίγησεν ἰδέσθαι.
Σχετλίη! οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
Ἑλλάδα ναιετάειν. ὣς γὰρ τόδε μήδετο Ἥρη,
ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκοιτο
Αἰαίη Μήδεια, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.
Ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὥρη
ἂψ οἶκόνδε νέεσθαι ἑὴν μετὰ μητέρα κούρην.

„ ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
„ Ἀλλὰ καὶ ὣς φθιμένη μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
„ κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
„ πότμον ἐμόν· καί κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
„ Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
„ ἥ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
„ κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ οὓς ᾔσχυνε τοκῆας,
„ μαργοσύνῃ εἴξασα. Τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχος;
„ Ὤ μοι ἐμῆς ἄτης! Ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
„ τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισι
„ πότμῳ ἀνωΐστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
„ πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.
Ἦ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ᾗ ἔνι πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ῥαιστήρἰ, ἔκειτο.
Ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. Δεῦε δὲ κόλπους
ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἔῤῥεεν ἀσταγὲς αὔτως,
αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἑὸν μόρον. Ἵετο δ' ἥγε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, ὄφρα πάσαιτο.
Ἤδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος· ἀλλά οἱ ἄφνω
δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.
Ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
θυμηδεῖς βιότοιο μελῃδόνες ἰνδάλλοντο.
Μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθέος, οἷά τε κούρη·
καί τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι,
ἢ πάρος, εἰ ἐτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
Καὶ τὴν μέν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
Ἥρης ἐννεσίῃσι μετάτροπος, οὐδ' ἔτι βουλὰς
ἄλλῃ δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
ἠῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
φάρμακα συνθεσίῃσι, καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπήν.
Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑῶν λύεσκε θυράων,
αἴγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ἠριγενής, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.

Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μήδεα κούρης·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίε προπάροιθε λιασθείς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἠῶ
παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο,
αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χρόα· δῦνε δὲ πέπλον
καλὸν, ἐϋγνάμπτοισιν ἀρηράμενον περόνῃσιν·
ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
ἀργυφέην. Αὐτοῦ δὲ δόμοις ἔνι δινεύουσα
στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦε
θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω. —
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἵ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ηὐλίζοντο,
ἥλικες, οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ,
οἵ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
Ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
φάρμακον, ὅῤῥά τέ φασι Προμήθειον καλέεσθαι·
τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
Δαῖραν μουνογένειαν, ἑὸν δέμας ἰκμαίνοιτο,
ἦτ' ἂν ὅγ' οὔτε κ' ἔοι ῥηκτὸς χαλκοῖο τυπῇσιν,
οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
λωΐτερος κεῖν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
Πρωτοφυὲς τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
Τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὕπερθε,
χροιῇ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ, ἐξεφαάνθη,
καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίη ἔπλετο ῥίζα.
Τῆς, οἵην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ,
Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,

ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
ἑπτάκι δὲ Βριμὼ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
λυγαίῃ ἐν νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοισι φάρεσσι.
Μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα,
ῥίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.
Τόν ῥ' ἥγ' ἐξανελοῦσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
ἥ τε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἑκάτερθεν ἔβησαν.
Αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε,
τρώχων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
Οἵη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
ἠὲ καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο,
χρυσείοις Λητωῒς ἐφ' ἅρμασιν ἑστηυῖα,
ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἑκατόμβης·
τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἕπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς
ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
κνυζηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
ὣς αἵγ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
εἶκον, ἀλευάμενοι βασιληΐδος ὄμματα κούρης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιὰς,
νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὲκ πεδίων ἐλάουσα,
δὴ τότ' ἐϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
“Ὦ φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
„ μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἵτ' ἐπὶ γαῖαν
„ ἡμετέρην στρωφῶσιν. Ἀμηχανίῃ βεβόληται
„ πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὔ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν

,, τάων, αἳ τοπάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέροντο.
,, Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκόμεσθα, καὶ οὔ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
,, εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
,, μειλιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
,, λεξάμεναι· τότ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονεισόμεθ' ὥρην.
,, Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
,, ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσεται ἥδε μενοινή.
,, Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
,, Χαλκιόπη· — τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχετ' εἰσαΐουσαι
,, ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται. —
,, Τὸν ξεῖνόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
,, δῶρ' ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
,, Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῄνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
,, κέκλομαι εἰς ὠπὴν, ἑτάρων ἄπο μοῦνον, ἱκέσθαι,
,, ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσσοι
,, δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
,, φάρμακον. Ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθ' ἐμοὶ, εὖτ' ἂν ἵκηται.
Ὣς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἥνδανε μῆτις.
Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἑτάρων ἀπονόσφιν ἐρύσσας
Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
ἠερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἵπετο Μόψος
Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσσασθαι ἰοῦσιν.
Ἔνθ' οὔπω τίς τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
ἠμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.
Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
Ἀμπυκίδης, ἤδη που ὀισσάμενος τὰ ἕκαστα.
Ἔστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.

τάων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς.
“ Ἀκλειὴς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
„ οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὅθ' οὕνεκεν οὔτε τι λαρὸν
„ οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιτο
„ ἠϊθέῳ, εὖτ' ἄν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἕπωνται.
„ Ἔῤῥοις, ὦ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐδέ σε Κύπρις,
„ οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείουσιν Ἔρωτες.
Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον, ὧδέ τ' ἔειπε·
“ Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
„ δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπίῃ ἀντιβολήσεις,
„ Κύπριδος ἐννεσίῃς, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
„ ἔσσεται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
„ Νῶϊ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὖτ' ἂν ἵκηαι,
„ τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἐπεσσόμεθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς
„ λίσσεό μιν πυκινοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἥν τιν' ἀθύροι
μολπήν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανον ἑψιάασθαι.
Ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς.
Ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὁππότε δοῦπον
ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι. —
Αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη,
ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὠκεανοῖο,
ὃς δή τοι καλὸς μὲν, ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν·
ὣς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φανθείς.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὔτως
ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος.
Γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι

ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. Αἱ δ' ἄρα τείως
ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
Τὼ δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
ἢ δρυσὶν, ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
αἵ τε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐῤῥίζωνται,
νηνεμίῃ· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὣς ἄρα τώ γε
μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.
Γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ περιπεπτηυῖαν
θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον.
" Τίπτε με, παρθενικὴ, τόσον ἅζεαι, οἷον ἐόντα;
,, οὔ τι ἐγὼν, οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
,, ἀνέρες, οὐδ', ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάασκον,
,, ἦα πάρος. Τῶ μή με λίην ὑπεραίδεο, κούρη,
,, ἤ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι.
,, Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
,, χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
,, ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδέ με τερπνοῖς
,, φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
,, αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
,, Πρός σ' αὐτῆς Ἑκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων,
,, καὶ Διὸς, ὃς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖῤ ὑπερίσχει·
,, ἀμφότερον δ', ἱκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,
,, χρειοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος. Οὐ γὰρ ἄνευθεν
,, ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.
,, Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
,, ἣ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
,, οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
,, ἥρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
,, ἡρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἵ νύ που ἤδη
,, ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
,, τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
,, Δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
,, παρθενικὴ Μινωῒς ἐΰφρονέουσ' Ἀριάδνη,
,, ἥν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἠελίοιο.

„ Ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
„ σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
„ ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμωρ
„ ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
„ πάννυχος οὐρανίοισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν —
„ ὣς καί σοι θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσῃς
„ τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. Ἦ γὰρ ἔοικας
„ ἐκ μορφῆς ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.
Ὣς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
νεκτάρεον μείδησ'· ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
οὐδ' ἔχεν, ὅ ττι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιτο,
ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.
Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς.
Καί νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
στράπτεν Ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση
τήκεται ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
αἰδόμενοι, ὁτὲ δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπάς,
ἱμερόεν φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
ὀψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη.
“ Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγήν.
„ Εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
„ ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
„ δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
„ ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
„ οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
„ βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
„ ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
„ αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νήσας ἐπὶ βόθρῳ.

,, μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσειο,
,, λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν.
,, Ἔνθα δ' ἐπεί κε θεὰν μεμνημένος ἱλάσσηαι,
,, ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο· μηδέ σε δοῦπος
,, ἠὲ ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
,, ἠὲ κυνῶν ὑλακή, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
,, οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἑτάροισι πελάσσῃς.
,, Ἦρι δὲ μυδήνας τόδε φάρμακον, ἠύτ' ἀλοιφῇ,
,, γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
,, ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
,, ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
,, Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω,
,, καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἄν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
,, γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος ἀΐσσουσα
,, φλὸξ ὀλοῶν ταύρων. Τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
,, ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μή ποτ' ἀέθλου
,, χάζεο. Καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
,, Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξῃς βόας, ὦκα δὲ πᾶσαν
,, χερσὶ καὶ ἠνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσῃς,
,, οἱ δ' ἤδη κατὰ ὦλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
,, σπειρομένων ὄφιος δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
,, αἴ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσῃς,
,, λάθρῃ λᾶαν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
,, καρχαρέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
,, ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγεο δηιοτῆτος
,, ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ' ἕκητι
,, οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθί· νίσσεο δ' ἔμπης,
,, ᾗ φίλον, εἴ τι ἕαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὄσσε βαλοῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦε,
μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν ἑοῖο
πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἷλέ τε χειρὸς
δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς.
« Μνώεο δ', ἢν ἄρα δή ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι.

,, οὔνομα Μηδείης· ὣς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
,, μνήσομαι. Εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
,, δώματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεὶρ ἅλα νηῒ περήσεις·
,, ἤ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξεαι Ὀρχομενοῖο,
,, ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
,, ἥν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
,, Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιος ἐστὶν ἐμοῖο.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
οὖλος Ἔρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα·
« Καὶ λίην οὐ νύκτας ὀΐομαι, οὐδέ ποτ' ἦμαρ,
,, σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὼν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
,, φεύξομαι ἀσκηθὴς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
,, Αἰήτης προβάλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
,, εἰ δέ τι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὔαδε πάτρην,
,, ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
,, Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
,, πάμπαν ἐΰῤῥηνός τε καὶ εὔβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
,, Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
,, ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
,, ἀθανάτων, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
,, Αἱμονίην δὴ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
,, Ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
,, πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
,, Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὁρμηθέντα,
,, Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
,, δή ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι.
,, Ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώνια πάντ' ἀγορεύω,
,, ἡμετέρους τε δόμους, τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
,, κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
,, παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἥν μ' ἐρεείνεις;
,, Αἴθε γὰρ, ὡς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
,, ἀμφ' αὐτῆς, ὣς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.
Ὣς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὀάροισι·
τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι,
καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῷ προσπτύξατο μύθῳ.

“ Ἑλλάδι που τάδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
,, Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
,, Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνῃ
,, ἰσοῦμαι· τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε.
,, Ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,
,, μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
,, μνήσομαι. Ἔλθοι δ' ἡμὶν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
,, ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
,, ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
,, ἔνθενδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
,, ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
,, μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. Αἴθε γὰρ εἴην
,, ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·
“ Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
,, ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
,, Εἰ δέ κεν ἤθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
,, τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν, αἰδοίη τε,
,, ἔσσεαι, οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέουσιν,
,, οὕνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
,, σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
,, καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
,, ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
,, πορσανέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
,, ἄλλο, πάρος θάνατόνγε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῇ.
Ἔμπης δ' ἔργ' ἀΐδηλα κατεῤῥίγησεν ἰδέσθαι.
Σχετλίη! οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
Ἑλλάδα ναιετάειν. ὡς γὰρ τόδε μήδετο Ἥρη,
ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκοιτο
Αἰαίη Μήδεια, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.
Ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὥρη
ἂψ οἶκόνδε νέεσθαι ἑὴν μετὰ μητέρα κούρην.

Ἡ δ' οὔπω κομιδῆς μιμνήσκετο, — τέρπετο γάρ οἱ
θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν, —
εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ηὔδα·
"Ὥρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο
„ δύῃ ὑποφθάμενον, καί τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
„ ὀθνείων· αὖτις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.
Ὣς τώ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσι
πειρήθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγον. ἤτοι Ἰήσων
εἰς ἑτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·
ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὔ τι περιπλομένας ἐνόησε.
ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίη πεπότητο.
Αὐτομάτοισι πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε
θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. Τὴν δ' ἀνιοῦσαν
Χαλκιόπη περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
ἡ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένῃ λελίητο.
Ἷζε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθε,
λέχρις ἐρεισαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
ὑγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
οἷον ἑῇ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.
Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἑτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
ἐν χώρῃ, ὅθι τούσγε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα,
ἡρώων ἐς ὅμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δήνεα κούρης,
δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἰόθεν οἶος ἑταίρων
Ἴδας ἧστ' ἀπάνευθε δακὼν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
γηθόσυνοι, τῆμος μέν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτὸς,
εὔκηλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. Αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι, σπόρον αἰτήσοντας
ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηΐφιλον Τελαμῶνα,

σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, υἷα κλυτὸν Ἑρμείαο.
Βὰν δ᾽ ἴμεν, οὐδ᾽ ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰοῦσι
κρείων Αἰήτης χαλεποὺς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
Ἀονίοιο δράκοντος, ὃν Ὠγυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
Κάδμος, ὅτ᾽ Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανε,
πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἐόντα,
ἔνθα καὶ ἐννάσθη, πομπῇ βοὸς, ἥν οἱ Ἀπόλλων
ὤπασε μαντοσύνῃσι προηγήτειραν ὁδοῖο.
Τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς, ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα,
Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς, αὐτῷ τε φονῆϊ.
Καὶ ῥ᾽ ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισι
Κάδμος Ἀγηνορίδης ἐπὶ γηγενῆ εἵσατο λαὸν,
Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
τοὺς δὲ τότ᾽ Αἰήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
προφρονέως, ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐσσατο πείρατ᾽ ἀέθλου
ἐξανύσειν, εἰ καί περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο.
Ἠέλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
ἑσπέριος, νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπήων·
Νὺξ δ᾽ ἵπποισιν ἔβαλλεν ἔπι ζυγά· τοὶ δὲ χαμεύνας
ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. Αὐτὰρ Ἰήσων
αὐτίκ᾽, ἐπεί ῥ᾽ Ἑλίκης εὐφεγγέος ἀστέρες ἄρκτου
ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ᾽ αἰθὴρ,
βῆ ῥ᾽ ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος, ἠΰτε τις φὼρ,
σὺν πᾶσι χρήεσσι· πρὸ γάρ τ᾽ ἀλέγυνεν ἕκαστα
ἠμάτιος· θῆλυν μὲν ὄϊν, γάλα τ᾽ ἔκτοθι ποίμνης
Ἄργος ἰὼν ἤνεικε· τὰ δ᾽ ἐξ αὐτῆς ἕλε νηός.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἱαμενῇσιν,
ἔνθ᾽ ἤτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
ἕσσατο κυάνεον, τὸ μέν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λημνιὰς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήϊον εὐνῆς.
Πηχύιον δ᾽ ἄρ ἔπειτα πέδῳ ἔνι βόθρον ὀρύξας
νήησε σχίζας, ἐπὶ δ᾽ ἀρνειοῦ τάμε λαιμὸν,
αὐτόν τ᾽ εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαῖε δὲ φιτροὺς,

πῦρ ὑπένερθεν ἱείς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβάς,
Βριμὼ κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' ἀΐουσα
κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
ἱροῖς Αἰσονίδαο· πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο
σμερδαλέοι δρυΐνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·
στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήνγε
ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
Πίσεα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμηΐδες, αἳ περὶ κείνην
Φάσιδος εἰαμενὴν Ἀμαραντίου εἱλίσσονται.
Αἰσονίδην δ' ἤτοι μὲν ἕλεν δέος, ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἑτάροισι
μίκτο κιών· ἤδη δὲ φόως νιφόεντος ὕπερθε
Καυκάσου ἠριγενὴς Ἠὼς βάλεν ἀντέλλουσα.

Καὶ τότ' ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο
θώρηκα στάδιον, τόν οἱ πόρεν ἐξεναρίξας
σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
χρυσείην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
λαμπομένην, οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
ἠελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
Ἂν δὲ πολύρρινον νώμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
δεινόν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν οὔ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρὲξ, ὅ κεν οἶος ἐναντίβιον πολέμιζε.
Τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. Ἐκ δὲ πόληος
ἤλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν, ὥς κεν ἀέθλῳ
παρσταίη· σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
Οἷος δ' Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἅρμασιν ἐμβεβαώς, ἢ Ταίναρον, ἢ ὅγε Λέρνης
ὕδωρ, ἠὲ κατ' ἄλσος Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο,
καί τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἅμα νίσσεται ἵπποις,
πέτρην θ' Αἱμονίην, ἢ δενδρήεντα Γεραιστόν·

τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνῃσιν Ἰήσων
φάρμακα μυδήνας, ἠμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν,
ἠδὲ δόρυ βριαρὸν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβιημένοι, οὐδ' ἐδύναντο
κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ που· ἀλλὰ μάλ' αὔτως
ἀαγὲς κρατερῇσιν ἐνεσκλήκει παλάμῃσιν.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας
κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἆλτο δ' ἀκωκὴ,
ῥαιστὴρ ἄκμονος ὥστε, παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάδησαν
γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀέθλου.
Καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δῦ δέ μιν ἀλκὴ
σμερδαλέη, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ' ἑκάτερθε
χεῖρες ἐπεῤῥώσαντο περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθε
κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν αὐχέν' ἀείρει·
τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων.
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἴχνος ἔπαλλεν,
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐνὶ χερσὶ τινάσσων.
Φαίης κε ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος ἀΐσσουσαν
χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
Καὶ τότ' ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερὼ ἱδρυνθέντες
ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
Τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
ὅσσον τ' ἐκ βαλβῖδος ἐπήβολος ἅρματι νύσσα
γίγνεται, ὁππότ' ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
Τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισι,
τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο.
Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
δή ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον,

νηὸς ἀποπροθορών· ἄμυδις δ' ἕλε παμφανόωσαν
χαλκείην πήληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων,
καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
εἴκελος, ἄλλα δέ που χρυσαόρι Ἀπόλλωνι.
Παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν, ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
αὐτόγυόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
Χρίμψε δ' ἔπειτα κιὼν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείσας.
Βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἴχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
καρτερὰ, λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,
ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο, πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
Ἔδδεισαν δ' ἥρωες ὅπως ἴδον — αὐτὰρ ὁ τούσγε,
εὖ διαβὰς, ἐπιόντας, ἅτε σπιλὰς εἰν ἁλὶ πέτρη
μίμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
οὐδ' ἄρα μιν τυτθόν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν ἐΰῤῥινοι χοάνοισι
φῦσαι χαλκήων ὁτὲ μέν τ' ἀναμορμύρουσι,
πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὁτ' αὖ λήγουσιν ἀϋτμῆς,
δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὁππότ' ἀΐξῃ
νειόθεν· ὣς ἄρα τώγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δήϊον αἶθος
βάλλεν ἅτε στεροπή· κούρης δέ ἑ φάρμακ' ἔρυτο.
Καί ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο κέρας βοὸς ἄκρον ἐρύσσας
εἷλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρ' ἐπέλασσε
ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλὰξ,
ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὣς δὲ καὶ ἄλλον
σφῆλε γνὺξ ἐπιόντα, μιῇ βεβολημένον ὁρμῇ.
Εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
τῇ καὶ τῇ βεβαὼς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἐλυσθείς.
Θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. Οἱ δ' ἄρα τείως

Τυνδαρίδαι — δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν —
ἀγχίμολον ζυγά οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' ἀείρας
χάλκεον ἱστοβοῆα, θοῇ συνάρασσε κορώνῃ
ζεύγληθεν. Καὶ τὼ μὲν ὑπ' ἐκ πυρὸς ἂψ ἐπὶ νῆα
χαζέσθην. Ὁ δ' ἄῤ αὖτις ἑλὼν σάκος ἄνθετο νώτῳ
ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
πήληκα βριαρὴν, δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσας
ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσσεν ἀκαίνῃ
οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.
Οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ,
ἠΰτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὕς τε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἁλίπλοοι ἐστείλαντο.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
ἤισαν· ὀκριόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
Δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὦλκας ἀρότρου
βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες· εἵπετο δ' αὐτὸς
βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί· τῆλε δ' ἑοῖο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειε
Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς· οἱ δ' ἄῤ ἐπιπρὸ
χαλκείῃς χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
Ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἱκέσθαι,
τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
τετράγυός περ ἐοῦσα· βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι·
αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφῤ ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας. Ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. Ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων,
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ, σβέσεν ὕδατι δίψαν·

γνάμψε δὲ γούνατ᾽ ἐλαφρὰ μέγαν δ᾽ ἐνεπλήσατο θυμὸν
ἀλκῆς, μαιμώων συῒ εἴκελος, ὅς ῥά τ᾽ ὀδόντας
θήγει θηρευτῇσιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
Οἱ δ᾽ ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
Γηγενέες· φρῖξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσι,
δούρασί τ᾽ ἀμφιγύοις, κορύθεσσί τε λαμπομένῃσιν
Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ᾽ αἴγλη
νειόθεν Οὔλυμπόνδε δι᾽ ἠέρος ἀστράπτουσα.
Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
ἄψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀῆται
λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί, τὰ δ᾽ ἀθρόα πάντα φαάνθη
τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὣς ἄρα τοίγε
λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. Αὐτὰρ Ἰήσων
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
λάζετο δ᾽ ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
δεινὸν Ἐνυαλίου σόλον Ἄρεος· οὔ κέ μιν ἄνδρες
αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ὕπο τυτθὸν ἄειραν·
τόν ῥ᾽ ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
ἀΐξας· αὐτὸς δ᾽ ὑφ᾽ ἑὸν σάκος ἕζετο λάθρῃ
θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, ὡς ὅτε πόντος
ἴαχεν ὀξείῃσιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσι·
τὸν δ᾽ ἕλεν ἀμφασίη ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
Αἰήτην. Οἱ δ᾽, ὥστε θοοὶ κύνες, ἀμφιθορόντες,
ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ᾽ ἐπὶ γαῖαν
μητέρα πῖπτον ἑοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἠΰτε πεῦκαι
ἢ δρύες, ἅς τ᾽ ἀνέμοιο καταίγες δονέουσιν.
Οἷος δ᾽ οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστὴρ,
ὁλκὸν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἵ μιν ἴδωνται
μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι᾽ ἠέρος ἀΐξαντα·
τοῖος ἄρ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσι.
Γυμνὸν δ᾽ ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὖτα δὲ μίγδην
ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ᾽ ἐς νηδὺν λαγόνας τε
ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρις
ὤμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἑστηῶτας·

τοὺς δ', ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.
Ὡς δ' ὁπότ', ἀγχ' οὔροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
δείσας γειομόρος, μή οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
ἅρπην εὐκαμπῆ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπώς,
ὠμὸν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῆσι
μίμνει ἐς ὡραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
ὣς τότε Γηγενέων κεῖρε στάχυν· αἵματι δ' ὁλκοὶ
ἠΰτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι.
Πίπτον δ', οἱ μὲν ὀκλὰξ, τετρηχότα βῶλον ὀδοῦσι
λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ', ἔμπαλιν· οἱ δ', ἐπ' ἀγοστῷ
καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἴχνος ἀεῖραι,
ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραζε
βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.
Ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος,
φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε,
κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἱκάνει
κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὣς τότ' ἄνακτος
Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνίαι.
Ἤιε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
πορφύρων, ᾗ κέ σφι θοώτερον ἀντιόῳτο.
Ἦμαρ ἔδυ, καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεά, καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. Ἦ γὰρ ἔμοιγε
ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἑλίσσεται, ὁρμαίνοντι,
ἠέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἦ τό γ᾽ ἐνίσπω
φύζαν ἀεικελίην, ᾗ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
Ἤτοι ὁ μὲν δήμοιο μετ᾽ ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάασκεν
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις, στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ᾽ ὅ γε πάμπαν
θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.
Τῇ δ᾽ ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
Τρέσσεν δ᾽, ἠύτε τις κούφη κεμάς, ἥν τε βαθείης
τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
Αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὀίσσατο, μή μιν ἀρωγὴν
ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
Τάρβει δ᾽ ἀμφιπόλους ἐπιίστορας· ἐν δέ οἱ ὄσσε
πλῆτο πυρός, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
Πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουρὶξ
ἑλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ᾽ ἀνίῃ.

Καί νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπὲρ μόρον ὤλετο κούρη,
φάρμακα πασσαμένη, Ἥρης δ' ἁλίωσε μενοινάς,
εἰ μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
ὦρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἰάνθη· μετὰ δ' ἥγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων
φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
Κύσσε δ' ἑόν τε λέχος, καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
σταθμούς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο, χερσί τε μακρὸν
ῥηξαμένη πλόκαμον, θαλάμῳ μνήμηια μητρὶ
κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
« Τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα,
» μῆτερ ἐμή, χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ·
» χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος. — Αἴθε σε πόντος,
» ξεῖνε, διέῤῥαισε, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἱκέσθαι!
Ὣς ἄῤ ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
Οἵη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
ληιάς, ἥν τε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης, καὶ δούλια ἔργα
εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
τοίη ἄῤ ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
Τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
ὠκείαις ἄψοῤῥοι ἀναθρώσκοντες ἀοιδαῖς.
Γυμνοῖσι δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους,
λαιῇ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
στειλαμένη καὶ καλὰ παρήια, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος.
Καρπαλίμως δ' ἀΐδηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
ἄστεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
τήνδε φυλακτήρων, λάθε δὲ σφέας ὁρμηθεῖσα.
Ἔνθεν ἴμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ ἄιδρις
ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφί τε νεκρούς,
ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονός, οἷα γυναῖκες
φαρμακίδες· τρομερῷ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
Τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάτηθεν

Φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μήνη
ἁρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ᾗσιν ἔειπεν.
“ Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
„ οὐδ' οἴη καλῷ περιδαίομαι Ἐνδυμίωνι·
„ ἦ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίῃσιν ἀοιδαῖς
„ μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
„ φαρμάσσῃς εὔκηλος, ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
„ Νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
„ δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
„ δαίμων ἀλγινόεις. Ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
„ καὶ πινυτή περ ἐοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν.
ἀσπασίως δ' ὄχθῃσιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὄρρά τ' ἀέθλου
παννύχιοι ἥρωες ἐϋφροσύνῃσιν ἔδαιον.
Ὀξείῃ δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
ὁπλότατον Φρίξοιο περαιόθεν ἤπυε παίδων,
Φρόντιν· ὁ δὲ ξὺν ἑοῖσι κασιγνήτοις ὄπα κούρης
αὐτῷ τ' Αἰσονίδῃ τεκμαίρατο· σῖγα δ' ἑταῖροι
θάμβεον, εὖτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦε.
Τρὶς μὲν ἀνήϋσε, τρὶς δ', ὀτρύνοντος ὁμίλου,
Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
Ἥρωες μετὰ τήνγε θοοῖς ἐλάασκον ἐρετμοῖς.
Οὔ πω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίης
βάλλον, ὁ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἧκεν Ἰήσων
ὑψοῦ ἀπ' ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
υἷε δύω Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἡ δ' ἄρα τούς γε,
γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη, προσέειπεν.
“Ἔκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὣς δὲ καὶ αὐτοὺς
„ ὑμέας, Αἰήταο· πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
„ πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἱκάνεται. Ἀλλ' ἐνὶ νηΐ
„ φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἵππων.
„ Δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
„ φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,
„ ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπιίστορας, οὕς μοι ὑπέστης,

„ ποίησαι· μηδ' ἔνθεν ἑκαστέρω ὁρμηθεῖσαν
„ χήτεϊ κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.
Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
γήθεον· αἶψα δέ μιν περὶ γούνασι πεπτηυῖαν
ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο, θάρσυνέν τε·
“ Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὅρκιος ἔστω,
„ Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἦ μὲν ἐμοῖσι
„ κουριδίην σε δόμοισιν ἐνὶ θήσεσθαι ἄκοιτιν,
„ εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκώμεθα νοστήσαντες.
Ὣς ηὔδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χειρὶ
δεξιτερήν· ἡ δέ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδόν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ
κῶας ἑλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.
Ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
εἰς γάρ μιν βήσαντες, ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν
ἦεν ἀριστήων· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀΐσσουσα
γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. Αὐτὰρ Ἰήσων
θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
ἀγρόται, οἵ τε κύνεσσι πεποιθότες οὔ ποτε νύκτα
ἄγχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνῃ θηρῶν στίβον, ἠδὲ καὶ ὀδμὴν
θηρείην, λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇσι·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψε,
νώτοισι φορέων Μινυήιον υἷ' Ἀθάμαντος.
Ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἵσατο Φρίξος,
ῥέζων κεῖνο δέρας πάγχρύσεον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείης πρόφρων ξυμβλήμενος — ἔνθ' ἄρα τούς γε
Ἄργου φραδμοσύνῃσιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
Τὼ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ᾗ ἔπι κῶας

βέβλητο, νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἀνιόντος
ἠελίου φλογερῇσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἀντικρὺ περιμήκεα τείνατο δειρὴν
ὀξὺς ἀΰπνοισι προϊδὼν ὄφις ὀφθαλμοῖσι
νισσομένους, ῥοίζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἠιόνες ποταμοῖο, καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.
Ἔκλυον οἵ καὶ πολλὸν ἑκὰς Τιτηνίδος Αἴης
Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο, παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
ὅς τ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμφω
Καυκασίην ἅλαδ' εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.
Δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωΐδες, ἀμφὶ δὲ παισὶ
νηπιάχοις, οἵτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
ῥοίζῳ παλλομένοις, χεῖρας βάλον ἀσχαλόωσαι.
Ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσαι
καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἱλίσσονται,
ἄλλη δ' αἶψ' ἑτέρη ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιοῦσα·
ὣς τότ' ἐκεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξε
ῥυμβόνας ἀζαλέῃσιν ἐπηρεφέας φολίδεσσι.
Τοῖο δ' ἑλισσομένοιο κατ' ὄμματος εἴσατο κούρη,
ὕπνον ἀοσσητῆρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
ἡδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖε δ' ἄνασσαν
νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
Εἵπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος. Αὐτὰρ ὅ γ' ἤδη
οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν
γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν ἀείρας
ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
Ἡ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ,
βάπτουσ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' ἀοιδαῖς,
ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περί τ' ἀμφί τε νήριτος ὀδμὴ
φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ

θῆκεν ἐρεισάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
κύκλα πολυπρέμνοιο διὲξ ὕλης τετάνυστο.
Ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἴνυτο κῶας,
κούρης κεκλομένης· ἡ δ' ἔμπεδον ἑστηυῖα
φαρμάκῳ ἔψηχε θηρὸς κάρη, εἰσόκε δή μιν
αὐτὸς ἑὴν ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων
ἤνωγε, λεῖπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
Ὡς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην
ὑψόθεν ἐξανέχουσαν ὑπωρόφιος θαλάμοιο
λεπταλέῳ ἑανῷ ὑποΐσχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὣς τοτ' Ἰήσων
γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσί·
καί οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηΐσιν ἠδὲ μετώπῳ
μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἴκελον ἷζεν ἔρευθος.
Ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἤνιος, ἢ ἐλάφοιο
γίγνεται, ἥν τ' ἀγρῶσται ἀχαιινέην καλέουσι,
τόσσον ἔην πάντη χρύσεον ἐφύπερθεν ἄωτον.
Βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα δὲ χθὼν
αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
Ἤιε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῷ ἐπιειμένος ὤμῳ
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἴλει ἀφασσόμενος· πέρι γὰρ δίεν, ὄφρα ἑ μή τις
ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
Ἠὼς μέν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
ἷξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
λαμπόμενον, στεροπῇ ἴκελον Διός. Ὦρτο δ' ἕκαστος
ψαῦσαι ἐελδόμενος, δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Αἰσονίδης δ' αὐτοὺς μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
κάββαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνεείσατο κούρην
ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπε.
« Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.
„ Ἤδη γὰρ χρειώ, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
„ ναυτιλίην ἔτλημεν, ὀϊζύϊ μοχθίζοντες,
„ εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
„ Τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν

„ κουριδίην· ἀτὰρ ὔμμα, Ἀχαιΐδος οἷά τε πάσης
„ αὐτῶν θ᾽ ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν,
„ σώετε. Δὴ γάρ που, μάλ᾽ ὄϊομαι, εἶσιν ἐρύξων
„ Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ᾽ ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
„ Ἀλλ᾽ οἱ μὲν διὰ νηὸς, ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
„ ἑζόμενος, πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
„ ἀσπίδας ἡμίσεες, δηΐων θοὸν ἔχμα βολάων,
„ προσχόμενοι, νόστῳ ἐπαμύνετε. Νῦν ἐνὶ χερσὶ
„ παῖδας ἑοὺς, πάτρην τε φίλην, γεραροὺς τε τοκῆας
„ ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ᾽ ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
„ ἠὲ κατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.
Ὣς φάτο, δῦνέ τε τεύχε᾽ ἀρήϊα· τοὶ δ᾽ ἰάχησαν
θεσπέσιον μεμαῶτες. Ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
σπασσάμενος, πρυμναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ᾽ ἔκοψεν.
Ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
Ἀγκαίῳ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ᾽ εἰρεσίῃ νηῦς,
σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
Ἤδη δ᾽ Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσί τε Κόλχοις
Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργ᾽ ἐτέτυκτο.
Ἐς δ᾽ ἀγορὴν ἀγέροντ᾽ ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσσα τε πόντου
κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· — τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο; —
ὣς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
κλαγγῇ μαιμώοντες· ὁ δ᾽ εὐτύκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν
Ἠέλιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
σκαιῇ μὲν ῥ᾽ ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν ἀείρων,
τῇ δ᾽ ἑτέρῃ πεύκην περιμήκεα· πὰρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. Ἡνία δ᾽ ἵππων
γέντο χεροῖν Ἄψυρτος. Ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
νηῦς ἤδη, κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτῃσι,
καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέθρῳ.
Αὐτὰρ ἄναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας ἀείρας,
Ἠέλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,

κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπυε λαῷ·
" εἰ μή οἱ κούρην αὐτάγρετον, ἢ ἀνὰ γαῖαν,
,, ἢ πλωτῆς εὑρόντες ἔτ' εἰν ἁλὸς οἴδματι νῆα,
,, ἄξουσι, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει, μενεαίνων
,, τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσι,
,, πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἑὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.
Ὣς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
νῆάς τ' εἰρύσσαντο, κα' ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
αὐτῷ δ' ἤματι πόντον ἀνήιον· οὐδέ κε φαίης
τόσσον νηίτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.
Οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρά, θεῆς βουλῆσιν, ἀέντος,
Ἥρης, ὄφρ' ὤκιστα κακὸν Πελίαο δόμοισιν
Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἵκοιτο,
ἠοῖ ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
Παφλαγόνων ἀκτῇσι, πάροιθ' Ἅλυος ποταμοῖο.
Ἧ γάρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
ἠνώγει Ἑκάτην. Καὶ δὴ τὰ μέν, ὅσσα θυηλὴν
κούρη πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἵστωρ
εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀείδειν.
ἅζομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἕδος ἐξέτι κείνου,
ὅῤῥα θεᾷ ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὧλλοι
ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώιστος δ' ἐτέτυκτο
πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσε.
" Νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενόν, τὴν ἔχραεν ὔμμι περῆσαι
,, νημερτὴς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
,, Ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆες
,, πέφραδον, οἳ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
,, Οὔπω τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανῷ εἱλίσσονται,
,, οὐδέ τι πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
,, πευθομένοις· οἶοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
,, Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληναίης ὑδέονται,

,, ζώειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲ Πελασγὶς
,, χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
,, ἦμος ὅτ' ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
,, μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν,
,, καὶ ποταμὸς Τρίτωνος ἐΰῤῥοος, ᾧ ὕπο πᾶσα
,, ἄρδεται ἠερίη· Διόθεν δέ μιν οὔ ποτε δεύει
,, ὄμβρος· ἅλις προχοῇσιν ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
,, Ἔνθεν δή τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὁδεῦσαι
,, Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίῃ καὶ κάρτεϊ λαῶν
,, σφωϊτέρων, θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄστυ
,, νάσσατ' ἐποιχόμενος, τὰ μὲν ἤ ποθι ναιετάουσιν,
,, ἠὲ καὶ οὔ· πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
,, Αἶά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον, υἱωνοί τε
,, τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίσσατο ναιέμεν Αἶαν,
,, οἳ δή τοι γραπτῦς πατέρων ἕθεν εἰρύονται,
,, κύρβιας, οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
,, ὑγρῆς τε, τραφερῆς τε, πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
,, Ἔστι δέ τις παταμὸς, ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
,, εὐρύς τε, προβαθύς τε, καὶ ὁλκάδι νηῒ περῆσαι·
,, Ἴστρον μιν καλέοντες ἑκὰς διετεκμήραντο·
,, ὅς δή τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνετ' ἄρουραν
,, εἷς οἶος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιὰς Βορέαο
,, Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
,, Ἀλλ' ὁπόταν Θρῃκῶν Σκυθέων τ' ἐπιβήσεται οὔρους,
,, ἔνθα διχῆ τὸ μὲν ἔνθα μετ' Ἰονίην ἅλα βάλλει
,, τῇδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὄπισθε βαθὺν διὰ κόλπον ἵησι
,, σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
,, γαίῃ ὃς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν δὴ
,, γαίης ὑμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τοῖσι δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες,
στέλλεσθαι τήνδ' οἶμον. Ἐπιπρὸ γὰρ ὁλκὸς ἐτύχθη
οὐρανίης ἀκτῖνος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦε.
Γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοντο,

οὔρεα Παφλαγόνων θηεύμενοι. Οὐδὲ Κάραμβιν
γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη
μεῖνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.
Κόλχοι δή τ' ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο διὲκ πέτρας ἐπέρησαν·
ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασσεν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθείς.
Τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.
Ἴστρῳ γάρ τις νῆσος ἐέργεται οὔνομα Πεύκη,
τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα
στεινὸν δ' αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇδε διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὡρμήθησαν·
οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. Εἰαμενῇσι δ' ἐν ἄσπετα πώεα λεῖπον
ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
ὀσσόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.
Οὐ γάρ πω ἁλίας γε πάρος ποτὲ νῆας ἴδοντο,
οὔτ' οὖν Θρήϊξι μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυννοι,
οὔτ' οὖν Γραυκένιοι, οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη
Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἐόντα
Ἀγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,
ᾧ πέρι δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
βάλλει ἁλὸς, πεδίον τε τὸ Λαύριον ἠμείψαντο,
δή ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἅλαδ' ἐκπρομολόντες,
πάντη, μή σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
Οἱ δ' ὄπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
δοιὰς Ἀρτέμιδος Βρυγηΐδας ἀγχόθι νήσους.
Τῶν ἤτοι ἑτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἑτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολλῶν λίπον ἔνδοθι νήσους
αὔτως, ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι,

στεινόμεναι Κόλχοισι, πόρους εἴρυντο θαλάσσης.
Ὣς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀγχόθι νήσους
μέσφα Σαλαγγῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.
Ἔνθα κε λευγαλέῃ Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
παυρότεροι πλεόνεσσιν ὑπείκαθον· ἀλλὰ πάροιθε
συνθεσίας, μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι, ἐτάμοντο.
Κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἑξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὔτως ἀέκοντος ἀπηύρων·
αὐτὰρ Μήδειαν — τόδε γὰρ πέλεν ἀμφήριστον —
παρθέσθαι κούρῃ Λητωΐδι νόσφιν ὁμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστούχων βασιλήων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρειὼ δόμον αὖτις ἱκάνειν,
εἴτε μεθ᾽ Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἕπεσθαι.
Ἔνθα δ᾽ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη,
δή ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνῖαι
νωλεμές· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσονα μοῦνον ἑταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὄφρ᾽ ἐλίασθεν
πολλὸν ἑκάς, στονόεντα δ᾽ ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.
“ Αἰσονίδη, τίνα τήνδε συναρτύνεσθε μενοινὴν
„ ἀμφ᾽ ἐμοί; ἠέ σε πάγχυ λαθιφροσύναις ἐνέηκαν
„ ἀγλαΐαι, τῶν δ᾽ οὔ τι μετατρέπῃ, ὅσσ᾽ ἀγόρευες
„ χρειοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἱκεσίοιο
„ ὅρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχέσιες βεβάασιν;
„ ἧς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον, ἀναιδήτῳ ἰότητι,
„ πάτρην τε, κλέα τε μεγάρων, αὐτούς τε τοκῆας
„ νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ᾽ οἴη
„ λυγρῇσι κατὰ πόντον ἅμ᾽ ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι,
„ σῶν ἕνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουσὶν,
„ ἀμφί τε Γηγενέεσσιν, ἀναπλήσειας ἀέθλους.
„ Ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ᾽ ᾧ πλόος ὔμμιν ἐτύχθη,
„ εἷλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ᾽ οὐλοὸν αἶσχος ἔχευα
„ θηλυτέραις. Τῷ φημὶ τεὴ κούρη τε, δάμαρ τε,
„ αὐτοκασιγνήτη τε μεθ᾽ Ἑλλάδα γαῖαν ἕπεσθαι.

„ Πάντῃ νῦν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδέ με μούνην
„ σεῖο λίπῃς ἀπάνευθεν, ἐποιχόμενος βασιλῆας.
„ Ἀλλ' αὔτως εἴρυσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω,
„ καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σύ γ' ἔπειτα
„ φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι,
„ ὄφρ' ἐπὶ ἦρα φέρωμαι ἐοικότα μαργοσύνῃσι.
„ Σχέτλιε, εἴ κεν δή με κασιγνήτοιο δικάσσῃ
„ ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
„ ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἵξομαι ὄμματα πατρός;
„ ἦ μάλ' εὐκλειής; τίνα δ' οὐ τίσιν, ἠὲ βαρεῖαν
„ ἄτην οὐ σμυγερῶς, δεινῶν ὕπερ οἷα ἔοργα,
„ ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἕλοιο.
„ Μὴ τόγε παμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
„ ᾗ ἐπικυδιάεις. Μνήσαιο δέ κεν ποτ' ἐμεῖο,
„ στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἶσον ὀνείροις
„ οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. Ἐκ δέ τε πάτρης
„ αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἐριννύες· οἷα καὶ αὐτὴ
„ σῇ πάθον ἀτροπίῃ. Τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
„ ἐν γαίῃ πεσέειν. Μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὅρκον,
„ νηλεές· ἀλλ' οὔ θήν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
„ δὴν ἔσσεσθ' εὔκηλοι ἕκητί γε συνθεσιάων.
Ὣς φάτ' ἀναζείουσα βαρὺν χόλον· ἵετο δ' ἥ γε
νῆα καταφλέξαι, διά τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῷ πυρί. Τοῖα δ' Ἰήσων
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν.
“ Ἴσχεο, δαιμονίη· τὰ μὲν ἁνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
„ Ἀλλά τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος,
„ ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν
„ εἵνεκα σεῦ. Πάντες γάρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
„ Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρί,
„ οἷά τε ληϊσθεῖσαν, ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιτο.
„ Αὐτοὶ δὲ στυγερῷ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
„ μίξαντες δαῒ χεῖρας· ὅ τοι καὶ ῥίγιον ἄλγος
„ ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἕλωρ κείνοισι λίποιμεν.
„ Ἧδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην

„ βήσομεν. Οὐδ' ἂν ὁμῶς περιναιέται ἀντιόωντες
„ Κόλχοις ἦρα φέροιεν ὑπὲρ σέο, νόσφιν ἄνακτος,
„ ὅς τοι ἀοσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
„ οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξομαι πτολεμίζειν
„ ἀντιβίην, ὅτε μή με διεξείργωσι νέεσθαι.
Ἴσκεν ὑποσσαίνων· ἡ δ' οὐλοὸν ἔκφατο μῦθον.
“ Φράζεό νυν. Χρειὼ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργοις
„ καὶ τόδε μητιάασθαι, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ἀάσθην
„ ἀμπλακίῃ, θεόθεν δὲ κακὰς ἤνυσσα μενοινάς.
„ Τύνη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξεο δούρατα Κόλχων·
„ αὐτὰρ ἐγὼ κεῖνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἱκέσθαι
„ μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάζεο δώροις·
„ εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
„ οἰόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
„ Ἔνθ' εἴ τοι τόδε γ' ἔργον ἐφανδάνει, οὔ τι μεγαίρω,
„ κτεῖνέ τε, καὶ Κόλχοισιν ἀείρεο δηϊοτῆτα.
Ὣς τώ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
πορφύρεον. Τὸν μέν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδὶ
δῶκε Θόαντι μεταῦτις· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ·
ἡ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. Οὔ μιν ἀφάσσων,
οὔτε κεν εἰσορόων, γλυκὺν ἵμερον ἐμπλήσειας.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίη ὀδμὴ πέλεν, ἐξέτι κείνου,
ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσήϊος ἐγκατέλεκτο
ἀκροχάλιξ οἴνῳ καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπὼς
στήθεα παρθενικῆς Μινωΐδος, ἥν ποτε Θησεὺς
Κνωσόθεν ἑσπομένην Δίῃ ἔνι κάλλιπε νήσῳ·
ἡ δέ γε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
θελγέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται
συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἑλοῦσα
χρύσειον μέγα κῶας, ὑπότροπος αὖτις ὀπίσσω

βαίη ἐς Αἰήταο δόμους· περὶ γάρ μιν ἀνάγκῃ
υἷες Φρίξοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
τοῖα παραιφαμένη, θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τά κεν καὶ ἄπωθεν ἐόντα
ἄγριον ἠλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἤγαγε θῆρα.
Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισιν,
ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες, στοναχαί τε, γόοι τε,
ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι·
δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο, δαῖμον, ἀερθείς,
οἷος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
Πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἧμιν ἐπισχερὼ ἦεν ἀοιδῆς.
Ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήν γ' ἐλίποντο
συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
δέγμενος Ἄψυρτόν τε, καὶ οὓς ἐξαῦτις ἑταίρους.
Αὐτὰρ ὅ γ' αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεὶς
καρπαλίμως ᾗ νηὶ διὲξ ἁλὸς οἶδμα περήσας,
νύχθ' ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
οἰόθι ἀντικρὺ μετιὼν πειρήσατο μύθοις
εἷο κασιγνήτης, (ἀταλὸς πάις οἷα χαράδρης
χειμερίης, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν)
εἴ κε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
Καὶ τὼ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμῃ ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε, καλυψαμένη ὀθόνῃσι,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
Τὸν δ' ὅγε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
πλῆξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναιέται ἀντιπέρηθεν.
Τοῦ ὅ γ' ἐνὶ προδόμῳ γνὺξ ἤριπε· λοίσθια δ' ἥρως
θυμὸν ἀναπνείων χερσὶ μέλαν ἀμφοτέρῃσιν
αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποΐσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυφέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηνεν.

Ὀξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἷον ἔρεξαν
ὄμματι νηλειὴς ὀλοφώιον ἔργον Ἐρινύς.
Ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
ἣ θέμις αὐθέντῃσι δολοκτασίας ἱλάεσθαι.
Ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψε νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κείαται ὀστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρε,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἑὴν παρὰ νῆα βάλοντο
ἥρωες· Κόλχων δ' ὄλεκον στόλον, ἠΰτε κίρκοι
φῦλα πελειάων, ἠὲ μέγα πῶϋ λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον,
πῦρ ἅτε, δηιόωντες ἐπέδραμον· ὀψὲ δ' Ἰήσων
ἤντησεν, μεμαὼς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἤδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
Ἔνθα δὲ ναυτιλίης πυκινὴν πέρι μητιάασκον
ἑζόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
“ Ἤδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
,, εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ᾧ ῥ' ἐπέχουσι
,, δήιοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
,, ἔλπομαι οὐχ ἕνα μῦθον, ὅ τις προτέρωσε δίεσθαι
,, ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος
,, εὔνιδες, ἀργαλέῃσι διχοστασίῃς κεδόωνται.
,, Ῥηιδίη δέ κεν ἄμμι, κεδασθέντων δίχα λαῶν,
,, ἤδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.
Ὣς ἔφατ'· ᾔνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
Ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπεῤῥώοντ' ἐλάτῃσι
νωλεμές, ὄφρ' ἱερὴν Ἠλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο,
ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἠριδανοῖο.
Κόλχοι δ', ὁππότ' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
ἤτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
Ἀργὼ καὶ Μινύας Κρονίης ἁλός. Ἀλλ' ἀπέρυκεν

Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῇσιν.
Ὕστατον αὐτοὶ δ' αὖτε Κυταιίδος ἤθεα γαίης
στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
Οἱ μὲν ἐπ' αὐτάων νήσων ἔβαν, ᾗσιν ἐπέσχον
ἥρωες, ναίουσι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύρτοιο·
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
τύμβος ἵν' Ἁρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
ἐνναίουσιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται,
ἔκτοθεν, ἐξότε τούσγε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὁρμηθῆναι.
Ἥρωες δ', ὅτε δή σφιν ἐείσατο νόστος ἀπήμων,
δή ῥα τότε προμολόντες, ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
Ὑλλήων. Νῆσοι γὰρ ἐπιπροὔχοντο θαμειαί,
ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
Οὐδέ σφιν, ὡς καὶ πρίν, ἀνάρσια μητιάασκον
Ὑλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
μισθὸν ἀειράμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
Δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρέος, ὁππότε Πυθὼ
ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
ναυτιλίης· πέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἱδρυνθεῖεν,
μή ποτε τὴν δηΐοισιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσι.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν κείνῃ ὅγε κεύθεται αἴῃ
ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ὑλληΐδα, πολλὸν ἔνερθεν
οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος ἀεὶ μερόπεσσι πέληται.
Οὐ μὲν ἔτι ζώοντα καταυτόθι τέτμον ἄνακτα
Ὕλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
δήμῳ Φαιήκων. Ὁ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
Μάκριν τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
νιψόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἔνθ' ὅ γε κούρην
Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο
Νηϊάδα Μελίτην· ἡ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ὕλλον
δήμῳ Φαιήκων. Ὁ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο

τυτθὸς ἐὼν ποτ᾽ ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.
Οὐ δ᾽ ἄρ᾽ ὅγ᾽ ἡβήσας αὐτῇ ἐνὶ ἔλδετο νήσῳ
ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ᾽ ὀφρύσι Ναυσιθόοιο·
βῆ δ᾽ ἅλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
ἥρως Ναυσίθοος· τόθι δ᾽ εἵσατο, καί μιν ἔπεφνον
Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
Ἀλλὰ, θεαὶ, πῶς τῆσδε παρὲξ ἁλὸς, ἀμφί τε γαῖαν
Αὐσονίην, νήσους τε Λιγυστίδας, αἳ καλέονται
Στοιχάδες, Ἀργῴης περιώσια σήματα νηὸς
νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
καὶ χρειὼ σφ᾽ ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὖραι;
Αὐτόν που μεγαλωστὶ, δεδουπότος Ἀψύρτοιο,
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξαν.
Αἰαίης δ᾽ ὀλοὸν τεκμήρατο δήνεσι Κίρκης
αἷμ᾽ ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας,
νοστήσειν. Τὸ μὲν οὔ τις ἀριστήων ἐνόησεν·
ἀλλ᾽ ἔθεον, γαίης Ὑλληΐδος ἐξανιόντες,
τηλόθι· τὰς δ᾽ ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
ἑξείης πλήθοντο Λιβυρνίδες εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Ἴσσα τε, Δυσκέλαδός τε, καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἐπὶ τῇσι παραὶ Κέρκυραν ἵκοντο,
ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
ἠΰκομον Κέρκυραν, ἑκὰς Φλιουντίδος αἴης,
ἁρπάξας ὑπ᾽ ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλῃ
δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
Τῇ δ᾽ ἔπι καὶ Μελίτην, λιαρῷ περιγηθέες οὔρῳ,
αἰπεινήν τε Κερωσσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ᾽ ἠεροειδέα λεύσσειν
οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. Καὶ τότε βουλὰς
ἀμφ᾽ αὐτοῖς Ζηνός τε βαρὺν χόλον ἐφράσαθ᾽ Ἥρη.
Μηδομένη δ᾽ ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὦρσεν ἀέλλας
ἀντικρύ· τοὶ δ᾽ αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο

νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἠλεκτρίδος. Αὐτίκα δ' ἄφνω
ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τόῤῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
Τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαΐοντας
φθογγήν τε, Ζηνός τε βαρὺν χόλον. Οὐ γὰρ ἀλύξειν
ἔννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἁλὸς, οὔτε θυέλλας
ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
νηλέα νίψειε. Πολυδεύκεα δ' εὐχετάασθαι
Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἤνωγε κελεύθους
Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς, ᾗ ἔνι Κίρκην
δήουσιν, Πέρσης τε καὶ Ἠελίοιο θύγατρα.
Ὣς Ἀργὼ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν,
εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
ἥρωας Μινύας. Ἡ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
λαίφεσιν, ἐς τ' ἔβαλον μύχατον ῥόον Ἠριδανοῖο·
ἔνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεὶς πρὸς στέρνα κεραυνῷ
ἡμιδαὴς Φαέθων πέσεν ἅρματος Ἠελίοιο
λίμνης ἐς προχοὰς πολυβενθέος· ἡ δ' ἔτι νῦν περ
τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακηκίει ἀτμόν.
Οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγὺ
φλογμῷ ἐπιθρώσκει πεποτημένος. Ἀμφὶ δὲ κοῦραι
Ἡλιάδες, ταναῇσιν ἐφήμεναι αἰγείροισι,
μύρονται κινυρὸν μέλεαι γόον· ἐκ δὲ φαεινὰς
ἠλέκτρου λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε·
αἱ μέν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ἔπι τερσαίνονται·
εὖτ' ἂν δὲ κλύζῃσι κελαινῆς οἴδματι λίμνης
ἠιόνας πνοιὴ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
δὴ τότ' ἐς Ἠριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι ῥόῳ. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
ὡς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Λητοΐδαο
συμφέρεται δίναις, ἅ τε μυρία χεῦε πάροιθεν,
ἦμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν.

οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
χωόμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
δῖα Κορωνὶς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς Ἀμύροιο.
Καὶ τὰ μὲν ὧς κείνοισι μετ᾽ ἀνδράσι κεκλήϊσται.
Τοὺς δ᾽ οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὔ τε ποτοῖο,
οὔτ᾽ ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. Ἀλλ᾽ ἄρα τοίγε
ἤματα μὲν στρεύγοντο περὶ βληχρὸν βαρύθοντες
ὀδμῇ λευγαλέῃ, τήν ῥ᾽ ἄσχετον ἐξανίεσκον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιῤῥοαὶ Ἠριδανοῖο·
νυκτὸς δ᾽ αὖ γόον ὀξὺν ὀδυρομένων ἐσάκουον
Ἡλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένῃσιν,
οἷον ἐλαιηραὶ στάγες, ὕδασιν ἐμφορέοντο.
Ἐκ δὲ τόθεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσανέβησαν,
ὅστ᾽ εἰς Ἠριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ᾽ ὕδωρ
ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. Αὐτὰρ ὁ γαίης
ἐκ μυχάτης, ἵνα τ᾽ εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτὸς,
ἔνθεν ἀπορνύμενος, τῇ μέντ᾽ ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ὠκεανοῦ, τῇ δ᾽ αὖτε μετ᾽ Ἰονίην ἅλα βάλλει,
τῇ δ᾽ ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον,
ἑπτὰ διὰ στομάτων ἵει ῥόον. Ἐκ δ᾽ ἄρα τοῖο
λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵ τ᾽ ἀνὰ Κελτῶν
ἤπειρον πέπτανται ἀθέσφατοι· ἔνθα κεν οἵ γε
ἄτῃ ἀεικελίῃ πέλασαν. Φέρε γάρ τις ἀποῤῥὼξ
κόλπον ἐς Ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἔμελλον
εἰσβαλέειν, τόθεν οὔ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν.
Ἀλλ᾽ Ἥρη σκοπέλοιο καθ᾽ Ἑρκυνίου ἰάχησεν,
οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ᾽ ἐτίναχθεν ἀϋτῆς
πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
Ἂψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καί ῥ᾽ ἐνόησαν
τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσι.
Δηναιοὶ δ᾽ ἀκτὰς ἁλιμυρέας εἰσαφίκοντο,
Ἥρης ἐννεσίῃσι, δι᾽ ἔθνεα μυρία Κελτῶν
καὶ Λιγύων περόωντες ἀδήϊοι. Ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
ἠέρα χεῦε θεὰ πάντ᾽ ἤματα νισσομένοισι.
Μεσσότατον δ᾽ ἄρα τοί γε διὰ στόμα νῆα βαλόντες

Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι, εἵνεκα κούρων
Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
ἔμπεδον· οὐδ' οἶον κείνης ἐπίουροι ἕποντο
ναυτιλίης· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
ἱδρῶ ἅλις· χροιῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
εἴκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῷος ἐπωνυμίην πεφάτισται.
Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε διὲξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο,
Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
ἷξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
πείσματ' ἐπ' ἠιόνων σχεδόθεν βάλον. Ἔνθα δὲ Κίρκην
εὗρον ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν.
Τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπτοίητο.
αἵματί οἱ θάλαμοί τε καὶ ἕρκεα πάντα δόμοιο
μύρεσθαι δόκεον· φλὸξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο·
τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκε.
Θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῇσιν,
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄνδρεσσιν ὅλον δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἠύτε μῆλα
ἐκ σταθμῶν ἅλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆι.
Τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησε
χθὼν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηραμένους μελέεσσιν,
οὔπω διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἠέρι πιληθεῖσα,
οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἠελίοιο
ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν
συγκρίνας· τὼς οἵ γε φυὴν ἀίδηλοι ἕποντο. —
Ἥρωας δ' ἕλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστοι
Κίρκης εἴς τε φυὴν, εἴς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.

Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν ὀνείρων
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψοῤῥον ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἅμ' ἕπεσθαι,
χειρὶ καταῤῥέξασα, δολοφροσύνῃσιν ἄνωγεν.
Ἔνθ' ἤτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
μίμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
Ἄμφω δ' ἑσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔστ' ἀφίκοντο
Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευσεν
ἥ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμηχανέουσα κιόντων.
Τὼ δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφ' ἑστίῃ ἀΐξαντες
ἵζανον, ἥ τε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται,
ἡ μὲν ἐπ' ἀμφοτέρῃς θεμένη χείρεσσι μέτωπα,
αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πήξας,
ᾧπέρ τ' Αἰήταο πάϊν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. Αὐτίκα δ' ἔγνω
Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἱκεσίοιο,
ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
ῥέζε θυηπολίην, οἵῃ τ' ἀπολυμαίνονται
νηλειεῖς ἱκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσι.
Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἥ γε φόνοιο
τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέρην· αὖτις δὲ καὶ ἄλλοις
μείλισσε χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον, ἱκεσίῃσι.
Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ δείματ' ἔνεικαν
Νηιάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
Ἡ δ' εἴσω πελάνους μείλικτρά τε νηφαλίῃσι
καῖεν ἐπ' εὐχωλῇσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
σμερδαλέας παύσειεν Ἐριννύας, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
εὐμειδής τε πέλοιτο καὶ ἤπιος ἀμφοτέροισιν,
εἴτ' οὖν ὀθνείῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότ' ἔπειτα
εἷσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισι,

καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἷζεν ἐνωπαδίς. αἶψα δὲ μύθῳ
χρειὼ, ναυτιλίην τε, διακριδὸν ἐξερέεινεν,
ἠδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἐὴν καὶ δώματ' ἰόντες
αὔτως ἱδρύνθησαν ἐφέστιοι. Ἦ γὰρ ὀνείρων
μνῆστις ἀεικελίη δῦνε φρένας ὁρμαίνουσαν·
ἵετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἴδμεναι ὀμφὴν,
αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὄσσε βαλοῦσαν.
Πᾶσα γὰρ Ἠελίου γενεὴ ἀρίδηλος ἰδέσθαι
ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
οἷόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἵεσαν αἴγλην.
Ἡ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένῃ κατέλεξε,
Κολχίδα γῆρυν ἱεῖσα, βαρύφρονος Αἰήταο
κούρη μειλιχίως, ἠμὲν στόλον, ἠδὲ κελεύθους
ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις·
ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἤλιτε βουλαῖς,
ὥς τ' ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς
σὺν παισὶ Φρίξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνίσπειν
Ἀψύρτου. Τὴν δ' οὔ τι νόῳ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
μυρομένην ἐλέαιρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπε.
" Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
„ Ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δήν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
„ ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἤθεα γαίης
„ τισόμενος φόνον υἷος, ὅτ' ἄσχετα ἔργ' ἐτέλεσσας.
„ Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλευ ἐμεῖο,
„ ἄλλο μὲν οὔ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·
„ ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
„ ὅντινα τοῦτον ἄϊστον ἀείραο πατρὸς ἄνευθε·
„ μηδέ με γουνάσσαιο ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
„ αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα, γόον χέεν, ὄφρα μιν ἥρως,
χειρὸς ἐπισχόμενος, μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
δείματι παλλομένην· λεῖπον δ' ἄπο δώματα Κίρκης.
Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλά οἱ Ἶρις
πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.

αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευέμεν, ὁππότε νῆα
στείχοιεν, τὸ καὶ αὖτις ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
"Ἶρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμάς,
,, εἰδ' ἄγε, λαιψηρῇσι μετοιχομένη πτερύγεσσι,
,, δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἁλὸς ἐξανιοῦσαν.
,, Κείνης γὰρ χρειώ με κιχάνεται. Αὐτὰρ ἔπειτα
,, ἐλθεῖν εἰς ἀκτάς, ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο
,, χάλκειοι στιβαρῇσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
,, εἰπὲ δὲ κοιμίσαι φύσας πυρός, εἰσόκεν Ἀργὼ
,, τάσγε παρεξελάσῃσιν. Αὐτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν,
,, Αἴολον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
,, καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας
,, πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἠέρι, μηδέ τις αὔρη
,, τρηχύνει πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἀήτω,
,, ὄφρ' οἵ γ' Ἀλκινόου Φαιηκίδα νῆσον ἵκωνται.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἶρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πτερά. Δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασι.
Πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
Ἥρης ἐννεσίῃς, ὦρσέ τέ μιν εἰς ἑ νέεσθαι.
Δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόν γε
ῥίμφα σιδηρείων τυπίδων· ἴσχοντο δ' ἀϋτμῆς
αἰθαλέοι πρηστῆρες. Ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
Αἴολον Ἱππότεω παῖδα κλυτόν. Ὄφρα δὲ καὶ τῷ
ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
ἐξ ἁλὸς Οὐλυμπίνδε θεὰν μετεκίαθεν Ἥρην·
ἡ δέ μιν ἆσσον ἑοῖο παρεῖσέ τε, φαῖνέ τε μῦθον.
"Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνισπεῖν.
,, Οἶσθα μέν, ὅσσον ἐμῇσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
,, Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἀέθλου,
,, οἵως τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
,, πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
,, κύματά τε σκληρῇσι περιβλύει σπιλάδεσσι.
,, Νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν, ἠδὲ Χάρυβδιν

,, δεινὸν ἐρευγομένην, δέχεται ὁδός. Ἀλλά σε γὰρ δὴ
,, ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον, ἠδ' ἀγάπησα
,, ἔξοχον ἀλλάων, αἵ τ' εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν,
,, οὕνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
,, λέξασθαι. Κείνῳ γὰρ ἀεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
,, ἠὲ σὺν ἀθανάτῃς, ἠὲ θνητῇσιν ἰαύειν.
,, Ἀλλ' ἐμὲ αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
,, ἠλεύω· ὁ δ' ἔπειτα πολώριον ὅρκον ὄμοσσε,
,, μήποτέ σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
,, Ἔμπης δ' οὐ μεθίεσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
,, εἰσότε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἕκαστα,
,, ὡς δή τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἑοῖο
,, παῖδα τεκεῖν· τῷ καί σε λιλαιόμενος μεθέηκε,
,, δείματι, μή τις ἑοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
,, ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἑὸν κράτος εἰρύοιτο.
,, Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
,, δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας,
,, τέκνα τε φιτύσαιο· θεοὺς δ' ἐς δαῖτ' ἐκάλεσσα
,, πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χείρεσσιν ἀνέσχον
,, νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
,, Ἀλλ' ἄγε, καί τινά τοι θυμηδέα μῦθον ἐνίψω.
,, εὖτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
,, ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
,, Νηιάδες κομέουσι, τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
,, χρειώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
,, Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῷ ἑκυρή περ ἐοῦσα,
,, ἠδ' αὐτῷ Πηλῆι. Τί τοι χόλος ἐστήρικται;
,, Ἀάσθη. — Καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη. —
,, Ναὶ μὲν ἐφημοσύνῃσιν ἐμαῖς Ἥφαιστον ὀΐω
,, λωφήσειν πρήσοντα πυρὸς μένος, Ἱπποτάδην δὲ
,, Αἴολον ὠκείας ἀνέμων ἄικας ἐρύξειν,
,, νόσφιν ἐϋσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
,, Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον.
,, Δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασι
,, μοῦνον, ἅ κε τρέψαιο κασιγνήτῃσι σὺν ἄλλαις.

„ Μηδὲ σύ γ' ἠὲ Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσῃς
„ ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέρῃσιν,
„ ἠὲ παρὰ Σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέεσθαι,
„ Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ
„ νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήν τε κλείουσι Κράταιϊν,
„ μήπως σμερδαλέῃσιν ἐπαΐξασα γένυσσι
„ λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. Ἀλλ' ἔχε νῆα
„ κεῖσ', ὅθι περ τυτθή γε παραίβασις ἔσσετ' ὀλέθρου.
Ὣς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
“ Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος, ἠδὲ θύελλαι
„ ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
„ θαρσαλέη φαίην, καὶ κύματος ἀντιόωντος,
„ νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
„ Ἀλλ' ὥρη δολιχήν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὁδεύειν,
„ ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἵ μοι ἀρωγοὶ
„ ἔσσονται, καὶ νηὸς ὅθι πρυμνήσί ἀνῆπται,
„ ὥς κεν ὑπηῷοι μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
αὐτοκασιγνήτας Νηρηΐδας· αἱ δ' ἀΐουσαι
ἤντεον ἀλλήλῃσι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
Ἥρης· αἶψα δ' ἴαλλε μετ' Αὐσονίην ἅλα πάσας.
Αὐτὴ δ' ὠκυτέρη ἀμαρύγματος, ἠὲ βολάων
ἠελίου, ὅτ' ἄνεισι περαίης ὑψόθι γαίης,
σεύατ' ἴμεν λαιψηρὰ δὶ ὕδατος, ἐς τ' ἀφίκανεν
ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
Τοὺς δ' εὗρε παρὰ νηΐ, σόλῳ ῥιπῇσί τ' ὀϊστῶν
τερπομένους· ἡ δ' ἆσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γάρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης,
οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
οἴῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐείσατο, φώνησέν τε.
“ Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἧσθε μένοντες·
„ ἠῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηός,
„ Ἥρῃ πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. Τῆς γὰρ ἐφετμῇς
„ πανσυδίη κοῦραι Νηρηΐδες ἀντιόωσι,

„ νῆα διὲκ πέτρας, αἵ τε Πλαγκταὶ καλέονται,
„ ῥυόμεναι. Κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὔμμι κέλευθος.
„ Ἀλλὰ σὺ μή τῳ ἐμὸν δείξῃς δέμας, εὖτ' ἂν ἴδηαι
„ ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
„ πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάροιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.
Ἦ, καὶ ἔπειτ' ἀΐδηλος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰοῦσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ νηπιάχοντος.
Ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιε
νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἤματα δ' αὖτε
ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
ἀθάνατος, καὶ οἱ στυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησε
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἧκε δ' ἀϋτὴν
σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ' ἀΐουσα
τὸν μὲν ἄρ' ἁρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἠΰτ' ὄνειρος,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' οὔ τι παλίσσυτος ἵκετ' ὀπίσσω.
Τῷ μὲν ἀμηχανίῃ δῆσε φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
Οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους,
ἐσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῇς ἔνι δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν, ὡς τοπάροιθεν.
Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἠὼς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο
βαῖνον ἐπὶ κληῗδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
εὐναίας εἷλκον περιγηθέες, ἄλλα τε πάντα
ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
εἴρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
Νῆα δ' εὐκραὴς ἄνεμος φέρεν. Αἶψα δὲ νῆσον
καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἔνθα λίγειαι
Σειρῆνες σίνοντ' Ἀχελωΐδες, ἡδείῃσι
θέλγουσαι μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πεῖσμα βάλοιτο.

Τὰς μὲν ἄῤ εὐειδὴς Ἀχελώῳ εὐνηθεῖσα
γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καί ποτε Δηοῦς
θυγατέῤ ἰφθίμην ἀδμῆτ᾽ ἔτι πορσαίνεσκον
ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ᾽ ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλίγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
Αἰεὶ δ᾽ εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
ἦ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἕλοντο,
τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ᾽ ἄρα καὶ τοῖς
ἵεσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον. Οἱ δ᾽ ἀπὸ νηὸς
ἤδη πείσματ᾽ ἔμελλον ἐπ᾽ ἠιόνεσσι βαλέσθαι,
εἰ μὴ ἄῤ Οἰάγροιο πάϊς Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας
κραιπνὸν εὐτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς,
ὄφῤ ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέοιντο ἀκουαὶ
κρεγμῷ· παρθενικὴν δ᾽ ἐνοπὴν ἐβιήσατο φόρμιγξ.
Νῆα δ᾽ ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ᾽ ἄκριτον ἵεσαν αὐδήν.
Ἀλλὰ καὶ ὣς Τελέοντος ἐῢς πάϊς, οἶος ἑταίρων
προφθάμενος, ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς·
νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι᾽ οἴδματος, ὄφῤ ἐπιβαίη,
σχέτλιος. Ἦ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
ἀλλά μιν οἰκτείρασα θεὰ Ἔρυκος μεδέουσα
Κύπρις ἔτ᾽ ἐν δίναις ἀνερείψατο, καί ῥ᾽ ἐσάωσε
πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρην.
Οἱ δ᾽ ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ᾽ ὄπαζον
κύντερα μιξοδίῃσιν ἁλὸς ῥαιστήρια νηῶν.
Τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσὴ προὐφαίνετο πέτρη·
τῇ δ᾽ ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
ῥόχθεον, ἧχι πάροιθεν ἀπέπτυεν αἰθομένη φλὸξ
ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
Καπνῷ δ᾽ ἀχλυόεις αἰθὴρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
ἔδρακες ἠελίοιο. Τότ᾽ αὖ λήξαντος ἀπ᾽ ἔργων
Ἡφαίστου, θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος ἀϋτμήν.

Ἔνθα σφιν κοῦραι Νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ἤντεον· ἡ δ' ὄπιθε πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
δῖα Θέτις· πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἔρυσσαν.
Ὡς δ' ὁπόταν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
σπερχομένην ἀγεληδὸν ἑλίσσωνται περὶ νῆα,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὄπισθεν,
ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάρμα τέτυκται·
ὣς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἱλίσσοντο
Ἀργώῃ περὶ νηΐ, Θέτις δ' ἴθυνε κελεύθους.
Καί ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψασθαι ἔμελλον,
αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥώοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλῃσι.
Τὴν δὲ παρηορίην κόπτε ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
Αἳ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἠέρι κῦρον,
ἄλλοτε δὲ βρύχιαι νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου
ἠρήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
Αἱ δ', ὥστ' ἠμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἱλίξασαι,
σφαίρῃ ἀθύρουσι περιηγέϊ· τὴν μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπ' ἐξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
ὕψι μεταχθονίην· ἡ δ' οὔποτε πίλναται οὔδει·
ὣς αἱ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθε
πετράων· περὶ δέ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
Τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ἐρείσας
Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
οὐρανοῦ ἑστηυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνῃ
βάλλε χέρας· τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
Ὅσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἤματος αἶσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
νῆα διὲκ πέτρας πολυηχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο
αὖτις ἐπαυρόμενοι προτέρω θέον· ὦκα δ' ἄμειβον

Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἠελίοιο.
Ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυίῃσι
δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
Τοὺς δ' ἄμυδις βληχή τε δι' ἠέρος ἵκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλε.
Καὶ τὰ μὲν ἑρσήεντα κατὰ δρία ποιμαίνεσκεν
ὁπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἠελίοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἔνι πηχύνουσα·
Λαμπετίη δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. Τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
ἀμπεδίον καὶ ἕλος λειμώνιον· οὐδέ τις ἦεν
κυανέη μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοις κεράεσσιν κυδιάασκον.
Καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἤματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
πεῖρον ἁλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὖτις
Ἠὼς ἠριγενὴς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.
Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο
ἀμφιλαφὴς πίειρα Κεραυνίῃ εἰν ἁλὶ νῆσος,
ᾗ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις — ἵλατε Μοῦσαι,
οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος — ᾧ ἀπὸ πατρὸς
μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· (οἱ δέ ἑ Δηοῦς
κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε νάσσατο γαίῃ,
Τιτῆνας δ' ἔδαε στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται
οὔνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασι.
Τοὺς Ἀργὼ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισι
Θρινακίης αὔρῃς ἵκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῇσιν
Ἀλκίνοος λαοί τε θυηπολίῃσιν ἰόντας
δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάασκε
πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
Καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθὺν κεχάροντο,
τῷ ἴκελοι, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες

Αἱμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἔνι θωρήξεσθαι·
ὧδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφαάνθη
Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
Μήδειαν δ' ἔξαιτον ἑοῦ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
ἵεντ' ἀπροφάτως, ἠὲ στονόεσσαν ἀϋτὴν
νωμήσειν χαλεπῇσιν ὁμόκλεον ἀτροπίῃσιν,
αὖθί τε, καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελεύθῳ.
Ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
κρείων Ἀλκίνοος. Λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισι
δηιοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
Κούρη δ' οὐλομένῳ ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Αἰσονίδεω ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο.
“ Γουνοῦμαι, βασίλεια· σὺ δ' ἵλαθι, μηδέ με Κόλχοις
„ ἐκδῷης, ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴ
„ ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεαι, οἷσιν ἐς ἄτην
„ ὠκύτατος κούφῃσι θέει νόος ἀμπλακίῃσιν.
„ Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἕκητι
„ μαργοσύνης. Ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἠελίοιο,
„ ἴστω νυκτιπόλου Περσηΐδος ὄργια κούρης,
„ μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι
„ κεῖθεν ἀφορμήθην· στυγερὸν δέ με τάρβος ἔπεισε
„ τῆσδε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐδέ τις ἄλλη
„ μῆτις ἔην. Ἔτι μοι μίτρη μένει, ὡς ἐνὶ πατρὸς
„ δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. Ἀλλ' ἐλέαιρε,
„ πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
„ ἀθάνατοι βίοτόν τε τελεσφόρον, ἀγλαΐην τε,
„ καὶ παῖδας, καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.
Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·
τοῖα δ' ἀριστήων ἐναμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον.
“ Ὑμέων, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφί τ' ἀέθλοις
„ οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι, ἧς ἰότητι
„ ταύρους τ' ἐζεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
„ κείρετε γηγενέων· ἧς εἵνεκεν Αἱμονίηνδε

„ χρύσεον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
„ Ἠδ' ἐγὼ, ἢ πάτρην τε καὶ οὓς ὤλεσσα τοκῆας,
„ ἢ δόμον, ἢ σύμπασαν ἐϋφροσύνην βιότοιο·
„ ὔμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὖτις
„ ἤνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
„ ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρὺς εἵλετο δαίμων
„ ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημαι.
„ δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια, δείσατ' Ἐριννὺν
„ Ἱκεσίην, νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰοῦσαν
„ Αἰήτεω, λώβῃ πολυπήμονι δῃωθῆναι.
„ Οὐ νηοὺς, οὐ πύργον ἐπίῤῥοθον, οὐκ ἀλεωρὴν
„ ἄλλην, οἰόθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
„ Σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
„ αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
„ δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλά κε πᾶσι,
„ κῶας ἑλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις,
„ αὐτῷ τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δὲ μέθεσθε
„ ἠνορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὅντινα γουνάζοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
Σεῖον δ' ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσι,
φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
ἔννεπον, εἴ γε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειε.
Στρευγομένοις δ' ἀν' ὅμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νὺξ ἔργων ἄνδρεσσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὔ τι μίνυνθά περ εὔνασεν ὕπνος.
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοις ἀχέων εἱλίσσετο θυμός.
Οἷον ὅτε κλωστῆρα γυνὴ ταλαεργὸς ἑλίσσει
ἐννυχίη· τὴν δ' ἀμφὶ κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα
χηροσύνῃ πόσιος· σταλάει δ' ὑπὸ δάκρυ παρειὰς
μνωομένης, οἵη μιν ἐπὶ σμυγερὴ λάβεν αἶσα·
ὣς τῆς ἰκμαίνοντο παρηΐδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ὀξείῃς εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσι.
Τὼ δ' ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάροιθε,
κρείων Ἀλκίνοος, πολυπότνιά τ' Ἀλκινόοιο

Ἀρήτη ἄλοχος, κούρης πέρι μητιάασκον
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ' ἀκοίτην
κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις·
“ Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
,, παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. Ἐγγύθι δ' Ἄργος
,, ἡμετέρης νήσοιο, καὶ ἀνέρες Αἱμονιῆες·
,, Αἰήτης δ' οὔτ' ἂρ ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν
,, Αἰήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἣ δέ νυ κούρη
,, αἰνοπαθὴς κατά μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.
,, Μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρὸς ἄγεσθαι.
,, ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκε
,, φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν — οἷά τε πολλὰ
,, ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν — ἀκειομένη, ὑπάλυξε
,, πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
,, ὡς ἀΐω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἕθεν ὅρκοις,
,, κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
,, Τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμέσσαι
,, θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἕκητι
,, παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιτο.
,, Αἰὲν γὰρ δύσζηλοι ἑῇς ἐπὶ παισὶ τοκῆες·
,, οἷα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεύς·
,, οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἔνι πήματ' ἀνέτλη,
,, πατρὸς ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν, οὐδ' ἀπὸ τηλοῦ,
,, ὑβριστὴς Ἔχετος γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα
,, πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ
,, ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.
Ὣς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες ἰαίνοντο
ἧς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν.
“ Ἀρήτη, καί κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
,, Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
,, Ἀλλὰ Διὸς δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
,, Οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
,, λώϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο.
,, Καί κ' ἐθέλων, ἕκαθέν περ, ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροιτο.
,, Τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη

„ ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν, οὐδέ σε κεύσω.
„ Παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἐῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
„ ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
„ οὔ μιν ἑοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
„ εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηΐοισιν ὀπάσσω.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὔνασεν ὕπνος.
Ἡ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὦρτο
ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. Συνήιξαν δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι, δέσποιναν ἑὴν μεταποιπνύουσαι.
Σῖγα δ' ἑὸν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
ᾗσιν ἐφημοσύνῃσιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι
Αἰσονίδην κούρῃ· μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότητος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
ὥς κεν Ἰήσονι μῦθον ἐναίσιμον ἀγγείλειεν
Ἀρήτης, βουλάς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.
Τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηῒ σὺν ἔντεσιν ἐγρήσσοντας
Ὑλλικῷ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἑκάστου
ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
ᾗ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες,
αὐτονυχὶ κούρῃ θαλαμήιον ἔντυον εὐνὴν
ἄντρῳ ἐν ἠγαθέῳ, τόθι δή ποτε Μάκρις ἔναιε,
κούρη Ἀρισταίοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
ἔργα, πολυκμήτοιό τ' ἀνεύρατο πῖαρ ἐλαίης.
Κείνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυσήιον υἷα
Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
εὖτέ μιν Ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
καὶ ἑ χολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
Ἡ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρῳ

νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτῃσιν.
Ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπερθε
χρύσεον αἰγλῆεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο
τιμήεις ὁ γάμος καὶ ἀοίδιμος. Ἄνθεα δέ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
ἐσφόρεον· πάσας δέ, πυρὸς ὥς, ἄμφεπεν αἴγλη·
τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.
Δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος· ἴσχε δ' ἑκάστην
αἰδώς, ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
Αἱ μέν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
αἱ δ' ὄρεος κορυφὰς Μελιτηΐου ἀμφενέμοντο·
αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηΐδες. Ὦρσε γὰρ αὐτὴ
Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις, Ἰήσονα κυδαίνουσα.
Κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληΐζεται ἄντρον
Μηδείης, ὅθι τούσγε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
τεινάμεναι ἑανοὺς εὐώδεας. Οἱ δ' ἐνὶ χερσὶ
δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
δυσμενέων ἀΐδηλος ἐπιβρίσειεν ὅμιλος,
κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν,
ἐμμελέως, Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος,
νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῇσιν ἄειδον.
Οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέηνε τελέσσαι
ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἑοῖο,
νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
Μήδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
Ἀλλὰ γὰρ οὔ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐϋφροσύνῃσιν ἀνίη.
τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότητι
δεῖμ' ἔχεν, ἢ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
Ἠὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσι
λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἠέρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
ἠϊόνες νήσοιο καὶ ἑρσήεσσαι ἄπωθεν
ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυιαῖς·
κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλοῦ

Κόλχοι Μακριδίης ἐνὶ πείρασι χερνήσοιο.
Αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίῃσιν
ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὅγε χειρὶ
σκῆπτρον ἔχε χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο πολλαὶ
ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
Τῷ δὲ καὶ ἑξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
Ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
βαῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροιῶται
ἤντεον εἰσαΐοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάξιν
Ἥρη ἐπιπροέηκεν. Ἆγεν δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
ἀρνειὸν μήλων, ὁ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἵστασαν οἴνου
κίρνασθαι· θυέων τ' ἀπὸ τηλόθι κήκιε λιγνύς.
Αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανοὺς φέρον, οἷα γυναῖκες,
μείλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
ἀγλαΐην, οἵην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
θάμβεον δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
εἴδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος εὐκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιτο γάμοιο,
ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ' αὖτε
οἰόθεν οἶαι ἄειδον ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Ἥρη, σεῖό γ' ἕκητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
Ἀρήτῃ, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ὅγ' ὡς τὰ πρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
ἰθείης, ἤδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
ἔμπεδον ὧς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἑ τάρβος
οὖλοον, οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
μήνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὅρκοις.
Τῷ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
καί σφεας ἠὲ θέμιστας ἑὰς εἴρυσθαι ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ' ἀπὸ τηλόθι νῆας ἐέργειν,
δὴ τότε μιν, βασιλῆος ἑοῦ τρομέοντες ἐνιπάς,

δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας· αὖθι δὲ νήσῳ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἐόντες,
ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαίην
νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Ἀβάντων
οὔρεα, Νεσταίους τε, καὶ Ὤρικον εἰσαφικέσθαι·
ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἅδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θύη ἐπέτεια δέχονται
καὶ Νυμφέων, Νομίοιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
βωμοὶ, τοὺς Μήδεια καθίσσατο. Πολλὰ δ' ἰοῦσιν
Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήια, πολλὰ δ' ὄπασσεν
Ἀρήτη· μετὰ δ' αὖτε δυώδεκα δῶκεν ἕπεσθαι
Μηδείῃ δμωὰς Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
Ἤματι δ' ἑβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' εὖρος
ἀκραὴς ἠῶθεν ὑπὲκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θέον. Ἀλλὰ γὰρ οὔπω
αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιΐδος ἡρώεσσιν,
ὄφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
Ἤδη μὲν τότε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακιήων,
ἤδη Κουρῆτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισι
λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
ἑξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
καὶ τότ' ἀναρπάγδην ὀλοὴ Βορέαο θύελλα
μεσσηγὺς πέλαγόσδε Λιβυστικὸν ἐννέα πάσας
νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἵκοντο
προπρὸ μάλ' ἔνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
νηυσὶ πέλει, ὅτε τόν γε βιώατο κόλπον ἱκέσθαι.
Πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μνιόεντα βυθοῖο
τάρφεα· κωφὴ δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κεῖσε
ἑρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν ἀείρεται. Ἔνθ' ἄρα τούς γε
πλημμυρὶς — (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἠπείροιο
ἢ θαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, καὶ ἂψ ἐπερεύγεται ἀκτὰς
λάβρον ἐποιχόμενον) — μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
ἠιόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρ' ἐλέλειπτο.

Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἕλεν εἰσορόωντας
ἠέρα, καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἠέρι δ' ἶσα
τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρα
αὔλιον, εὐκήλῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινε.
" Τίς χθὼν εὔχεται ἥδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
,, ἡμέας; αἴθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
,, δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὁρμηθῆναι
,, πετράων. Ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσι
,, βέλτερον ἦν μέγα δή τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.
,, νῦν δὲ τί κε ῥέξαιμεν, ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
,, αὖθι μένειν τυτθόν περ ἐπὶ χρόνον, οἷον ἐρήμη
,, πέζα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπείροιο;
Ὣς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίῃ κακότητος
ἰθυντὴρ Ἀγκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσεν·
" Ὠλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξις
,, ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
,, τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῆται
,, χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω,
,, τῆλε περισκοπέων, ἅλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
,, ξαινόμενον πολιῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
,, Καί κεν ἐπισμυγερῶς διὰ δὴ πάλαι ἥδε κεάσθη
,, νηῦς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτὴ
,, πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε.
,, Νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόσδε μετέσσυται, οἰόθι δ' ἅλμη
,, ἄπλοος εἱλεῖται, γαίης ὕπερ ὅσσον ἔχουσα.
,, Τοὔνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι
,, ναυτιλίης νόστου τε. Δαημοσύνην γέ τις ἄλλος
,, φήνειεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσσι θαάσσειν
,, μαιομένῳ κομιδῆς. Ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
,, Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
Ὣς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι,
ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσι
παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.

Οἷον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο
ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἠέ τιν' ὄμβρον
ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέῃ ἱδρώοντα
αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι φαντάζωνται,
ἠὲ καὶ ἠέλιος μέσῳ ἤματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἠέρος ἄστρα φαείνῃ·
ὣς τότ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
ἤλυον ἑρπύζοντες. Ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
ἕσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἄνδιχα δῆθεν ἕκαστος
θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
Βὰν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἑκαστέρω αὖλιν ἑλέσθαι·
ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν
καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔπι. Νόσφι δὲ κοῦραι
ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρί.
Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὀφρύσι Πακτωλοῖο
κύκνοι κινήσουσιν ἑὸν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἑρσήεις βρέμεται, ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
ὣς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίῃσιν ἐθείρας
παννύχιαι ἐλεεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.
Καί νύ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν
νώνυμνοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῆναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀνηνύστῳ ἐπ' ἀέθλῳ·
ἀλλά σφέας ἐλέηραν ἀμηχανίῃ μινύθοντας
ἡρῷσσαι, Λιβύης τιμήοροι, αἵ ποτ' Ἀθήνην,
ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
Ἔνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
ἠελίου Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἕσταν, ἕλον δ' ἀπὸ χερσὶ καρήατος ἠρέμα πέπλον.

Αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἑτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικε,
δαίμονας αἰδεσθείς· αὐταὶ δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.
" Κάμμορε, τίπτ' ἔτι τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;
,, ἴδμεν ἐποιχομένους χρύσεον δέρας· ἴδμεν ἕκαστα
,, ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπὶ χθονὸς, ὅσσα τ' ἐφ' ὑγρὴν
,, πλαζόμενοι κατὰ πόντον, ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.
,, Οἰοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ αὐδήεσσαι,
,, ἡρῷσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
,, Ἀλλ' ἄνα· μηδ' ἔτι τοῖον ὀϊζύων ἀκάχησο·
,, ἄνστησον δ' ἑτάρους. Εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
,, ἅρμα Ποσειδάωνος ἐΰτροχον αὐτίκα λύσῃ,
,, δή ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβὴν,
,, ὧν ἔκαμε, δηρὸν κατὰ νηδύος ὔμμε φέρουσα·
,, καί κεν ἔτ' ἠγαθέην ἐς Ἀχαιΐδα νοστήσαιτε.
Ὣς ἄρ' ἔφαν, καὶ ἄφαντοι, ἵν' ἔσταθεν, ἔνθ' ἄρα ταί γε
φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. Αὐτὰρ Ἰήσων
παπτήνας ἀνά ῥ' ἕζετ' ἐπὶ χθονὸς, ὧδέ τ' ἔειπεν.
" Ἵλατ' ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
,, οὔτι μάλ' ἄντικρυς νοέω φάτιν. Ἦ μὲν ἑταίρους
,, εἰς ἓν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
,, δήοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ἑτάρους ἐπὶ μακρὸν ἄΰτει,
αὐσταλέος κονίῃσι, λέων ὣς, ὅς ῥά τ' ἀν' ὕλην
σύννομον ἣν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαρεῖα
φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν' οὔρεα τηλόθι βῆσσαι·
δείματι δ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασι,
βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὔ νύ τι γῆρυς ἐτύχθη
ῥιγεδανὴ ἑτάροιο φίλους ἐπικεκλομένοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφέες· αὐτὰρ ὁ τούς γε
ἀχνυμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρῃσιν
ἱδρύσας, μυθεῖτο πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
" Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
,, στέρφεσιν αἰγείοις ἐζωσμέναι ἐξ ὑπάτοιο
,, αὐχένος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἠΰτε κοῦραι,

„ ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἐκ δ' ἐκάλυψαν,
„ πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χερί, καί μ' ἐκέλοντο
„ αὐτόν τ' ἔγρεσθαι, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
„ μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τῖσαι ἀμοιβὴν,
„ ὧν ἔκαμε, δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
„ ὁππότε κεν λύσῃσιν ἐΰτροχον Ἀμφιτρίτη
„ ἅρμα Ποσειδάωνος. Ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
„ τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. Φάν γε μὲν εἶναι
„ ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες,
„ καὶ δ' ὁπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς, ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὑγρὴν
„ ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διίδμεναι εὐχετόωντο.
„ Οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλά τις ἀχλὺς
„ ἠὲ νέφος μεσσηγὺ φαεινομένας ἐκάλυψεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
Ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύῃσιν ἐτύχθη.
Ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
ἀμφιλαφὴς, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις·
ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἅλμην
ὦρτο θέειν, πνοιῇ ἴκελος πόδας. Αἶψα δὲ Πηλεὺς
γηθήσας ἑτάροισιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
“Ἅρματα μὲν δὴ φημὶ Ποσειδάωνος ἔγωγε
„ ἤδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
„ μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι, ἠέ περ αὐτὴν
„ νῆα πέλειν· ἦ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
„ νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀιζύει καμάτοισιν.
„ Ἀλλά μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
„ ὑψόθεν ἀνθέμενοι, ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
„ οἴσομεν, ᾗ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
„ Οὐ γὰρ ὅ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἴχνια δ' ἡμῖν
„ σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.
Ὣς ηὔδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἥνδανε μῆτις.
Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφὴν,
ὑμέας, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι υἷες ἀνάκτων,
ἦ βίῃ, ἦ τ' ἀρετῇ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους

νῆα μεταχθονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ὤμοισι, φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. Δύην γε μὲν ἢ καὶ ὀϊζὺν
τίς κ' ἐνίποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
Ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
ἔργον, ἀναγκαίῃ βεβολημένοι. Αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος οἴδμασι λίμνης
ὡς φέρον, ὣς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν ἀΐσσοντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρὴ γὰρ ἔκειτο
δίψα δυηπαθίῃ τε καὶ ἄλγεσιν. Οὐδ' ἐμάτησαν
πλαζόμενοι· ἶξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἔνι Λάδων
εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεα ῥύετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπνυον, ἐφίμερον ἀείδουσαι.
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖνος ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαϊχθεὶς
μήλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἰόθι δ' ἄκρῃ
οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρις ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὕδρης Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν ὀϊστῶν,
μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἕλκεσι τερσαίνοντο.
Ἀγχοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλῇς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυφέας ξανθῇσι, λίγ' ἔστενον· οἱ δ' ἐπέλασσαν
ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα, κιόντων
ἐσσυμένως, ἐγένοντο καταυτόθι. Νώσατο δ' Ὀρφεὺς
θεῖα τέρα, στὰς δέ σφε παρηγορέεσκε λιτῇσι.
“ Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ ἐΰφρονες, ἵλατ' ἄνασσαι,
,, εἴτ' οὖν οὐρανίης ἐναρίθμιοι ἐστὲ θεῇσιν,
,, εἴτε καταχθονίης, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
,, Νύμφαι· ἴτ' ὦ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,
,, δείξατ' ἐελδομένοισιν, ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι,
,, ἤ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἤ τινα γαίης
,, ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
,, αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. Εἰ δέ κεν αὖτις
,, δή ποτ' Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκώμεθα ναυτιλίῃσι,

„ δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων,
„ λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ὣς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· ταὶ δ' ἐλέαιρον
ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
βλάστεον ὄρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθόωντα
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἠέξοντο·
Ἑσπέρη, αἴγειρος· πτελέη δ', Ἐρυθηῒς ἔγεντο·
Αἴγλη δ', ἰτείης ἱερὸν στύπος. Ἐκ δέ νυ κείνων
δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὔτως
ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον· ἔκφατο δ' Αἴγλη,
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
“Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὀνείαρ
„ δεῦρ' ἔμολε καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
„ φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεάων
„ οἴχετ' ἀειράμενος· στυγερὸν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
„ Ἤλυθε γὰρ χθιζός τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν
„ καὶ δέμας — ὄσσε δέ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ —
„ νηλής· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἕστο λέοντος
„ ὠμόν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης,
„ τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
„ Ἤλυθε δ' οὖν κἀκεῖνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων,
„ δίψῃ καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον,
„ ὕδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὔ ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
„ Ἧδε δέ ἄρα τις πέτρη Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
„ τὴν ὅγ' ἐπιφρασθεὶς, ἢ καὶ θεοῦ ἐννεσίῃσι,
„ λὰξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ.
„ Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας
„ ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
„ νηδὺν, φορβάδι ἶσος ἐπιπροπεσὼν, ἐκορέσθη.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀσπαστὸν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
πίδακα, τῇ θέον αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυρσαν.
Ὡς δ' ὁπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται
γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἢ ὅτε μυῖαι
ἀμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηυῖαι

ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὣς τότ' ἀολλεῖς
πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
Καί πού τις διεροῖς ἐπὶ χείλεσιν εἶπεν ἰανθείς·
« Ὦ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἑταίρους
„ Ἡρακλέης, δίψῃ κεκμηότας. Ἀλλά μιν εἴ πως
„ δήοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κιόντες.
Ἦ, καὶ ἀμειβομένων, οἵ τ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον
ἔκριθεν, ἄλλυδις ἄλλος ἐπαΐξας ἐρεείνων.
Ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδητ' ἀνέμοισι,
κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὡρμήθησαν
υἷε δύω, πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
Εὔφημος πίσυνος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ
ὄσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος.
Τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν, ἠνορέη τε
ὦρσεν, ἵν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,
Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπῃ λίπε· μέμβλετο γάρ οἱ
οὗ ἕθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεὲς ἄστυ πολίσσας,
νόστου κηδοσύνῃσιν ἔβη διζήμενος Ἀργὼ
τῆλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξίκετο γαῖαν
ἀγχιάλων Χαλύβων· τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσε,
καί οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται
τυτθὸν ἁλὸς προπάροιθεν. Ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἴσατο Λυγκεὺς
τὼς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην
ἢ ἴδεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι. —
Ἐς δ' ἑτάρους ἀνιὼν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
ἤλυθον, Εὔφημός τε πόδας ταχὺς, υἷε τε δοιὼ
Θρηϊκίου Βορέω, μεταμώνια μοχθήσαντες.
Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἔνι Κῆρες ἕλοντο.
Πώεσι φερβομένοισι συνήντεες· εἵπετο δ' ἀνὴρ
αὐλείτης, ὅ σ' ἑῶν μήλων πέρι, τόφρ' ἑτάροισι
δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε,
λᾶϊ βαλών· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφαυρότερός γ' ἐτέτυκτο

υἱωνὸς Φοίβοιο Λυκωρείοιο Κάφαυρος
κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἥν ποτε Μίνως
ἐς Λιβύην ἀπένασσε, θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
θυγατέρα σφετέρην· ἡ δ' ἀγλαὸν υἱέα Φοίβῳ
τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.
Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι Νύμφῃ·
ἡ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκε, κρατερόν τε Κάφαυρον,
ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἑοῖσιν.
Οὐδ' ὅγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
ὡς μάθον οἷον ἔρεξε. Νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ τ' ἔνι ταρχύσαντο
μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἵ γ' ἐκόμισσαν.
Ἔνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἤματι Μόψον
νηλειὴς ἕλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπίη θανάτοιο.
Κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἦμαρ ἀλύσκων
δεινὸς ὄφις, νωθὴς μὲν ἑκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
οὐδ' ἂν ὑποτρέσσαντος ἐνωπαδὶς ἀΐξειεν.
Ἀλλά κεν ᾧ τὰ πρῶτα μελάγχιμον ἰὸν ἐνείη
ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
οὐδ' ὅσσον πήχυιον ἐς Ἄϊδα γίγνεται οἶμος,
οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
φαρμάσσοι, ὅτε μοῦνον ἐνιχρίμψησιν ὀδοῦσιν.
Εὖτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ)
Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
ὅσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὖδας ἵκοντο,
αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
Τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόψος,
λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνῃσιν ἑλιχθεὶς,
σάρκα δακὼν, ἐχάραξεν. Ἀτὰρ Μήδεια καὶ ἄλλαι
ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοίνιον ἕλκος ἄφασσε
θαρσαλέως, ἕνεκ' οὔ μιν ὑπέρβιον ἕλκος ἔτειρε·
σχέτλιος· ἦ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῒ δύετο κῶμα

λυσιμελὴς, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλύς.
Αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα
ψύχετ' ἀμηχανίῃ· ἕταροι δέ μιν ἀμφαγέροντο,
ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτῃ.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλε
κεῖσθαι ὑπ' ἠελίῳ. Πύθεσκε γὰρ ἔνδοθι σάρκας
ἰὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔῤῥεεν ἄχνη.
Αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον
ἐσσυμένως μακέλῃσιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
μυρόμενοι· τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν, πρήθοντος ἀήτεω
ἀμπέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀποτεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὔ τινα μῆτιν
δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
Ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
εὖτέ μιν ὀξύτατον θάλπει σέλας ἠελίοιο·
ῥοίζῳ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε
σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώοντι
λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
ὣς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναιὸν ἐπὶ χρόνον. Αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἔπι μείλια θέσθαι.
Καὶ τοὶ μὲν Φοίβου κτέρας ἵδρυον ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰζηῷ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησε
Τρίτων εὐρυβίης, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον ἀείρας,
ξεινί' ἀριστήεσσι προΐσχετο, φώνησέν τε.
" Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
,, ἐνθάδε νῦν παῤ ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντομένοισιν.
,, Εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ
,, ἄνθρωποι χατέουσιν ἐν ἀλλοδαπῇ περόωντες,
,, ἐξερέω. Δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιΐστορα πόντου
,, θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. Αὐτὰρ ἀνάσσω

„ παραλίης, εἰ δή τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
„ Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφον ἐγγεγαῶτα.
Ὣς ηὔδα· πρόφρων δ' ὑπορέσχεθε βώλακι χεῖρας
Εὔφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
" Ἀτθίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἴ νύ που, Ἥρως,
„ ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
„ Δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βορείαις
„ χρίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις,
„ νῆα μεταχθονίην ἐκομίσσαμεν ἐς τόδε λίμνης
„ χεῦμα δι' ἠπείρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν
„ πῇ πλόος ἐξανέχει Πελοπηΐδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθε,
φωνήσας, πόντον τε, καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
" Κείνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
„ βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἑκάτερθε δὲ λευκαὶ
„ ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
„ ῥηγμίνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
„ Κεῖνο δ' ὑπηέριον θείην Πελοπηΐδα γαῖαν
„ εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
„ δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἁλὸς οἶδμα βάλητε,
„ τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
„ ἔς τ' ἂν ἄνω τείνῃσι· περιῤῥήδην δ' ἑτέρωσε
„ κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὔμμιν ἀπήμων
„ ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος ἰοῦσιν.
„ Ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
„ γιγνέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.
Ἴσκεν ἐϋφρονέων· οἱ δ' αἶψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
λίμνης ἐκπρομολεῖν λελιημένοι εἰρεσίῃσι.
Καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἴσατο λίμνην
εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὔ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. Τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὅ δὴ μακάρων τις ἐναίσιμος ἀντεβόλησε.
Καί ῥά οἱ Αἰσονίδην μήλων ὅ τι φέρτατον ἄλλων
ἤνωγεν ῥέξαι, καὶ ἐπευφημῆσαι ἑλόντα.

Αἶψα δ᾽ ὅγ᾽ ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καί μιν ἀείρας
σφάζε κατὰ πρύμνην, ἐπὶ δ᾽ ἔννεπεν εὐχωλῇσι.
« Δαῖμον, ὅ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῇσδε φαάνθης,
» εἴτε σύ γε Τρίτων, ἅλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,
» ἢ Νηρῆα θύγατρες ἐπικλείουσ᾽ ἁλοσύδναι,
» ἵλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαζε.
Ἦ ῥ᾽, ἅμα δ᾽ εὐχωλῇσιν ἐς οἴδματα λαιμοτομήσας
ἧκε κατὰ πρύμνης· ὁ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
τοῖος ἐών, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐπ᾽ εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὁ δ᾽ ἐπ᾽ αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
ἕσπεται, ἀργινόεντα δ᾽ ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
ὣς ὅγ᾽ ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὁλκήιον Ἀργοῦς
ἦγ᾽ ἅλαδε προτέρωσε. Δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράατος, ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔς τ᾽ ἐπὶ νηδὺν,
ἀντικρὺς μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον ἔικτο·
αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκρη ῥά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κήτεος ὁλκαίη μηκύνετο· κόπτε δ᾽ ἀκάνθαις
ἄκρον ὕδωρ, αἵ τε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
μήνης ὡς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
Τόφρα δ᾽ ἄγε, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσσῃ
νισσομένην· δῦ δ᾽ αἶψα μέγαν βυθόν· οἱ δ᾽ ὁμάδησαν
ἥρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
Ἔνθα μὲν Ἀργῷός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς,
ἠδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασι
βωμοί· ἐπεὶ κεῖν᾽ ἦμαρ ἐπίσχεθον. Αὐτὰρ ἐς ἠῶ
λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξὶ ἔχοντες
γαῖαν ἐρημαίην, πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.
Ἦρι δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀγκῶνά θ᾽ ὁμοῦ, μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὕπερ προὔχοντος, ἴδοντο.
Αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἤλυθε δ᾽ αὔρη
ἀργέσταο Νότου· χήραντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.
Ἦμος δ᾽ ἠέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ᾽ ἤλυθεν ἀστὴρ

αὔλιος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν ὀϊζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότ' ἔπειτ', ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος,
ἱστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
ἱστὸν, εὐξέστῃσιν ἐπεῤῥώοντ' ἐλάτῃσι
παννύχιοι καὶ ἐπ' ἦμαρ, ἐπ' ἤματι δ' αὖτις ἰοῦσαν
νύχθ' ἑτέρην. Ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἔνθεν δ' οἵ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἥ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἁλὶ νήσων.
Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος, ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
ῥηγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
Δικταίην ὅρμοιο κατερχομένους ἐπιωγήν.
Τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων
ῥίζης λοιπὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον,
τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.
Ἀλλ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
χάλκεος ἠδ' ἄῤῥηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος
σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τῆς γε
λεπτὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
Οἱ δὲ, δύῃ μάλα περ δεδμημένοι, αἶψ' ἀπὸ χέρσου
νῆα, περιδδείσαντες, ἀνεκρούεσκον ἐρετμοῖς.
Καί νύ κ' ἐπισμυγερῶς Κρήτης ἑκὰς ἠέρθησαν,
ἀμφότερον δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μή σφι Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσε.
“ Κέκλυτέ μευ! Μούνη γὰρ ὀΐομαι ὔμμι δαμάσσειν
„ ἄνδρα τὸν, ὅστις ὅδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
„ ὃν δέμας· ὁππότε μή οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
„ Ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
„ πετράων, εἵως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.
Ὣς ἄῤ ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο
νῆ' ἐπ' ἐρετμοῖσι, δεδοκημένοι ἥν τινα ῥέξει
μῆτιν ἀνωΐστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἑκάτερθε,
βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δέ ἑ χειρὶ μεμαρπὼς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῗδας ἰοῦσαν.

Ἔνθα δ' ἀοιδῇσι μειλίσσετο, μέλπε δὲ Κῆρας
θυμοβόρους, Ἀΐδαο θοὰς κύνας, αἳ περὶ πᾶσαν
ἠέρα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.
Τὰς γουναζομένη τρὶς μὲν παρεκέκλετ' ἀοιδαῖς,
Τρὶς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον, ἐχθοδοποῖσιν
ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπάς·
λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖε χόλον, ἐκ δ' ἀΐδηλα
δείκηλα προΐαλλεν, ἐπιζάφελον κοτέουσα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῇσί τε λυγρὸς ὄλεθρος
ἀντιάει, καὶ δή τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
Ὣς ὅγε, χάλκειός περ ἐών, ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βρίμῃ πολυφαρμάκου. Ἂν δὲ βαρείας
ὀχλίζων λάιγγας, ἐρυκέμεν ὅρμον ἱκέσθαι,
πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δέ οἱ ἰχὼρ
τηκομένῳ ἴκελος μολύβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
εἱστήκει προβλῆτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.
Ἀλλ' ὥς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίη ὑψόθι πεύκη,
τήν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλῆγα λιπόντες
ὑλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ
ῥιπῇσι μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
πρυμνόθεν ἐξεαγεῖσα κατήριπεν· ὣς ὅγε ποσσὶν
ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο,
ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
Κεῖνο μὲν οὖν Κρήτῃ ἔνι δὴ κνέφας ηὐλίζοντο
ἥρωες· μετὰ δ' οἵ γε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ
ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωΐδος ἱδρύσαντο,
ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἐρετμοῖς
παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
νὺξ ἐφόβει, τήν πέρ τε Κατουλάδα κικλήσκουσι,
νύκτ' ὀλοήν· οὐκ ἄστρα διίσχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἠέ τις ἄλλη
ὠρώρει σκοτίη μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων.
Αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀΐδῃ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,

ἠείδειν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσσῃ
νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπῃ φέροι. Αὐτὰρ Ἰήσων
χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλῃ ὀπὶ Φοῖβον ἀΰτει,
ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρρεεν ἀσχαλόωντι
δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,
πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
Λητοΐδη, τύνη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας
ῥίμφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
ἧνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑψόθι τόξον·
μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἴγλην.
Τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ' ἐφαάνθη
νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἱππουρίδος ἀντία νήσου,
ἔνθ' εὐνὰς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἠὼς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος, σκιόεντά τε βωμὸν
ποίεον· Αἰγλήτην μὲν, ἐϋσκόπου εἵνεκεν αἴγλης,
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε, λισσάδα νῆσον
ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνε.
Ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέζειν
ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλοῖς
ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης δμωαὶ Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλων σθένον, οἷα θαμειὰς
αἰὲν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὁρόωσαι.
Τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπιστοβέεσκον ἔπεσσι,
χλεύῃ γηθόσυνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσι
κερτομίη, καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. Ἐκ δέ νυ κείνης
μολπῆς ἡρώων, νήσῳ ἔνι τοῖα γυναῖκες
ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἱλάσκονται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσατ' ἔπειτ' Εὔφημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
ἀζόμενος Μαίης υἷα κλυτόν. Εἴσατο γάρ οἱ
δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ

ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπὸ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνὴ βώλοιο πέλειν, ὀλίγης περ ἐούσης,
παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δέ οἱ ἐν φιλότητι
ἄσχετον ἱμερθείς· ὀλοφύρετο δ', ἠΰτε κούρη,
ζευξάμενος τὴν αὐτὸς ἑῷ ἀτίτηλε γάλακτι·
ἡ δέ ἑ μειλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι·
“ Τρίτωνος γένος εἰμί, τεῶν τροφός, ὦ φίλε, παίδων,
,, οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆες.
,, Ἀλλά με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
,, ἀμπέλαγος ναίειν, Ἀνάφης σχεδόν· εἶμι δ' ἐς αὐγὰς
,, ἠελίου μετόπισθε, τεοῖς νεπόδεσσιν ἑτοίμη.
Τῷ δ' ἄρ ἐπὶ μνῆστιν κραδίῃ βάλεν, ἔκ τ' ὀνόμηνεν
Αἰσονίδῃ· ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἑκάτοιο
θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο, φώνησέν τε.
“ Ὢ πόποι, ἦ μέγα δή σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
,, Βώλακα γὰρ τεύξουσι θεοί, πόντονδε βαλόντι,
,, νῆσον, ἵν' ὁπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσσονται
,, παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξε
,, τήνδε τοι ἠπείροιο Λιβυστίδος. Οὔ νύ τις ἄλλος
,, ἀθανάτων, ἢ κεῖνος, ὅ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἁλίωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
Εὔφημος· βῶλον δὲ, θεοπροπίῃσιν ἰανθείς,
ἧκεν ὑποβρυχίην. Τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρθη,
Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφὸς Εὐφήμοιο,
οἳ πρὶν μέν ποτε δὴ Σιντηΐδα Λῆμνον ἔναιον·
Λήμνου δ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσι,
Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
Σπάρτην, Αὐτεσίωνος ἐῢς πάϊς ἤγαγε Θήρας
Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρης
ἐξ ἕθεν. Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφήμοιο.
Κεῖθεν δ' ἀπτερέως, διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες,
Αἰγίνης ἀκτῇσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίη μετὰ νῆάδ' ἱκέσθαι.
Ἄμφω γὰρ, χρειώ τε, καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.

Ἔνθ᾽ ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ᾽ ἀγῶνα πόδεσσι
κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.
Ἵλατ᾽, ἀριστήων μακάρων γένος· αἵδε δ᾽ ἀοιδαὶ
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν ἀείδειν
ἀνθρώποις. Ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ᾽ ἱκάνω
ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὔ νύ τις ὔμμιν ἄεθλος
αὖτις ἀπ᾽ Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
οὔτ᾽ ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἕκηλοι
γαίην Κεκροπίην, παρά τ᾽ Αὐλίδα μετρήσαντες
Εὐβοίης ἔντοσθεν, Ὀπούντιά τ᾽ ἄστεα Λοκρῶν,
ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασηΐδας εἰσαπέβητε.

VARIAE LECTIONES

GUELPHERBYTANI CUM BRUNKII

EDITIONE COLLATI CODICIS.

(Lectiones, cruce insignitas, in textum nostrae editionis recepimus.)

LIB. I. Vers. 1. παλαιγενέα. V. 5. Πελίας. V. 8. τεὴν gloss. interlin. ἰδίαν. V. 14. Ἥρας. V. 17. καὶ pro κεν. V. 18. ἔτι κλ. V. 19. καμεῖν. Fortasse καμμεῖν pronunciandum, Cf. Lib. III. 137. μέν οἱ et Lib. I. 96. cum Homer. Il. VI. 449. IIII. 165. — Ibid. leg. ὑποθημοσύναισι. V. 29. † Ἀκτῆς Θρηϊκίας. Ibid. ἔτι τ. V. 37. Πιρεσίας. V. 39. ἀπόπροσθεν. Contr. metr. Steph. ἀπόπροθεν. V. 40 Λάρισαν. V. 42. ἐπιθωρήσσοντο. Jonico more, omisso augmento, ut saepius Noster. V. 48. ἐνικριθῆναι ut et vers. 227. Cf. Lib. IIII. v. 1595. V. 49. εὐῤῥήνεσσιν sic omnino legendum! Vid. Praefat. nostr. V. 51. πολυλήια. gl. interl. πολλὰ λήϊα ἔχοντος. V. 54. Αἰολίδης. Ibid. Ἀμφρύσοιο. Cf. Virg. Georg III. 2. V. 55. Εὐπολέμεια. V. 58. Κειναΐδης sic ubique V. Praef. nostr. V. 59. ἔτι κ. V. 60. σφόδρα pro σφέας. V. 61. † ἀριστήων. V. 62. ἐγκλίναι. V. 63. ἐδύσετο. Steph. ἐδύσσετο. V. 71. et 73. Ἐρυβώτης. V. 74. ἦεν pro ἤκεν. Gl. interl. ὑπῆρχεν. V. 76. δαΐοισι Ibid. † κλίνωσι sens. hostes in fugam verterint turmas. V. 82. † κακῶν sic et St. quod et nobis placet propter ἐπαυρεῖν. Cf. 1, 677. II. 174. V. 86.

Ἴφιτος supra adscript. Ἴφικλος. V. 87. ἀπηνέες. V. 98. † ἔχεν. V. 101. Ἐρεχθεΐδας. V. 103. † κεινὴν, supra ει οἱ adscripto. V. 105. Ἀγγυάδης εὔφαία. V. 106. Θεσπεσίων. V. 110. ἐλδομένοισι. V. 115. Φιλίας. V. 116. Διωνύσσοιο, male; nam antepenultima semper prodicitur. V. 119. Πυρώ. Propert. II, 3, 53. Pero. V. 134. † ἢ ad γενέθλην referendum. V. 138. περὶ. V. 140. Οἰωνοῖσι. V. 144. ἐδίδαξε. V. 150. νεισομένοις, Sic et Steph. V. 155. † κατὰ. V. 157. † ὅσσοι Πύλῳ. Sic et Steph. Cf. vers. 1150 et 1174. V. 167. σφετερῄσι. Ibid. ὄπασσεν. V. 170. ἔγκρυψε. V. 171. γ᾽ἐῤῥητύσειε. V. 174. ἵετο sic et Steph. V. 179. Πολύφημος. V. 180. ποδωκηέστατον, quod Brunckii causa admoneo, qui hic legisse vult ποδωκειέστατον; quod de Medic. tantum valet. V. 183. † βάπτεν. V. 186. πολίεθρον. V. 188 † Παρθενίης. Cf. v. 768. et Scholiast. Ibid. ἴσορε. V. 190. Οἰνείδης cf. v. 58. V. 191. ἀλκήεις Cf. Brunk in Append. et v. 180. Erravit Vir summus. V. 197. νόσφι. Ibid. ἐπελθέμεν glossa interl. ἐπελθεῖν. V. 204. πόδα Sic et Steph. Ibid. ὃ δέ τις pro οὐχ ὅ τις. V. 205. † ἦεν. et Steph. V. 211. Ζήτης αὖ. V. 213. ἐσχατιαῖς gl. interl. ἐν τοῖς ὁρίσμασι. V. 214. ἀνεθρέψατο. V. 217. κλείεσιν. V. 219. ἐρυμνάς. V. 227. ἐνικριθῆναι; cf. v. 48. V. 230. πάντες. V. 234. † ἐπάρτεα. V. 251 Δειλὸς, Attici, poëtae in primis, masculino genere pro feminino utuntur V. c. Hom. Il. 8, 455. Eurip. Suppl. 967. Bacch. 826. V. 253. † ἦεν quod et Steph. habet. V. 260. ὑπὸ προμολῇσι κιόντες gl. interl. προαυλίαις καὶ προεξόδοις πορευόμενοι. V. 262. βεβολομένη. V. 268. τὰ πρῶτα sic ubique Noster habet; quem scribendi morem et nos paulo infra semper secuti sumus. — V. 273. ἐνυφέλιξε. V. 275. ὅσον ἐρεχθεῖ, prius contra metrum, posterius Homerica locutio est, ut in Hym. in Apoll. 358. Il. 23, 317. At et ὀρεχθέω. Il. 23, 30. occurrit. Cf. Heyne in Observatt. ad h. l. V 281. τάρχυσα χέρεσσι. In margine adscriptum legitur τὸ σ ἐκβάλλεται τοῦ μέτρου ἕνεκα. V. 285. κεν ἑοῖσι γε λείψομαι.

Λελείψομαι — quod cum Brunkio et Beckio retinui — minime fut. exact. est; quod tironum gratia h. l. admoneo. Cf. quaeso Hom. Il. ε. 238. γ. 138. ρ. 155. (o, 140.) O, 215. ψ. 543. ω. 158. Plato Gorg. p. 506. Polit. Lib. v. p. 457. Thucyd. v. 71. in fine et 104. Simili iure fut. III. Activi substituendum esset. Cf. Hom. Il. χ. 222. Aristoph. in Pac. 3180. Thesmophor. in fine Odyss. φ. 153. 170. ν, 358. ω. 313. Est enim mera Attica distractio, qua in omnibus, inprimis Attici, utuntur temporibus. V. 286. δυσάμμωρος. V. 290. ὤ μοι. V. 301. θεοπροπίῃσιν. Cf. v. 487. et Steph. V. 306. ὦρτο. contr. metr. V. 316. ἀποπλαχθεὶς. V. 322. ἐπιδόντες. V. 323. πανσυδίῃ supra ν σ adscriptum est. At Noster semper πανσυδίῃ habet ut II, 759. 1064. etc. hinc nos, ut et Heyne et Wolf in Homero semper, eandem formam, quia facilior pronunciatu est, retinuimus. V. 332. ἐφοπλίσασθαι. Sic et Steph. Rectius σ duplicatur. Il. IX. 66. VIII. 503. Odyss. VI. 69. Cf. tamen adnotat. v. 267. in Corrigendis. V. 333. γὰρ pro μάλ' Ibid. ἐπαρτέως quod contrahendum esset ut v. 887, 980. 1106. et saepius. V. 339. † ὑμείων ad ἔλεσθε refero, ut et Beckius V. C. monet. V. 341. νέον Cf. 382. V. 350. ἀγόρευσεν Cf. v. 475. et Il. θ. 29. V. 364. πυθόμενοι gl. interl. μαθόντες. V. 372. ἔσω Steph. ἔσσω cf. 332. V. 376. κλίναν. V. 378. Ὕψι δὲ ἔνθα. V. 379. σκαλμοῖσιν. V. 380. ἀμφοτέρωθεν, sic et Steph. V. 384. μιῇ. V. 389. † κήκιε. V. 393. ἐβάλλοντο. V. 395. κληῖδας, sic et Steph. Ibid. διεμοιράσαντο. V. 399. κληῖδα. V. 401. ἐρύσασθαι contr. metr. V. 402. ὁπλίζοντες gl. interl. ἑτοιμάζοντες. V. 403. ἐπακτίῳ. V. 409. παρέσχεθεν. V. 413. χρωμένῳ contr. metr. V. 416. ἂν pro ἄψ. V. 427. μέτωπα. V. 431 † περιῤῥηδὴς gl. interl. περιφερὴς. Cf. Odyss. χ. 84. Brunkius sibi ipse in hac scripturae ratione non constat; videsis Lib. II. 389. III. 71. IIII. 686. 1646. Quod ad vers. 1497 Lib. IIII, profert, nihil probat; nam ἐπὶ et ῥήνεσσιν duae voces sunt,

quae falso contrahuntur. V. 442. ἔασσιν. Sic semper Noster. V. 443. συγερῆς. V. 445. Κακοῖσι contr. metr. aut δεδῶς pronunciand. cf. v. 333. V. 448. θεοπροπίας. Noster Atticam formam saepius habet. V. 456. † ἀφυσσαμένων. Cf. v. 1209. et Lib. IIII. 669. ubi Beckius cum Brunkio aoristum retinent. Videsis et Il. I. 470. 471. III. 295. ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν. At et ἀφυσσομένων poni potest, ut Il. ψ. 220. si de re infecta et adhuc durante loquitur. V. 465. ἀτίζει. V. 467. οὐδέ μ'. V. 469. ἀκράατον. V. 479. ἔασσι. Ibid. περ pro κεν. V. 487. ἐνίσπες. gl. interl. εἶπες. V. 492. deest κε. V. 494. κατερήτυθεν gl. interl. ἐκόλυθησε. Ibid. ἂν h. e. ἀναστάς. Vid. Schol. Mallem ἀν pro ἀνὰ ad πείραζεν; estque tmesis ut v. 1110 et 1111. ἀν—βαῖνον Odyss. XVII. 262. V. 496. Ἤειδεν. V. 502. † αὐτῇσιν propter Νύμφῃσι melius sonat. V. 503. † Ἤειδεν. V. 513. πλήξαντο gl. interl. ἐθαύμασαν Supra adscriptum est ἢ λήξαντος. V. 515. θέλκτην. V. 523. † ἀρτύνασθαι. Cf. Il. μ. (XII.) 43. 86. V. 526. Deest τό. V. 548. † γένος. V. 551. † Τριτωνίδος. Cf. v. 109 IIII. 260, 1311. 1391. V. 554. † Φιλλυρίδης. V. 558. † Πηλείδην Cf. v. 58. Versus 561. et sequentes usque ad v. 861. desiderantur. V. 862. ἐλίννυον. haud male. V. 863. ἀολλίσας gl. interl. συναθροίσας. V. 864. μετέειπε. V. 872. ἕκαστοι. V. 879. περιβρομέωσι gl. interl. ἠχῶσι. V. 881. † ἄλλοτέ τ' ἄλλον. V. 882. † ἀμέργουσιν propter sonum τὸ ν retinui. V. 883. ἐνδυκέως gl. interl. ἐπιμελῶς. V. 888. Νίσσετο supra ι legitur ει. Ibid. ἀπήμοσιν. Sic et Steph. V. 891. † ἐμεῖο. Ibid. ἢ καί. V. 892. † ἐθέλῃς. V. 893. ἑοῖο pro τοι. V. 895. τε ἐκτελέσθαι. V. 905. † τέκηαι. V. 909. σφίσιν. V. 912. σφιν pro σφίσιν. V. 918. † θαρσύτεροι. V. 926. σφιν. Ibid. † ἄητο. Cf. Corrigenda! Nam prior pes ut Il. φ. 124, (cf. et E, 567.) non est dactylus, et tertius anapaestus, ut Il. χ. 5, reiiciendus est. In prima sede anapaestus tantum locum habere potest. V. 941. † Ἄρκτον. V. 942. τὰ pro τό.

Ibid. ναιετάεσι, quod et tolerari potest Cf. enim Lib. II. 998, 999. et 1000. ubi νοσφι ter repetitur V. 947. † δ' αὖ. V. 952. τὰ πρῶτα cf. v. 168. et 1212. V. 959. † Νηλεΐδαι. V. 960. † Ἰησονίης — Ἀθήνης. V. 967. στησάμενοι pro εἰσάμενοι. V. 972. Ἶσον pro νεῖον. V. 975. Μείοπος pro Μέροπος. V. 978. † ὅς. V. 985. καὶ pro κεν. V. 990. † πέτρης. V. 993. σφιν. V. 995. † ἀμφιῤῥῶγας. Ibid. ἔβαλον. V. 1004. στιχηδόν. V. 1008. ὕπερθεν. V. 1015. † ἔθεεν. V. 1017. ἀντίαν. V. 1020. ἧπερ. V. 1022. ἂν ἀνιόντας. V. 1032. ἑοῖο. V. 1035. ἀνέπλησεν. V. 1036. θνητοῖς contr. metr. V. 1037. ἐκτοσθεν male. V. 1046. Οἰνείδης recte. V. 1073. μυληφάτοιο male. V. 1074. † διαζώεσκον more Jonum. Cf. v. 42. V. 1078. τραχεῖαι. V. 1097. πεπότηται. V. 1098. † ἄνεμος. V. 1100. εἰσαναβαίνῃ. V. 1105. † ἐγρομένοισιν. V. 1122. ἐῤῥίζωνται ut 1097. V. 1125. ἐγκαλέοντες. V. 1129. Κρηταέες. V. 1132. ἐώργας gl. interl ὀργάς. Cf. Lib. IIII. 1778. ἐριωλαὶ et gl. interl. ibid. πνοαί. Hesych. ἐριωλαί explicat ἀνέμων συστροφαί, αὖραι, πνοαί. V. 1133. ἐπιλείγεον gl. interl. ὑμνόων. Ibid. δὲ ἱερ. V. 1134. ἀρωγῇ. V. 1142. δένδρα μὲν Cf. Il. ε. 358, ubi Ernesti, pronuntiando fuisse λ geminatum, autumat, ac si esset πολλάλλισσομένη. Videsis et quae supra v. 19. admonuimus. V. 1145 † ἐρῇσιν melius sonat propter seq. σ. V. 1146 † ναῖε. V. 1148. † ἄλληκτον. V. 1154. † ἀπολλήξειε. V. 1157. βίην. V. 1159. ἀγρομένοιο gl. interl. ἀγειρομένα. V. 1160. ἠερέθονται ut v. 1097 et 1122. V. 1161. καὶ δὴ pro καμάτῳ. V. 1162. † πανσυδίῃ. Cf. v. 373. V. 1165. Ῥυνδακίτας. V. 1166. † παραμέτρεον. V. 1167. † τετρυχότος gl. interl. καταπονηθέντος τετρηχ. Cf. Il. β. 95. η. 346. V. 1170 † παλιῤῥοθίοισι. V. 1171. ἀήθεσσον. V. 1174. † δὲ πρ. Ibid. † τετριμμένα. V. 1177. Κυανίδος. V. 1180. σφιν. V. 1187. † ἑταροισιν. Ibid. εὖ ἐκιτ. Recepi ἑοῖς ex Brunkii οἷς εὖ. V. 1192. πέλοι. V. 1193. Deest τε ante καί. V. 1195. † αὐτοῖσιν. V. 1197. λοβε male. V. 1199. † βαθυῤῥιζον. V. 1200. ναὸς supra α η

adscripto. V. 1202. χειμερίης. V. 1203. ἐμπλήσασα. V. 1204. † αὐτοῖσιν. V. 1207. † χαλκίησι κάλπισι, ν propter metr. in χαλκίησι adieci. V. 1208. † κρήνης. V. 1209. ἀφυσάμενος, iam animadversum est, λ, μ, ν, ρ, σ, in pronunciando saepius addenda esse. V. 1210. ἐπαρτίσειεν. Cf. vers. anteced. V. 1212. † τὰ πρῶτα. V. 1222. † ἀμφίγυοι. V. 1223. μέλεται pro μέλε contr. metr. V. 1226. ὅσσαι. V. 1227 ἀπόπροσθεν. V. 1232. βαλε. V 1234. † τὰ πρῶτα. V. 1238. † κῦσσαι. V. 1244. ἀπόπροσθεν. V. 1245. † ἐπίκερσε. gl. interl. ἐπέκοψε. V. 1247. κάμνησιν contr. metr. V. 1250. † νέεσθαι. V. 1251. † πέλοι. V. 1259. ἄγωσιν. V. 1265. μύοπι. V. 1266. πείσεα. V. 1267. † ἄπαστος gl. interl. ἄγευστος. V. 1271. † μεταλλήγων. V. 1276. † εἴσβαινον. V. 1279. φορέοιντο. V. 1289. ἕλεν. V. 1292. κλέος pro κῦδος. V. 1295. τόνδε. V. 1302. οἵ τε σφιν. V. 1305. ἀμφιῤῥύτῃ contr. metr. V. 1320. ἐξανύσαι. V. 1325. ἀποπλαγχθέντας. V. 1334. deest τε. V. 1338. ἀλήτην. V. 1342. ἄλλον pro ἄλλῳ. V. 1343. δηρίσασθαι. V. 1344. ἁρμοθέντες. V. 1351. ῥύσσαί recte; at propter ὄπασσαν retinui orthograph. vulg. Ibid. ὄπασαν. V. 1353. † ἀπολλήξειν. V. 1359. † λάβρως ἐμπνείων. V. 1363. Et hunc versum Codex noster habet.

LIB. II. Vers 1. † αὔλεις. V. 5. † ἀεικέως, metri causa ἀεικῶς legendum; gl. interlin. σκληρῶς. V. 8. καὶ δὲ τότε. V. 13. κε. V. 17. † κῦ. V. 23. † ὡς ἀγορ. V. 25. † ἐσέδραμεν gl. interl. ἔτρεχεν. V. 26. ὄρεσσι. V. 30. φάρος. V. 31. λεπταλέον. V. 33. † αὐτῇσιν propter sonum. Ibid. καλάβροπα gl. interl. ῥάβδον. V. 38. † Τυφωέως, trisyllabum. V. 46. εὔτροχαοι male. V. 55. δέ κεν — κ' ἐθέλοισθα. V. 60. † ἐρίδαινεν ut saepius Homerus. V. 61. † οἷοι ut sibi (caestus) ante pedes positi erant. V. 63. Βιαντίδης. V. 67. ἱμάσσι non necessarium, penultima enim longa est. Cf. Hom. Il. κ. (X.) 262. V. 71. θοὴν ἐπὶ νῆα. Cf. Hom. Il. δ. (IIII). 424. V. 72. ἰεμένε. V.

76. † αἴσσων gl. interl. ὁρμῶν; optime ad μῆτιν referendum et cum νοήσας construendum. V. 77. ἄατος· V. 78. † στῆ propter sequens καὶ omnino sic legendum. V. 82. ἀμφοτέρωθεν. V. 94. ἄχ' gl. interl. λύπη. V. 96. ἄμ'. V. 99. † σιγύννους. V. 104. † ἀμφοτέροισι κεάσθη. More Jon. ut fere semper Noster scribit, V. 107. † βάλεν. V. 111. Βιαντίδαο. V. 119. μέλαν pro μάλα. V. 126. † μαίνονται. V. 132. † αἰ δή τοι. V. 135. † ἀλλὰ κέδασθεν. Cf. v. 104. V. 140. Μαρυανδυνῶν. V. 145. † ἀναλκίῃσιν. V. 146. κόμισσε. V. 148. πυγμαχίην. V. 150. † θεσμοῖσιν. V. 151. † ἀκήδεστον gl. interl. ἀνελεήμονα, ἀφρόντιστον. Ibid. † τόνδε. V. 155. μὲν pro δή. V. 160. τῇ καὶ τῇ. Ibid. † ἀνῆπτον. V. 164. † δροσερὰς. V. 170. ἀμφέρεται. gl. interl. ἀναφέρεται. Ibid. αἴσσοντι ἐοικῶς. V. 171. νεφέλων. V. 173. ὑπὲρ pro καθάπερ. V. 180. εἵνεκε. V. 181. † ὄσσαν gl. interl. θείαν φωνήν. Ibid. ὀπίζεται. contr. metr. Cf. Lib. I. 1160. V. 187. διὰ pro διέκ. V. 192. † καί, μὴ καί, pro καὶ μή, vel non, ut recte Beckius V. C. ad h. l. Ibid. λευκανίηνδε. V. 193. † ἑστηώς. Ibid. ἀπέπνευε. V. 195. † παριόντας. V. 203. ἐπαυλείοιο. V. 205. ἀμβληχρῷ. V. 210. κρυεροῖο contr. metr. V. 214. καμάτοισι. V. 217. ἧς περίαλλα. V. 225. † ἐπίῤῥοθον. Ibid. ῥεῖα. V. 227. δηέριαι male. V. 230. οὐδέ τις. V. 231. ἐληλαμένος. V. 237. † δέ μ' ἔγ. V. 239. † Κλειοπάτρην † ἦγον ἄκοιτιν. V. 244. † στυγερώτερον. gl. interl. μισητότερον. φοβερώτερον, V. 246. ἀτροπίῃσι gl. interl. κακεργίαις. V. 254. γέρων. V. 259. καὶ τότε δ' ὀφθ. V. 260. οἶδε pro ὧδε. V. 266. δῆτα. V. 268. † καὶ πρόφατοι; ut ἀπρόφατος, improvisus i. q. ἀπροφανής, sic πρόφατος, i. q. προφανής, conspicuus, perspicuus; quod h. l. melius de fulminibus dici potest, quam ἀπρόφατοι, improvisae de H. Prius poëtico mori magis convenire mihi videtur. V. 275. ἐκ ἐνεπέσθην. V. 277. Φινῆα. V. 281. ἄκροις Cf. Lib. I. 251. V. 300. μεταχρονίη gl. interlin. ἡ εἰς ὕψος φερομένη. Plerique codd. μεταχρονίη hic et aliis locis Apollonii (E.

g. v. 1151. IIII. 952. 1568. —) legunt. Μεταχρόνιος, ὁ, ἡ, derivandum esse videtur a χρόνος, quod antiquitus κρόνος scribebatur, quorum origines sunt κέω, κέρω, χέω s. ut Etymologus (sub voc. χρόνος) ῥέω; (παρὰ τὸ ῥέω, ῥόνος καὶ χρόνος) hinc χρόνος s. κρόνος (ut nostrum Zeit, Tied a ziehen, teien, et Latinorum tempus a Graec. τέμνω; videsis Praefation. ad Platonis Doctrin. de Deo a nobis Lips. editam p. XXXIII. et Voss. Etymolog.) notionem findendi, secandi et extendendi involvit; et μεταχρόνιον, ut μεταχθόνιον (quod a χθὼν, cuius origo est κτέω, κτείνω; s. ut Etym. παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χώννυσθαι) suspensionem et sublimitatem, s. extensionem rei, significat; ergo sublime, et respondet τῷ ἠερίῳ v. 227. h. Libr. et Libr. IIII. 954. — Tale quid et Nostrum sensisse ex glossa interlineari patet. — V. 303. Deest τέ. V. 309. ἐσχάτῃ. V. 312. ἀτρεκέως. contr. metr. V. 313. ἀφραδίῃσιν. V. 316. † χατέωσι gl. interl. χρήζωσι Indicativus mihi propter αὐτὸς βέλεται melius placet; contra Jovis dignitatem est incerta oratio χατέωσι. V. 324. ἡμετέρης. V. 327. ἰθύνετ' et metro convenit Cf. Odyss. XII. 82. Il. XVI. 475. V. 333. τέμνεσθ' contr. metr. V. 339. † ἐξαλέασθε sic plures codd.; et auctoritati vatis magis convenit; vates enim, ut Dii (cf. v. 316.), haud mentiuntur; vera pronunciant! V. 340. † κέλλει Cf. Odyss. XV. 238. εἴκεν si — quidem et 254. Si ferrea quidem est Argo; Deae quoque opus sit Argo. Vid. infra v. 1186. seqq. V. 342. εἰκέ melius κέν propter metr. V. 348. † ῥηγμῖνα naturae et poëtae magis convenit. V. 352. Μαρυανδυνῶν. V. 354. † ἄκτῃ. Cf. v. 356. et 360. V. παρανίσθε, ut saepius Noster ε pro ει. V. 358. Μενεδήιος. In margine Ἐνετήιος. V. 359. † Πέλοψ, quod et rectum est. V. 362. κεν pro καὶ. Ibid. Βορέω et σχίζονται contr. metr. V. 367. † ἀγχιῤῥόος. V. 375. ἔχοντες. V. 376. πολύῤῥηνες ut Il. IX. 154. 296. Odyss. XI. 256. V. 380. † ὑπώρειάς τε ut Il. XX. 218. Post vers. 381. (post τεντήναντες) sequuntur hi duo versus

κάλλιμα καὶ πύργυς εὐπηγέας οὓς καλέυσι
μέσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασαι.

Quibus post vers. 1015. (post ἄμειβον) recte Brunkius locum concessit. V. 387. † ὁπότε. V. 391. διηνεκέως c. m. V. 393. ἔασαι. V. 394. φῦλλα. V. 395. Σάφθειρες supra φ π adscripto. c. metr. V. 399. Κυταΐδος. V. 404. † σκιόεν. Cf. v. 348. Ibid. Ἄρεως. V. 307. † ἀναιδέα plur. pro duali ponitur. Theocrit. Eidyll. XXII. 169. Odyss. XVIII. 63. V. 411. διήκεο Cf. Il. XIX. 186. V. 413. δέ κεν. V. 414. ὑμῖν. V. 415. ᾽ σπαςῶς. gl. interl. ἀσμένως. V. 423. † θεῦ. Cf. Il. XIX. 394. I. 516. V. 425. † δέ με. V. 426. δύω. V. 432. † τάσδε. V. 434. ἐριπῶν. V. 437. † πέρι πολλὸν, Ibid. μετέειπεν. V. 441. † πάρει. Cf. Cyropaed. Xenoph. IIII. 5, 11. Amat Noster formam Atticam. V. 442. † γηθήσεις; nam οἴω, s. οἶμαι, inclusum parenthesi, non minus ironice, quam serio usurpari solet, ut Latinorum credo, opinor. Exempla obvia Il. VIII. 536. XIII. 153. — V. 454. ἔχρα ἐνδυκέως male. V. 456. † τοῖσιν. Ibid. ἦεν. V. 457. ἀσπάσιν τε. V. 467. προσηύδα supra προς adscript. μετ. V. 468. ἔασσιν. V. 471. μογήσῃ. V. 473. Τρώχεσκεν. V. 474. τι pro τις. V. 479. ἔτι pro ἔπι. V. 483. ἐγὼ μὲν. V. 494. ἀνυμένοιο. V. 498. † ἐτήσιοι Cf. Lib. I. 251. V. 503. ἔτι pro ἔπι. V. 504. † χθονίης. V. 505. Μυρτώϊον. V. 507. † πολυλήϊον. V. 509. μακραίων. V. 512. θεοπρεπίαν, τε ante θεοπροπίαν deest. V. 521. Παράσιον. V. 549. πόρον. V. 550. ἀμφοτέρωθεν. V. 575. † ἔλε (et v. 577. ἔλε.) Ibid. φόβος Cf. v. 607. Ibid. αὖτις (animadvertas αὖτις v. 474. αὐτὸς v. 475. αὐτῶν et cf. cum vv. 998 — 1000. ubi toties νόσφι repetitur. V. 581. ἀποτμῆσαι. V. 585. † ὑπέρ. V. 590. † δ' ἀνυπείκαθε. V. 601. ἀσφάλτοιο. V. 605. † νωλεμὲς. Sic omnes codd. V. 607. ὀκριόεντος, gl. interl. μισητῦ καὶ χαλεπῦ. V. 614. συνάροσσε, supra ο, α adscripto. gl. interl. συνήρμοσε. V. 619. προτέρωσεν. V. 622. † τιή pro τί δή ut I. 793. II. 390. V. 625. δὲ καὶ contr. metr. V. 630 † βαίνομεν. Ut Homerus ἴομεν. Il. II. 440. IX. 621.

Ibid. ἔασσιν. ut semper. V. 632. † τὸ πρώτιστον. V. 636. δείδεχ' ἑταίρων. V. 640. † ἐπιῤῥήδην; (at v. 650. recte et Noster ὠκυρόην, antepenultima enim corripitur). V. 653. δόμοισι. V. 656. ἐθελαμὸς male. V. 657. συναλέσκεν. ν geminandum est. V. 659. † βαθυῤῥείοντα. V. 671. καλέεσιν. V. 672. εἰσελάσσαντες. V. 676. ἑκάτερθεν. V. 677. βοτριόωντες, V. 680. κλύζε. V. 682. αὐγάσασθαι. V. 686. τοι ante δή. et deest μέν. V. 691. † θύσομεν. V. 692. Νῦν δ' αὔτως λοιβῇσί τε μειλίξασθαι κνίσσῃ. V. 698. † ἐκ δέ νυ. V. 705. πετραίῃ — δειράδι ut Hom. in Hymn. in Apoll. 281. V. 706. † Δελφύνην a Δελφὺς i. e. μήτρα, καὶ ὁ ἐν Δελφοῖς δράκων Hesych. Cf. et Schol. et Dionys. Alex. v. 438. V. 711. Deest δέ. V. 718. ἔμφρονος. Ibid. † ὄῤῥ'. V. 723. Μαρυανδυνῶν. V. 725. κάλωαι. gl. interl. σχοινία. V. 729. ἠλιβάτοισι. V. 730. † δερκομένη. V. 731. τοῖσι. V. 733. πεφύασσι. V. 735. κοίλην ὕπαιθα νάπην. V. 737. ὀκριόεντος. V. 745. ἠοίην. Ibid. φάρυγξ. V. 748. Μαριανδυνῶν ut et 753. V. 749. † αὐτῇσιν. V. 755. deest γ'. V. 759. † πανσυδίῃ. V. 760. † πολίεθρον. V. 761. ἔπεσσι. V. 769. † θεοπροπίαν Attica forma saepius utitur Noster. V. 776. † ἐμεῖο. V. 779. χνοάοντας. V. 784. πάντεσσιν. V. 792. † Ἀλλά με. V. 794. γαίας. Ibid. ἐβάλλοντο. Cf. 672. 784. V. 795. † βαθυῤῥείοντος. V. 796. ἔδωσκεν. Ibid. γ' pro γε. V. 797. ἐμπελάσαι. V. 799. † τῷ Cf. Beckii Edit. in Animadv. ad h. l. V. 804. δι' ἐξ ἁλὸς pro διαμπερὲς. V. 806. ἀκτῆς, V. 809. † σφιν propter metr. V. 823. † ποταμοῖο pro πεδίοιο. V. 827. † ἐγκλάγξας, ἐν vim voci addit, ut ἐναίρω — aut habet vim minuendi ut ἐνδιδόναι, remittere; utrumque, prout vulneribus affectum fuisse vis, sensui h. l. convenit. V. 831. βεβρυχεὸς male. V. 832. † τοὶ pro τὸν partic. enclit. V. 835. † ψυχοῤῥαγέοντα. V. 840. λαοτόμησαν. V. 842. δ' ἔνεπι; hinc nos ἐπι recepimus. V. 843. † φάλαγγι. Ibid. † θαλέει metri causa pronunciandum θαλεῖ. Hesych. θαλέει θάλλει, ἀνθεῖ, a θαλέω hinc θαλέθω. Vertas: monu-

mentum super, etiam posteris visendum, ex nautico oleastro, phalanga et foliis viret, paululum infra promontorium Acherusium. V. 844. † δέ με. V. 847. Νεισαίοισι. Ibid. † ἐπιῤῥήδην. V. 851. † ἔτ' αὖτις. V. 854. ἦεν. V. 855. ἑκατέρω ut Lib. IIII. 90 et 1293. V. 857. † εἰσόκ' gl interl. ἕως ἄ. Ibid. † Ἀβαντιάδαο. Ibid. † κτεῤῥίξεν. V. 871. ἴδριν ὄντα, V. 874. † ἄλλοι ut Brunk. et Beck. I. 910, 998. — Ibid. ἔασσι. V. 875. τῶν τίνα, V. 877. † ἀέθλων. Cf. I. 32. et v. 869. huius libri. V. 878. † τοῖσι δὲ † ἀέξετο. V. 881, ἔλαχον. Nos hic Brunkium secuti sumus, V. 882. † μὲν γὰρ (ἔασσι) cf. v. 887. Nobis propter καὶ πολέες v. 883. et propter κυβερνητῆρες melius placet. Amat Noster particc. μὲν γὰρ Cf. v. 881, 887. V. 884. † ἀποῤῥίψαντες. V. 886, † πῇ δ' οὐδὲ i. e. quomodo, qua ratione; sensus: habemus adhuc κυβερνητῆρας, at quomodo sunt, quales sunt? V. 888. † πλόον. Jasonis causa haec navigatio fuit incepta — πλέον heroï indignum videtur, V. 890. εἰ δὲ contr. metr. V. 897. † ὤρνυντ', V. 900. † Ζέφυρα. Cf. IIII. 768. V. 903. † λαιφέων spond. efficit † πεπταμένων. V. 904. Καλλιχόροιο. V. 928. † μῆλ' Cf. vers. 1170. V. 935. † εὐκήλοισιν. Cf. v. 251. Lib. I. V. 938. εἰσαναβαίνῃ. V. 939. ὑδάτοισι. V. 945. ὁμῶς καὶ ἐπ'. V. 954. Deest ἐν. V. 957. ἀποπλαχθέντες ἔναιον. V. 963. † ἀγχίῤῥοον. V. 965. λιμενήοχων supra ω ο adscr. Gl. interl. λιμένα ἐχουσῶν contr. metr. V. 966. προμιλοῦσαν. V. 972. ἐναλίγγιος. V. 982. ἔασσιν. V. 983. † ἀπαύρας gl. interl. ἀφελεῖ Vertas: ipse autem (fluvius) aperte permixte abripiens (sc. fluxuosos meatus) in P. E. sub flexuosum eructatur promontorium. V. 984. Εὔξεινον. V. 994. † ἄκρην. V. 998. τῆσιν, V. 1000. Χαλδήσιαι. V. 1002. Τοῖσι. V. 1015. τοῖσι κε abeest ὄρος. V. 1017. Deest hic versus. V. 1022. μεγάροισι contr. metr. V. 1028. θειείας. V. 1029. τε pro τι. V. 1032. Ἀρτιάδος male. Cf. v. 1048. ubi Ἀρητιὰς legitur. V. 1040. ἐξείρυσε; penultima brevis producenda est per σσ Cf. Hom. Il.

XIII. 194. XXIII. 870. *ἐρύω*, penultima longa, significat *tueor* cf. huius libr. v. 1208. et Heynii Excurs. IIII. ad Lib. I. Il. pag. 177. V. 1051. † *ἐπίῤῥοθον*. V. 1054. *πλωϊ̈δας* Etym. M. " *Στυμφαλίδας ὄρνιθας, τάς πλωάδας* " habet. Ibid. *Στυμφαλλίδας*. V. 1063. *ἄρσετε* gl. interl. *σκεπάσατε*. V. 1064. † *πανσυδίῃ*. V. 1067. *ἱκώμεθα*. V. 1069. † *ἐπίῤῥοθος*. V. 1070. *χαλκείας*. V. 1073. † *νῆα κάλυψαν*. More Jon. V. 1076. *ἐπαμοιβής*. V. 1078. *τέλει* pro *πέλει*. V. 1081. *Οὐδέ τε*. V. 1087. *σφι*. V. 1088. *μέλαθρον*. V. 1090. *ἔκατα γαίης*. V. 1096. *ἄρωνται*. V. 1109. *ὑπεξήρπαξεν* contr. metr. V. 1126. *πόλι τε γὰρ* pro *πόντῳ γ*. V. 1127. *δέρα*. Post hunc versum, versus insertus est: *ἧ ἵνα τειρόμενοι ἄμ᾽ ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες*. V. 1145. *Ἑρμείας*. Ibid. *ἴδησθε*. Post hunc versum legitur: *πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσι*. Cf. vers. 1273. Est quidem ratio Homerica, quod iidem versus repetuntur. V. 1155. *Κιτύσωρος*. V. 1162. *γεγάασσι*. V. 1165. † *ἐνιψομεν* gl. interl. *λέξομεν*. Cf. Hom. Il. VII. 447. Odyss. II. 137. XI. 147. V. 1169. † *Πανσυδίῃ*. V. 1172. † *μέλας*. ob codd. fidem. V. 1175. *τ᾽ ἠδὲ βοῶν*. V. 1177. † *δαῖτα* More Jon. ut saepissime. V. 1179. † *αἰτεῖ*. Vult hoc Jupiter. Optime respondet vers. 1181 et 1183. ut enim servavit — sic vos salvos rursus eripiet. Quam ob causam? Vult Jupiter! — V. 1181. *ὑμόν*. V. 1182. *ἀπερείσιον* contr. metr. V. 1188. *Πηληιάδος* contr. metr. Ibid. † *πέρι* Cf. Hom. Odyss. v, 68. *περὶ σπεῖος* circa speluncam. V. 1193. † *ἐπίῤῥοθοι*. V. 1194. *Φρίξε*. V. 1195. *Αἰολίδῃσιν*. V. 1200. † *ἀρωγῆς*. Cf. Il. IX. 651. *μάχης σχήσεσθαι* et Noster Lib. IIII. 1056. V. 1201. *σχίσεται*. *ι* et *η* saepius Noster commutat. E. g. Lib. III. 44. V. 1207. † *μὴν*. V. 1210. † *Τυφαονίῃ*. Cf. Etym. M. sub voce *Τυφώς*. *Τυφαονία, πέτρα ὑψελὴ ἐν τῷ Καυκάσῳ*. V. 1214. *Νησήϊον*. V. 1222. *ἡμᾶς*. Ibid. † *οἴω*. V. 1227. *κατέδραθεν*. Contr. metr. Odyss. VII. 285. V. 1229. † *ὑπαὶ*. Hom. Il. X. 279. XI. 417. V. 1231. † *ἐπιπλομένοι* ut Lib. III. 25. advehentes.

V. 1240. ἔνϑ'. V. 1241. † ἄλλα δὲ et ϑεῷ leg. ϑῷ. Melius feceris, si δὲ deleas. V. 1249. χαλκείῃσιν. V. 1255. ἐυξέσται supra α οι adscript. ut ex colore apparet, alia manu. V. 1262. Deest καί. V. 1266. † ἔχων ad fluvium referendum. V. 1269. † ἵδρυτο. V. 1277. Deest δή. V. 1278. μητίσασϑαι. V. 1281. Ἄργα δέ, deest αὖτε. V. 1283. ἦεν. V. 1284. νεισσομένων. Vox quoque Homerica Odyss. IIII. 701. v. 19. V. 1285. † ἐελδομένοισι φαάνϑη More Jon. ut Noster saepissime.

LIB III. Versus 3. ὕπερ supra adscriptum est ὑπ' ἔρωτι Ibid. ἔτι σὺ γὰρ pro ὑπ' ἔρωτι (ὕπερ· ἔτι σὺ γὰρ) V. 4. ἄμμορες gl. interl. ἀπέτυχες. Fortasse ἄμμορος. Neque tu (Erato) Veneris expers es. At vulgaris lectio nobis magis placet. V. 21. πολέας. V. 27. κύρη. V. 37. † ὄῤῥα. V. 38. † τὰ πρῶτα. V. 44. ἵσο. Cf. Lib. II. 1201. V. 45. † λευκοῖσιν. Facilius pronunciandum est. V. 47. πάροιϑεν contr. metr. V. 55. † προσέειπε. V. 58. ὅσσοι saepius Noster consonas σσ, σϑ, — geminat, ubi corripienda est syllaba. Metricae haud gnarus fuisse videtur. V. 61. † εἰ καί. V. 64. ἐγγελάσσῃ. Cf. v. 58. V. 68. ἀντεβόλησα. V. 70. ἤ (h. e. aut ἦ aut ἤ). V. 72. εἰσαμένη. V. 73. προαλὸς. V. 75. † ὀπάσσεις. Postulat sensus indicat. ut Il. XXI. 545. I. 40. V. 77. ἔνϑεν; ἔνϑ' optima nobis lectio videtur; venerata Junonem, quam ibi, hic, sibi supplicantem videbat. V. 81. χεῖρες contr. metr. V. 84. χατέεσα gl. interl. χρήζεσα Dual. ad Junonem et Minervam referendum. V. 95. μενέηνε gl. interl. προϑυμήϑη. V. 96. † αὐτοῖσιν; propter τόξοισι ν adiecimus. V. 97. ἀμφαδίην Ibid. ἐπηπείλησα. V. 101. † προσέειπεν. V. 109. † ἐρίδαινε. Qua forma Homer. semper fere utitur Odyss. I. 79. II. 206. Il. II. 342. — V. 110. † μεταλλήξει. Cf. Lib. II. 84. V. 119. ἐνίπλειον. V. 120. ἀγοστῷ gl. interl. ἀγκόνι. V. 123. ἔτ' αὔτως. V. 126. ἐνόησα. V. 129. ἐπιμειδειδιάας. corrupte. V. 137. † τέτυκται. V. 141. ὃς pro ὡς. V. 144.

ἀμφιβολιή contr. metr. V. 147. † ἔχειν. V. 152. † τοὶ pro σοι. V. 153. † ἐνισκίμψεις. Cf. Hom. Odyss. XVI. 228. 254. V. 164. ἄλλοθι seq. v. 165. ἄλλοτε. V. 166. † αἰθέρι ut Homer. Il. I. 15. Odyss. XI. 127. cum aëre p rquam agitato, vago. Latini saepius de aëre vago, circumfuso, agitabili, mobili, circumfluo loquuntur; quod nobis h. l. πολλὸν ἰὼν significare videtur. V. 167. ἑοῖς. V. 168. ἔλλος. Cf. Pindar. Pyth. I. 101. μεταλλασ. et Herm. ad h. l. Comici quidem et Lyrici poëtae saepius vocalem ante λλ corripiunt. Cf. et Hom. Il. XX. 221. V. 170 ἠρέμα. V. 173. ἔασσι. V. 175. † ἴτω. Hom. Il. VII. 411. X. 329. Brunkius ἴσο habet; quod metricae quidem convenit, Hom. Il. VII. 411., minime tamen Grammaticae. V. 180. † εἴ κε θέλει, saepius cum indicat. Hom. Il. V. 183. Plat. Pol. IV. p. 420. ἄθρει — εἰ τὸ ὅλον καλὸν ποιῦμεν. V. 184. † ἐπίῤῥοθος. V. 186. ἀπαμείρομεν supra ο ω adscr. et gl. interl. χωρίζωμεν. Ibid. πάροιθεν. V. 188. μόλις. V. 190. † ἔδεκτο pro ἔπεισε. V. 192. † Πάντες pro δέχθαι. V. 195. † πανσυδίη. Ibid. pro ὅτις legitur ὅπις gl interl. ἐπιςροφή. V. 198. ἀνὰ pro ἄρα. V. 201. πρόμαδοι Ibid. ἐκπεφύασσι. V. 206. † κατειλύσαντες. Saepius σ in fine vocis nullam efficit positionem. E. g. ὥρη ἑσπερίη κρώζει πολύφωνος κορώνη. Arat. V. 209. † κε — τέτυκτο. V. 210. νεισομένοις. V. 211. ἠέρεα. V. 213. ὦκα δ' ἔκ τε π. contr. metr. V. 217. ἄνεσχον — θριγγός. V. 218. χαλκείαις. V. 220. πετάλοισι. V. 222. ἀένναοι. Cf. v. 168. V. 225. ποθι. V. 239. † ἄλλων Constr. ὅτις τῶν ἄλλων ὕ. η. (ἐν τέτῳ aut τῦτον) ναίεσκε A. Ibid. ἦεν. V. 241. † ἄλλον. Ibid. ναῖε. V. 248. † τῇ — οἵγε ibi aperit (et ipso ut vidit v. 253.) V. 254. Deest ποδῶν. V. 259. et 260. desunt. V. 275. ἦξεν. V. 276. † ὑπὸ φ. V. 277. πέλλεται. Fort. πάλλεται. V. 278. † προδόμῳ deest ἐμί. V. 281. † αὐτός. V. 287. ἴκελον. contr. metr. Cf. Il. v. 45. XIII. 688. V. 290. κατήγετο. V. 291. πυρὶ pro περί. Ibid. δαλλῷ. haud necessarium; prima enim semper producitur. Il. XV. 421. et apud Nostrum 295.

ubi et δαλλᾶ legitur. V. 301. ποτῇ male. V. 303. τοῖσι. V. 307. σωομένοις gl. interl. ὁρμωμένοις. Ibid. ἐμοῖο. V. 310. κασιγνήτην. V. 316. ὁππότε contr. metr. V. 318. † ὑποδδείσας. V. 322. ἔμβαλε. V. 339 † Αἰολίδεω Cf. v. 584. et Lib. II. 1141. et ΑἰολίδεωΝ γενεῆΝ πρὶΝ male sonat, et difficile est pronunciatu. V. 341. ἔασσι. V. 342. αἰνοτάτη quod propter ἐπεχύρσαμεν nobis placet. V. 346. † ἐρετμοῖς Cf. Il. XXIII. 430. V. 347. † ἀνεγειράμενοις. V. 349. ὀπάσσαις. V. 351. βιησάμενος. Ibid. † μέμονεν. V. 353. δαμάσσαι. V. 355. † γε pro κε. V. 359. κεν. V. 360. υἷες. V. 366. γεγάασσι. V. 369. μενέαινε. V. 370. ἐόλπει. More Jon. V. 373. δόλοις contr. metr. V. 375. † ὁμαρτήσαντες. Ibid. † ἀφ' Ἑλλάδος, propere e Graecia euntes, a Graecia comites estis. Αὐτίκα, s. ὡς αὐτίκα, quam celerrime e Graecia advehentes. V. 386. † χερὸς Cf. Lib. I. 236. IIII. 530. σ. in fine positionem non efficit cf. v. 206. V. 396. † ὑποσσαίνων. V. 401. † ἀγορεύεις. Cf. Il. XV. 53. XVI. 627. Poëtae distincte loqui solent. V. 412. ἐπιτέλεσσον pro ἐπὶ τέλσον. V. 413. ὁλκοῖσιν. Ibid. † ἀκτῇ gl. interl. καρπῷ. σπόρον et ἀκτὴν, ut synonyma reiicio ἀκτῇ i. e. dono. V. 419. εἷς. V. 424. πως pro πη. V. 430. † ἀνθρώποισι. Ibid. † ἐπικείσεν', V. 435. † ὑποδδείσαις. V. 436. ἐλομένοιο male. V. 443. αὐτοκασιγνήτης. V. 446. σμύχεσαν gl. interl. καίεσαν. V. 453. Deest οἱ. V. 454. ἧστο. V. 455. ἔφη θ' ὡς θ' ἕζ' ἐπὶ θρ. V. 464. † Τίπτέ με. V. 471. † αἰόλητο gl. interl. πεποίκιλτο. V. 473. ἀνελήλυθον contr. m. V. 474. ἔπεεσσι. V. 481. τό δε. V. 486. βάσκει. gl. interl. πορεύε. V. 489. † μετεκίαθεν gl. interl. μετῆλθεν. V. 498. † ὄφεως. V. 499. χαλκείοις ἔντεσιν. V. 506. χ' ἔρξομεν. V. 511. μάλα πάγχυ θυμὸς ἐῇ ἐπέποιθεν. V. 518. Οἰνείδης. Ibid. αἰζηοῖσι. V. 531. ἀϋτμὴ gl. interl. πνοή. V. 537. αὐτοῖσιν. V. 542. Αἰσονίδαο leg. Αἰσονίδω Ibid. † κόλπῳ. V. 546. ποι pro πη. V. 548. † ἀθερίζειν. V. 551. μόρον pro πότμον contr. metr. Cf. Lib. I. 140. 1030. 1350. Ibid. † δέ μοι. V. 559. † ἐπίῤῥοθον. V. 561. βλέποντες pro λεύσσοντες.

V. 563. † υμμι. † πέλοιτο. V. 567. † ἀγόρευσεν. V. 571. πτήσσοντες contr. metr. V. 575. ἶλος Cf. Il. XX. 221. V. 577. et 578. deest. V. 579. κεν. Ibid. διαδηλήσονται gl. interl. βλάψωσι. V. 581. † ἀναρρήξας. V. 582. νήϊος. V. 588. † Ἑρμείαν. Cf. v. 498. Noster saepius forma Attica utitur. Ibid. κεν. V. 594. † Νόσφιν δ'οἱ. V. 595. † κακοῤῥέκτῃσιν. V. 601. τῷ κε καὶ male. V. 610. παρηγορέεσκ' ἐπέεσσι. V. 613. μειλίσσετο contr. metr. V. 615. ἀνφαδὸν. V. 618. ἀκαχεμένην. Cf. Lib. II. 190. IIII. 1324. V. 627. ἀμφίριστον. V. 628. ἐπέτρεπον. V. 634. † κάπτηνεν. Ibid. † μόγις. Cf. I. 1233. V. 637. μή τι πῆμα φέρει, (supra ει η script.) κακόν. V. 648. † ἐνί. V. 649. αὖθις. V. 651. † τηΰσίην gl. interl. ματαίαν. V. 654. αὖθις. V. 656. θαλάμοισιν. V. 657. ἣ pro ᾧ. V. 672. ἀκαχεμένη. Cf. v. 1104. et 1156. Ibid. † δρύψεν. V. 673. † ὅσσα. Cf. Quint. Calab. I. 183. V. 679 † δῶμα τόδ'. V. 683. ἄλλοθεν μέν male. V. 684. ἄλλοτε δ' ἔνερθε male. V. 568. παραιτέρω; hinc nos recepimus περαιτέρω. V. 691. † λεύσσω. V. 692. φθείη pro θείη. V. 694. ἀμυνομένη male. V. 702. † διαῤῥαισθέντας. V. 704. Ἐριννύς. V. 718. ἀμείβετο, α breve contr. metr. V. 721. † κείνοιό. V. 723. † τόνδε. V. 729. † μηδέ με. V. 630. † εἰ ἔτι σῆς ψ. V. 731. γεγάασσι. V. 738. οἴσομαι. Versus 739 deest. V. 741. † μιν. Ibid. αὖθις. V. 751. † περ pro ἐπὶ. V. 754. φθεῖσαι gl. interl. φθείρειν. V. 761. θ' ἀραιάς. V. 765. † ἐνιχρίμψωσιν gl. interl. πλησιάσωσι. V. 767. καταφθεῖσθαι. V. 777. κακῶ θ' ἀνίας. V. 778 φθεῖσθω. V. 779. Deest κεν V. 789. † μελάθρῳ. Cf. Eurip. Fragm. Plisth. T. II. Ed. Beckii p. 468. Δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος. V. 805. † ἀστεγές. Hesych. explicat. πολὺ καὶ λάβροον. V. 817. καὶ τὰ μέν. V. 821. † ἀντήσειεν. V. 825. μίμναι. V. 828. † τὰ πρῶτα. V. 836. ἦεν. V. 840. † πορσύνεται gl. interl. εὐτρεπίζεσαι. V. 843. ὁπλίζεσκον contr. metr. V. 845. ὀῤῥά. V. 846. † ἐννυχίαισιν. Deest τις. V. 848. † κ' ἔοι ῥηκτὸς. metro convenientius. V. 852. κνημοῖσιν c. m. V. 856. † καυλοῖσιν.

V. 859. † ἐν pro ἐνὶ. V. 860. ἀεννάοις. Cf. II. v. 1054. V. 863. † ἐν pro ἐνί; quod magis placet, quoniam litera ι saepius hoc versu repetitur. Ibid. ὀρφναίοις c. m. V. 867. † Τόν ῥ' ἤγ' Attici in primis masculinis pro femininis utuntur. Videsis Fischeri Animadverss. ad Gr. Gr. Velleri III. a. p. 308. V. 870. δοιοὶ cf. v. 867. V. 886. † ἀλευάμενοι. V. 895. ἀγέρονται. V. 899. † ἀπονεισόμεθ'. Cf. Lib. III, 1061. 1243. II. 199. 825. 901. † συναρέσσεται ἤδε μενοινὴ. V. 909. Κατὰ σφίσιν. Ibid. ὀπάσσειν. V. 913. † ἀπονόσφιν. V. 930. κινήσασθαι. V. 942. ἐνεσίης. Ibid. συνάριθμιος, συνέριθος praefero Cf. Hom. Odyss. VI. 32. V. 945. † ἐπεσσόμεθ'. Melius cum τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ coniungitur, quam ἀπεσσ. Ἔπειμι insum, inmineo; sensus: hunc locum tuebimur. V. 951. † μεταλλήγεσκεν. V. 962. † αὐτῇ. V. 968. εἰλδόμενοι male. V. 971. ἀπείρητον. V. 973. † περιπεπτηυῖαν (male in Cod. περιπεριπ.); ἄτῃ, συμφοραῖς περιπίπτειν, usitata locutio est. V. 974. † ὑποσσαίνων. V. 975. Τίπτέ με. V. 976. Οὔ τοι ἐγὼ. Ibib. ἔασσιν. V. 977. πάτρῃ, ἢ ἐνὶ v. Beckius cum Vrat. ἔνι v. V. 982. † μηδέ με. V. 983. † τὸ πρῶτον. V. 994. † πε ἤδη. V. 1002. † τέκμωρ. V. 1005. † σαώσῃς. V. 1007. ἐπητύησι gl. interl. συνεσίαις. V. 1020. περιῤῥοδέεσσιν male; duae enim sunt voces, et ultima vocis περὶ ob caesuram producenda est. V. 1023. βάλον, male. V. 1029. μέσην. male. V. 1035. μειλίσσοιο. V. 1037. ἔπειτα pro ἐπεί κε. V. 1046. πεπλαγμένον; gl. interl. μεμολυμένον. Homerus πεπαλαγμένον habet. Il. ζ. 268. Odyss. χ. 184. ψ. 48. — V. 1049. Deest γε. V. 1053. ἀρόσσεις supra ει η adscript. V. 1054. ἀνασταχύωσι. V. 1057. λάθρα. V. 1058. καρχαλέοι. V. 1062. εἴτι pro ἤ τοι. V. 1065. ἑοῖο. V. 1066. ἐπιπλάγξεσθαι. V. 1067. μῦθον. V. 1068. ἤδη pro δή. V. 1071. ἔασσι. V. 1076. Πασιφάην. Ibid. ἐμεῖο. V. 1081. † μηδέ τιν' ἄλλον. V. 1083. † εἰ δέ τι. V. 1086. ἐύρηνος Lego ἐϋῤῥηνος. V. 1089. † ἀθανάτων. Ibid. ἐμβασίλευσεν. V. 1091. Ἰαολκός. Cf. v. 1109. V. 1097. Deest τε ante

δόμους. V. 1105. ἀλεγείνειν. V. 1111. ἀπ' πρόσθεν. V. 1113. † με pro γε. V. 1117. τόσσοισιν pro τότε σοῖσιν. V. 1121. ἄλλον pro ἄγγελον. V. 1124. † οἰδέ V. 1131. ἔντοσθεν. V. 1135. ἵκηται. V. 1137. ὀπιπτεύεσιν. V. 1142. αὖδα. V. 1145. αὖθις. V. 1152. † Αὐτομάτοισι. Deest δὲ. V. 1155. δ' ἄῤ ἴσαν. V. 1160. ἐρυσαμένη. V. 1175. Ἑρμεῖεο male. V. 1178. Ἀονίκ. c. m. V. 1179. Εὐρώπαν male. V. 1180. Ἀρητιάδη. V. 1186. Ante γηγενῆ desideratur ἐπὶ. V. 1188. † ἔπορεν. V. 1193. ἔβαλεν male. V. 1195. † εὐφεγγέος melius sonat. V. 1199. ἔκποθι. V. 1204. εὐαγέος. V. 1209. σαῖνε pro δαῖε. V. 1214. ἱεροῖς. Contrah. ἱροῖς. V. 1215. σμερδκλέοις. V. 1218. πείσεα. V. 1219. ποταμητίδες. V. 1221. † ἔλεν. V. 1231. † πολύῤῥινον. V. 1234. † πολέμιζε. V. 1238. ἀέθλων. V. 1243. † δῆθ' ἅμα. Ibid. νείσεται. V. 1250. περ pro πε. V. 1251. εὐαγὲς gl. interl. μέγα; agilis hasta. Versus 1254 1255 et 1256 deest. V. 1279. βαῖνεν ἐς ἄεθλον. Legendum: ἆθλον. V. 1283. ἴκελος. Cf. I. 781. 636. Ibid. χρυσάορῳ; recte; nam ὁ, ἡ, χρυσάωρ, ορος, et ὁ, ἡ, χρυσάορος, ε, obvium est. V. 1286. ἔπηξε. V. 1291. εἰλυμμένα. V. 1299. εὐῤῥίνοις χοάνοις. c. metr. V. 1300. ὁμάδῳ gl. interl. θορύβῳ. V. 1310. † σφῆλε. V. 1312. Deest τῇ καὶ. V. 1317. λόφες gl. interl. τραχήλες. V. 1319. ὑπὲρ pro ὑπ' ἐκ. V. 1320. ἔνθετο. V. 1321. ἐξόπισθέν κε γένοντο. V. 1324. αὖ ἀραρυῖαν. V. 1326. Οἱ δή τοι εἴως. V. 1330. Δηναιόν (gl. interl. πολὺ) pro Δηρὸν. V. 1335. λαιὸν pro βαθμὸν. V. 1340. λέχος. Ibid. ἀνυμένοιο. V. 1341. κεκμηκότες. V. 1351. ἴκελος. V. 1352. θηρευτῆρσιν. V. 1354. ἀνταχύεσκον. V. 1356. δόρασι. V. 1361. † πάντα φαάνθη. V. 1376. ἀνέμε male. V. 1384. πελλόμαι? V. 1386. † ἀγχ' ἔροισιν. Cf. 532. Lib. I. ubi et Dat. locum habet. V. 1393. ὀδάξ. Ibid. τετρηχότε. V. 1396. Deest ἴχνος. V. 1399. πε τοι' ὡς δε Διός. V. 1046. εἴ pro ἦ.

LIB. IIII. Versus 4. δυσίμορον. V. 13. ξυλόχοισι.

V. 17. † πλῆτο. V. 26. ἀμφοτέρωθεν. V. 32. χαῖρε. V. 40. διεξέσσυτο male. V. 43. Γυμνοῖσιν. V. 50. ἐφράσσατο. V. 57. † ἔρος. V. 59. † σεῖο. Ibid. δολίαισιν. V. 68. ἀντιπέρη. Ibid. ὀρρά. V. 72. ὀδὲ pro ὀδέ. V. 73. † τεκμαίρετο. V. 74. ἦεν. V. 81. χαμαδὴς. V. 82. γοῦνα. V. 85. ἐπὶ pro ἐνὶ. V. 86. † τόνδε. V. 87. εὐνήσασθαι. V. 90. ἑκατέρω. V. 91. χήτει. V. 92. ἀκαχαμένη. V. 94. θάρσυνέ. V. 97. σήσασθαι. V. 109. ἐβάλλοντο. V. 111. † ἀλευάμενοι. V. 115. καλέωνται. V. 117. νώτοισιν. V. 118. † πέλεν. V. 120. † δέρας. V. 121. Ἑρμείας. V. 127. τείνετο. V. 129. νεισομένους. V. 138. ῥοίβῳ. V. 140. ἑλίσσονται. V. 141. † δ' αἶψ'. V. 143. † ἐλέλιξε (male in Cod. ἐλέξιξε.) V. 145. ὀμματὸν male. V. 156. νόον pro νέον. V. 166. ἤνωγεν. Ibid. λίπεν. V. 169. ἑῶα, pro ἑανῷ. V. 171. ἀναείρετο. V. 172. παρῃάσιν. V. 173. μαρμαρυγὴ γληναίων gl. interl. λαμπηδών. Ibid. ἴκελον. V. 178. νεισσομένοιο. V. 182. νοσφίσεται. V. 183. Deest μέν. V. 184. † θάμβησαν. V. 187. ἄλλας pro αὐτὰς. V. 189. ἔειπεν. V. 195. Ἀχαιΐδος. V. 196. γαίης αὐτῶν θ' ὑμείων ι. ε. sic hic versus legitur. V. 204. ἐφετμῇ. V. 205. Deest. V. 208. σπασάμενος. Ibid. ναὸς. V. 219. μαιμάωντες. V. 221. ἐρειδομένας. V. 228. πολυπήμονας. V. 232. ἄξουσιν. V. 237. εἰρύσαντο. V. 243. ἵκηται. V. 244. ἐν. V. 245. ἀκταῖσι. V. 248. πορσανέουσα. V. 251. † ὄρρα. V. 257. Νεισόμεθ' Ὀρχ. Ibid. τῇ pro τὴν. V. 259. Ἔστι. V. 260. ἐκγεγάασσιν. V. 271. προχοαῖσι. V. 274. σφωϊτέρῳ sine comma. V. 275. ἐπισχόμενος. gl. interl. κρατῶν, ergo ἐπισχόμενος legendum Ibid. ὕποθι pro ἤποθι. V. 279. γραπτὰς. Ibid. ἀνειρύονται pro ἔθεν εἰρ. V. 280. ἔασσιν. V. 281. ἐπινεισσομένοισιν. V. 285. εἴως pro τείως gl. interl. ἀεί. V. 286. πνοιαῖς. V. 288. Θρηΐκων. V. 291. Τρινακίη. V. 292. παρακέκληται. Ibid. γε pro δή. V. 293. ὑμετέρης γαίης. Ibid. ἐξανίναιν? V. 294. τοῖσιν. V. 297. μόρσιμον ἦεν (pro ἀμεύσιμον ἦε.) gl. interl. εἱμαρμένον. V. 302. μίμνεν. V. 303. † δή τ' ἄλλοι Cf. 305. V. 308. παρέσχεθον. V. 316. Εἰαμεναῖσι.

V. 320. *Σίγυννοι.* V. 324. *Καυκασίοιο.* V. 326. *Ταλαύριον* pro *τὸ Λαύριον.* V. 327. *διεκπρομολόντες* contr. metr. V. 331. *Τῶν δ' ἤτοι.* V. 333. *πολεῶν* pro *πολλῶν.* V. 336. Deest *δὲ.* V. 337. *κεν λαγόνος* pro *Σαλαγκῶνος.* V. 340. *συνθεσίῃ* supra adscript. *συμβιβάσει* † *ἀλευάμενοι.* V. 343. † *εὐδοκίῃ* gl. interl. *θελήσει.* V. 345. Deest *δὲ* post *τό.* V. 348. Post hunc versum, insertus est v. 1186. lib. II. *εἶτε μετ' ἀφνείῃ θείῃ πόλιν Ὀρχομενοῖο.* Noster habet *ἀφνειοῖο.* V. 354. *ἐνωπῇ* male. V. 355. † *συναρτύνεσθε.* V. 358. *χροιοῖ.* V. 359. *ὑποσχεσίαι.* V. 363. *λυγροῖσι.* Attica ratione V. 366. *ἐπεί τ' ἐπάϊστος ἐτύχθην* pro *ἐφ' ᾧ πλόος ὕμμιν ἐτύχθη.* V. 367. *μαντείῃ.* V. 370. *προφέρων.* Ibid. † *μηδέ με* V. 373. *συνερέσσαμεν.* V. 376. Deest *κεν δή.* V. 380. *οἷα τ' ἔοργα.* V. 381. *δή κε* pro *κεν.* V. 383. *ἐπικυδάεις.* V. 385. *τε* pro *τε πάτρ.* V. 390. *ἔσσεσθαι* supra *αι* alia manu adscr. *ε.* Ibid. *ἐκητοί* supra adscript. alia manu legitur *ἕνεκεν.* V. 391. *ἀνιάζουσα.* V. 394. † *ὑποδδείσας.* V. 397. *ἀμφιδέδηαι* supra *αι* adscript. *ε.* V. 399. *μεμάασσιν.* V. 400. *ἄγοιντο.* V. 402. *ὅτοι* pro *ὅπῃ.* V. 405. *ἀντιόωσι.* V. 406. *φέροντες.* V. 408. † *οὐδ'.* V. 409. *διεξίωσι.* V. 412. † *τὸ πρῶτον.* V. 415. *ἔγωγε.* V. 419. *τὸ δ' ἔργ.* V. 423. *οἶσι.* Deest *καὶ* et *ἱερὸν.* V. 425. † *ἀμφιάλῳ* Sic Codd. V. 427. † *πολέσιν.* V. 434. † *ἔνι.* V. 435. *ἢ δ' ὅτε.* Ibid. *ἐπεξεινώσατο* supra *ει υ* adscripto. V. 451. *Ἄψυρτος.* V. 459. † *οἰόθι.* Ibid. *πειρήσαιτο.* V. 468. *κεραλκέα.* V. 474. *ἀργυρέην,* Ibid. † *ἐρύθηνεν.* V. 480. Deest *περ.* V. 481. *κεῖατ' ὀστέα.* V. 486. *φῦλα τε* c. m. V. 490. † *ἤντησεν.* V. 497. † *ἐκαθρήσαντες* gl. interl. *ἐπιβλέποντες.* V. 500. *σκεδίωνται.* 532. *ἱδρυθεῖεν.* V. 534. † *ὅγε.* V. 536. *πέλοιτο.* V. 543. *Νηΐδα.* V. 546. † *δ' ἄρ* pro *γάρ.* V. 559. *Αἰαίτης.* V. 573. *Κερωσσόν.* V. 577. † *βαρὺν* pro *μέγαν.* Ibid. *ἐφράσσατο.* V. 579. † *τοί δ'* pro *ταῖς.* V. 580. *Ἠλεκτριάδος.* V. 582. † *τόῤῥ'.* V. 591. † *δήκσιν.* V. 600. † *ἀνακηκίει* gl. interl *ἀναπηδᾷ.* V. 602. *μεσηγύς.* V. 604. † *ἐφήμεναι.* V. 606. *βλιβάδας.* V. 608. *κλύζωσι.* V. 609. *ἠιόνος.* V.

619. πόρος pro πόθος. V. 620. τέρπεν, pro τράπετο. V. 6.; † ἐπιῤῥοαί. V. 633. † πόντον pro κόλπον. V. 636. ἀθέσφατον. V. 637. ἐπέλασαν. Ibid. † ἀποῤῥὼξ gl. interl. ἀπέῤῥηγμα, ἀπόσπασμα. V. 643. πάλιντρωπῶντο. V. 644. δ᾽ οἶμον. V. 648. νεισομένοισι. V. 652. † ἐπίκροι. V. 656. ἄλιν. V. 657. ἴκελαι male. V. 662. πείσματα ἠιόνων. Ibid. † ἔνθα δέ. V. 668. πορφύρουσα. V. 673. † ὅλον pro ὁμὸν. V. 676. προτέρους. V. 677. ἀρηρεμένους. V. 678. δαφιλέϊ. V. 679. βουλῆς. V. 680. ἤγαγ᾽ αἰών. V. 685. πέμπεν. V. 687. † καταῤῥέξασα. Ibid. ἄνωγε. V. 691. κέλευθον. V. 693. αἴξαντε. V. 695. † ἀμφοτέρης. V. 700. χόλον pro θέμιν. V. 708. μείλισσεν. V. 709. † ἱκεσίῃσι ad ἀγκαλέουσα invocans supplicationibus. V. 710. † δεῖματ᾽ pro λύματ᾽ Cf. Euripid. Iph. T. 931. Ἐριννύων δεῖμα. V. 712. μελίκρατά. V. 713. † καῖεν. V. 717. ἐμφύλιῳ male Cf. v. 725. et Odyss. XV. 273. V. 720. μύθοις. V. 723. ἱδρύθησαν. V. 727. Ἠελίοιο. V. 738. † ἐλέαιρεν. Cf. 1025. ubi et Brunkius hanc formam agnoscit: Ibid. δ᾽ ἐπὶ τοῖον pro ἐπὶ τοῖσιν. V. 739. μήσατο. V. 745. συνοπαδὸς male. V. 746. ἄνευθεν. V. 747. † μηδέ με. Ibid. γουνάσῃ supra η αι adscript. V. 763. † κοιμίσαι. V. 767. † ἀπολλήξειεν. V. 768. † τρηχύνει. Indicat. saepius pro optativo E. g. Matth. XII. 34. aut pro imperat. Aristoph. Plut. 488. V. 775. † ἐβήσατο. Cf. 865. V. 778. κλυτὸν male. Ibid. αὐτῷ pro τῷ. c. m. V. 785. δ᾽ ἄλλοι. V. 788. περικλύει. V. 789. Deest μέγαν. V. 795. ἀθανάτοις — θνητοῖσιν male. Respicias enim ad κείνῳ vers. anteced. V. 796. ἐμέ τ᾽. V. 800. † ἕκαστα pro ἅπαντα. V. 807. εἰς δαῖτα κάλεσσα. V. 810. † θυμηδέα pro νημερτέα. V. 825. ἐάσσῃς. V. 830. γενύεσσι. V. 838. δολιχόν. V. 859. † πανσυδίη. V. 865. ἐβήσατο. V. 871. χρ᾽ έεσκεν. V. 885. ἔβαλε male. V. 897. πορσένεσκον gl. ἔτερπον. V. 900. περιοπῆς gl. ἀκρωρείας. V. 908. ἐπιβρομέονται. V. 918. αἶτ᾽ pro ἔτ᾽. Ibid. ἀνερείψατο. V. 932. πλαγκτῆσιν ἐνί. Ibid. ἐρύσσαι. V. 938. κελευθον. V. 939. † ἐνιχρίμψασθαι.

V. 943. ῥόον. V. 946. κευθμῶνι pro πυθμένι. C. m. V. 947. ἠρήρειντο δὲ pro ἠρήρειντ', ὅθι. Ibid κῦμα; οἶδμα gl. habet. V. 952. μεταχρονίην gl. εἰς ὕψος ἀειρομένην. V. 957. ἐρύσας. V. 964. προτέρωθεν ὦκα — male. V. 976. † ἦεν. Sic et Steph. V. 978. χρυσέοισι c. m. V. 985. λόγοι pro ἔπος. V. 990. φιλαμένους. V. 999. ἴκελον. V. 1014. μηδὲ. Deest μι. Ibid. Κόλχοισιν. V. 1017. κούφαισι. V. 1022. † δέ μι. V. 1029. † δακρυχέουσαν ad Areten Cf. 1077 et 1078. V. 1034. κείρατε. V. 1045. † ἐπίῤῥοθον. V. 1048. ἐπεὶ male. V. 1051. λάθεσθε pro μέθεσθε. V. 1052. † ἔασιν. V. 1053. γουνάζοιο. V. 1057. γε pro κε. V. 1064. σαλάσσει C. m. V. 1065. μνωομένη gl. μνηστευομένη. V. 1072. κουριδίη. V. 1086. † αὐτὸν ad Αἰσονίδην refero. V. 1089. † Αἰὲν pro Λίην. V. 1090. † ἐνώπιδα. V. 1099. λόχους pro Κόλχους. V. 1100. ἀντιάσαι pro ἀτίσσαι C. m. V. 1103. Ἑλλάδι v. ἄγοιτο. V. 1107. λέκτρα. V. 1108. νοσφίσομαι. V. 1111. βάλεν. V. 1115. † ἐποτρυνέουσα ad ancillam refero. h. e. ut iubeat Jasonem, rem habere cum Medea. V. 1120. ἀποτμήξας. V. 1122. ἀγγείλοιεν. V. 1124. † εὗρεν. V. 1144. ἀμοργόμεναι gl. σορεύασαι. V. 1147. γλυκερὸν πόθον. V. 1154. τὰς τε pro τάσγε. V. 1159. † ὑπαὶ. V. 1161. μενέαινε μιγῆναι pro μενέηνε τελέσσαι. Post vers. hunc desunt versus 1162 1163 et 1164. V. 1176. μετεβήσετο. V. 1186. πόρτην. V. 1194. εὐκέρατα gl. εὐήχου. V. 1196. μνήσαιντο. V. 1200. † Ἀρήτη. V. 1201. † τὰ πρῶτα. V. 1205. ἀρήκτοισι. male. Quae quidem orthographia demonstrat, quam ignarus rei metricae fuerit Noster. V. 1209. † μιν pro δή. Poëtae Alexandrini saepius μιν pro αὐτοὺς ponunt. Ad συνήμονας h. l. refero. V. 1210. † μειλίξαντο. V. 1217. δὲ τ' ἐκεῖσε. V. 1228. † Ἀμβρακιήων. V. 1230. σεινάς. V. 1233. πέλαγόστε. Cf. v. 1270. ubi πέλαγόσδε legitur. V. 1235. ἵν' pro ὅθ'. V. 1237. † μινόεντα. V. 1238. † κωφὸν. V. 1242. Deest δή. V. 1243. ἐνίωσιν

ἄγισθαι. V. 1244. παῦρον ἔλειπτο. V. 1255. μενοινώωντας, Cf. Il. v, 79; aut potius μενοινάωντας scribendum est, Cf. Il. τ. 164. Saepissime enim α et ω apud Nostrum ut ω scripta et inter se confusa sunt. V. 1256. κεν. Ibid. ἀνέμοισι. V. 1260. ἀγόρευε. V. 1261. Ἀλόμεθ' gl. πλανώμεθ'. V. V. 1267. † ἤδε κεάσθη. V. 1269. μεταχρονίην. V. 1273. δέ τις pro γέ τις. V. 1274. φαίνοιεν. V. 1284. ἱδρώοντα. V. 1287. φαείνει. V. 1289. ἤλυθον ἔρπ. V. 1293. ἄλλω ἑκατέρω. V. 1295. ἐπὶ pro ὑπὸ. V. 1301. κινήσωσιν. V. 1304. ἰάλεμον. V. 1308. ἐλέαιρον. V. 1312. ὀξύτατοι. V. 1315. παλιπεμπὲς. V. 1316. αὐτὸν. V. 1321. † ἔργα κάμεσθε. V. 1331. γείνοντο supra ει ι adscript. V. 1336. δήωμεν. Ibid. δέ τι et ἀρίστη. V. 1339. † βαρεία. V. 1340. οὖσσαι pro βῆσσαι. V. 1341. πεφρίκασσι. V. 1341. τις γῆρυς. V. 1343. φίλας. V. 1353. τῖσεν. V. 1355. δὴ pro κεν. V. 1357. τῆσγε. V. 1359. ῥ' ὅποσ'. Ibid. ὑγρῆς. V. 1365. † Μινύησιν. V. 1373. αἰὼν ἔχουσα pro ἄμμε φέρουσα. V. 1374. ἡμέας pro νωλεμὲς. V. 1379. σημινέειν. male. V. 1385. μεταχρονίην. Ibid. ὅσσα. V. 1386. ἐνθεμένοις. V. 1390. βεβιημένοι. V. 1401. μείλιον. V. 1402. ἀρὴ ἐπὶ σκαίρεσκεν. V. 1410. τὰς δέ σφι. V. 1412. ἐρανίαις. V. 1413. καταχθονίαις. V. 1415. δείξατε ἐλδομένοισιν. V. 1422. † ἐλέαιρον ut Odyss. α, 19. V. 1425. τηλεθάοντα. Cf. Hom. Il. χ. 423. ρ, 55. V. 1429. ῥοιαί. In margine adscriptum est: ῥόαι καί ῥοιαί καὶ ῥοίδεα δένδρα εὔκαρπα. V. 1433. ἔμολεν. V. 1435. ἀειρόμενος. V. 144. † Ἥδε δέ τις, monstrans rupem loquitur. V. 1447. τέρνοί. V. 1453. γειοτόμοι μύρμακες, hoc male; illud idem esse videtur ac γειομόροι. V. 1455. μεμάασσιν. V. 1460. δήωμεν. V. 1461. οἵ θ' ἄρμενοι gl. ἡρμοσμένοι. V. 1462. ἐρέεινον. Cf. Lib. I. 989. et 990. V. 1465. πεποιθότες. Cf. v, 1484. V. 1482. μαστῆ τε. V. 1484. μοχθήσαντε. V. 1487. ὅς ἑῶν et ὀφρ. V. 1489. μιν pro μεν. V. 1491. Ἀκακαλίδος. V. 1495. † ἔπειτα μίγη. V. 1505. κεῖθι. V.

1508. † τὰ πρῶτα. V. 1510. ὁπόσον pro ὅσσον. Ibid. γίνεθ' male. V. 1521. † ἄλλαι; αὗται Medeae personae non convenit. V. 1523. † ἕνεκ' pro ἐπεὶ † ἕλκος. Brunk ex ingenio ἄλγος. V. 1531. λάχνη pro ἄχνη. V. 1537. πρόσοντος pro πρήθοντος. V. 1538. † ἀποτεκμήραντο. V. 1540. Φέροντο. V. 1544. μαιμώωντι, ω in penultima vitiosum est. V. 1553. προίσετο. V. 1561. † θηροτρόφον. V. 1566. † Βορείαις cum θυέλλαις bene congruit. Cf. Odyss. XIV. 253. Βορέῃ ἀνέμῳ. V. 1567. † ἐπὶ πείρασι. V. 1568. μεταχρονίην. V. 1575. μεσσηγύ. V. 1581. † περιῤῥήδην. Post hunc versum sequitur in nostro Codice vers. 1653. εἰ μὴ — usque ad v. 1719. et post ῥέζειν sequitur v. 1582. κλινομένης. — V. 1583. Post τετάνυσαι Noster ἰθὺς habet, quod c. m. V. 1588. † ὁ τείως pro ὅγ' ὤμοις quod Brunk e coniect. dedit. V. 1595. † ἐκρίνατο pro εὖ κρίνατο. V. 1597. † τῆσδε Φαάνθης. V. 1598. Φόρκυν. V. 1601. ῥα καὶ pro ῥ' ἅμα δ'. Ibid. ὕδατα pro οἴδματα. V. 1602. βένθος. V. 1605. εὐπειθέα. V. 1606. Deest ἐπ'. V. 1613. † ὑπαὶ pro ὑπέκ. Ibid. δικραίρα. V. 1623. Deest αὐτὴν. V. 1625. ἡ deest ῥι. V. 1628. πρυμνήτιο pro ἀργέσαο. Ibid. κεχάροντο pre χήραντο. V. 1635. ἀπόπροθε. V. 1647. ὅ τήν γε. V. 1650. † περιδδείσαντες. V. 1652. ἀμφοτέροις. V. 1653. σφιν. V. 1659. ἐρύοντο. V. 1660. ἐρετμοῖς. Ibid. ῥέζει. V. 1662. ἑκάτερθεν. V. 1664. κληῖδος. V. 1665. Ἔνθ' ἀοιδῆσι. Ibid. θέλγε pro μέλπε. V. 1669. ἐχθοδαποῖσιν. V. 1670. Desideratur ὄμμασι. V. 1671. πρίν. V. 1674. μῆνον pro λυγρὸς. V. 1679. πετραίῃ. Ibid. σχεδὸν pro σφυρόν. V. 1685. ῥιπῆσιν μεν πρώτιστα C. m. V. 1686. ἐξαγεῖσα. V. 1691. ἱερόν. V. 1695. † ἄλλη pro αἰδνὴ quod Brunkius ex ingenio dedit. V. 1699. Φορέοντο. C. m. V. 1709. ἐνέσχεθεν. V. 1710. † μαρμαρέην † βιὸς † αἴγλην. V. 1712. Ἱππουρίδος. V. 1718. μεν ἀτυζομένοις. V. 1720. ἐφοπλίσειαν.

V. 1721. αἰθομένοις. V. 1723. γέλω. V. 1725. ἐπεσοβέεσκον. V. 1726. μέσσῳ pro τοῖσι. Sic et Flor. V. 1735. ὕπαὶ. V. 1741. θεῶν. V. 1743. † Ἀλλά με. V. 1747. Αἰσονίδῃ. Ibid. θεοπροπίης. V. 1759. Σιντίαδα. Versus 1763. deest. V. 1766. ἀκτίσιν ῃ supra ι adcriptum est. V. 1771. ἐνθέμενοι. V. 1778. ἀνέςαθεν. V. 1781. ἀσπασίας. In fine legitur: Θεȣ τὸ δῶρον· καὶ πόνος ταπεινȣ Πέτρȣ. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Corrigenda.

Lib. I. V. 58. lege Καινείδης. V. 76. δηΐοισιν. V. 96. lege; ἐϋμμελίης. Cf. Hom. Il. ζ. 449. ρ, 9. V. 110. Ἐρεχθείδας. V. 124. ἄιε. V. 162. οἱ. V. 178. ἐπολίσσεν. V. 318. l. ἀκτὴν. V. 323. l. πανσυδίῃ. V. 348. ὡς. V. 365. λείῳ. V. 445. δεδαώς. V. 526. τόῤῥ. 529. ᾧ. V. 609. ὑπερβασίῃσι. V. 612. ἐχθήραντες. V. 613. ἔρον. V. 671. ἑδριόωντο. V. 769. ἐκηβ. V. 815 l. 915. V. 926. l. σφιν et ἄῃ. V. 940. ὑπέρ. V. 1046. Οἰνείδης. V. 1247. κάμῃσιν. V. 1248. ὥς. V. 1285. ἄσπετος. V. 1305. ἀμφιρίτῃ. Lib. II. V. 4. ὑπερόπλησσατον. V. 78. ςῆ. V. 481. ἔτμηξεν. V. 501. γάρ. V. 665. ζυγȣ. V. 842. ἐπὶ pro ἐπ' et post ἴδεσθαι, V. 857. Ἀβαντιάδαο. V. 890. δή. V. 943. δ' αὖτε. V. 1045. ταχινόν. Lib. III. V. 9. post κιȣσαι, V. 61. εἰ. V. 105. μειλίξομαι. V. 126. σύν. V. 130. νῆιν. V. 423. ᾖσθ'. V. 450. βεβήκει. V. 570. Ἦ. V. 712. ὄφελλεν. V. 729. με. V. 730. ἐι. V. 868. ἠ. V. 879. ὠκείας. V. 1008. δ'. V. 1296. σάκος. V. 1358. νειόθεν. V. 1386. ἀγχ' ἐροισιν tolerari potest Cf. Lib. I. V. 532. ἄγχι οἱ. V. 1388. μέμαρπως. Lib. IIII. V. 9. Αἰήτης. V. 73. τεκμαίρετο. V. 721. ναυτιλίην. V. 805. εἶναι. V. 827. ἠέ. V. 1042. δείσατε. V. 1151. Ὦρσε. V. 1339. βαρείῃ. V. 1444. del. ἄρα. V. 1466. Λυγκεύς. V. 1618. βύθον.
